

**ROZSUDOK -
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Jany Zemkovej, PhD., v právnej veci žalobcu 1/ **JRC** s.r.o., Vajnorská 100, Bratislava, a žalobcu 2/ **CENEGA SLOVAKIA**, s.r.o, Lamačská cesta 8, Bratislava, obaja zastúpení JUDr. Tomášom Borecom, advokátom, Grösslingova 67, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/197/1/2002 zo dňa 22.09.2004, rozhodol takto:

Krajský súd v Bratislave žalobu žalobcu 1/**zamieta**.

Konanie o žalobe žalobcu 2/ zastavuje.

Žalobcovi 1/,2/ sa nepriznáva právo na náhradu trov konania.

O d ť o d ň u j e

Včas podanou žalobou sa žalobcovia domáhali zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 22.09.2004, ako aj rozhodnutia Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave č. P/197/1/2002 zo dňa 19.07.2002 o uložení pokuty žalobcovi 1/ vo výške 100.000,- Sk pre porušenie § 11 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, - povinnosti predávajúcim zabezpečiť, aby ním predávané výrobky obsahovali písomný návod na jeho použitie v štátnom jazyku — v ponuke 206 druhov hier na CD nosičoch do PC v celkovej hodnote 328.594,- Sk bez písomného návodu na ich použitie v štátnom jazyku. Uviedli, že napadnutým rozhodnutím žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu 1/ a potvrdil prvostupňové rozhodnutie a súčasne uložil žalobcovi 1/ povinnosť zaplatiť pokutu vo výške 100.000,- Sk, žalovaný od počiatku konal v rozpore so zákonom, nakoľko predmetom kontroly boli počítačové hry dodávané do prevádzkarne v predajni žalobcu 1/ žalobcom 2/, pričom základným dôvodom nezákonnosti rozhodnutia žalovaného 1/ je prekročenie oprávnenia žalovaného v konaní, na základe ktorého bolo vydané napadnuté rozhodnutie. Podľa žalobcov Zákon o kontrole trhu neumožňuje kontrolu diel podľa ustanovenia 6 zákona č. 383/1997 Z.z. (Autorský zákon). Počítačový program patrí do skupiny predmetov duševného vlastníctva a to ako literárne dielo požívajúce ochranu v zmysle autorského zákona. Definícia počítačového programu je obsiahnutá v ustanovení § ods. 18 Autorského zákona, v zmysle ktorého je počítačový program súbor príkazov a inštrukcií použitých priamo alebo nepriamo v počítači. Neoddeliteľnou súčasťou počítačového programu je aj podkladový materiál potrebný na jeho prípravu, ak splňa pojmové znaky diela podľa § 6 ods. 1 a § 15 ods. 1 Autorského zákona je chránený ako literárne dielo. Od pojmu počítačový program je potrebné odlíšiť pojem počítačová hra, ktorá je zložená z viacerých diel chránených zákonom spojených v zmysle ustanovenia § 8 Autorského zákona a to za účelom ich spoločného použitia. Použitím diela sa v zmysle ustanovenia § 16 ods. 2 písm. b/ Autorského zákona rozumie i preklad diela. Podmienky tohto konkrétneho použitia sú špecifikované v ustanovení § 11 Autorského zákona, ktoré pojednáva o spracovaní a preklade diela. Podľa žalobcov počítačová hra a jej súčasť, tj. počítačový program, návod na použitie počítačového programu, či stvárnenie obalu v žiadnom prípade nie sú vecou v právnom zmysle a teda v nadväznosti na tento záver nemôžu byť ani výrobkom podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa. Z ustanovenia § 1 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb. Zákon o ochrane spotrebiteľa definuje pojem výrobok v ustanovení §

12 ods. 1 písm. f/, v zmysle ktorého je výrobkom akákoľvek vec, ktorá bola vyrobená, vyťažená alebo inak získaná, bez ohľadu na stupeň jej spracovania a je určená na ponuku spotrebiteľovi. Podľa žalobcov jediným možným kontrolovateľným predmetom zo strany žalovaného by mohli byť hmotné nosiče, na ktorých sú jednotlivé diela tvoriace počítačovú hru zachytené. V danom prípade sa jedná o CD nosiče alebo iné nosiče v počítačových programoch, papier na ktorom je vytlačený návod na použitie, prípadne obal počítačovej hry. V tomto prípade je podľa žalobcov potrebné poskytnúť spotrebiteľovi informáciu v štátnom jazyku ako zaobchádzať s nosičom počítačových programov, t.j. ako ho správne vložiť do čítacieho zariadenia v počítači a ako ho chrániť pred poškodením, prípadne zničením. V tejto súvislosti žalobcovia poukázali aj na stanovisko Ministerstva kultúry SR zo dňa 27.05.2002 vyžiadané Ministerstvom hospodárstva SR, ktoré metodicky usmerňuje žalovaného a v ktorom Ministerstvo kultúry SR potvrdzuje stanovisko žalobcov 1/ a 2/. Podľa žalobcov žiadnym právnym predpisom nie je stanovená povinnosť používať, či šíriť diela výlučne v slovenskom jazyku. Nie je možné a prijateľné, aby žalovaný vyvodzoval dôsledky a sankcionoval fyzické či právnické osoby za opomenutie, či konanie, ktoré nie je týmto osobám v jednoznačných intenciách uložené ako povinnosť konkrétnym zákonom.

Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Podľa žalovaného počítačová hra nepochybne splňa definíciu výrobku podanú v Zákone o ochrane spotrebiteľa, keďže počítačová hra ako celok, t.j. počítačový program zapísaný na CD nosiči, ktorý je zabalený a ponúkaný spotrebiteľovi, taktiež napĺňa definíciu veci v zmysle Občianskeho zákonníka. Spojenie počítačového programu a CD nosiča je podľa názoru žalovaného vecou — počítačovou hrou. Zákon o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje, aby sa prekladom zasahovalo do samotného programu. Balenie počítačovej hry ako výrobku predávaného spotrebiteľom v obchode obsahuje aj návod, ktorého znalosť zabezpečuje bezproblémovú inštaláciu hry a jej užívanie spôsobom predpokladaným výrobcom hry a očakávaným spotrebiteľom. Podľa žalovaného spotrebiteľ si nekupuje cudzojazyčný návod ako inštalovať a používať hru, ale kupuje si počítačovú hru, ku ktorej výrobca poskytuje návod. V prípade, ak je tento návod cudzojazyčný, je logickou požiadavkou zákonodarcu, aby spotrebiteľovi na Slovensku bol poskytnutý návod v slovenskom jazyku. Z obsahu inšpekčného záznamu podľa žalovaného vyplynulo, že predmetné počítačové hry boli spotrebiteľovi ponúknuté bez toho, aby bol zabezpečený preklad návodov na použitie týchto výrobkov, ktoré tvorili inštalčné a herné manuály. Zákon o ochrane spotrebiteľa od predávajúceho požaduje, aby zabezpečil preklad cudzojazyčného návodu na použitie do slovenského jazyka. Neprihliada na to, ako splnenie uvedenej povinnosti dotknutý predávajúci zabezpečí, t.j. či vo svojom záujme vyžiada súhlas autora, alebo poruší autorské právo. Žalovaný súčasne namietal aktívnu legitímáciu žalobcu 2/. Z hľadiska riešenia otázky účastníctva v správnom konaní je podľa žalovaného bezpredmetné aké obchodnoprávne, či občianskoprávne vzťahy existujú medzi rôznymi subjektmi. Ustanovenie § 14 zákona č. 71/1967 Zb. obsahuje niekoľko definícií účastníka správneho konania. Podľa názoru žalovaného žalobca 2/ v danom prípade nespĺňa ani jednu podmienku. V napadnutom správnom konaní sa nejednalo o právach a právom chránených záujmoch a povinnostiach žalobcu 2/. Napadnutým rozhodnutím nemohli byť ani priamo dotknuté práva a právom chránené záujmy a povinnosti žalobou 2/, keďže ako je uvedené v žalobe, prípadný negatívny dopad sankcie uloženej žalobcovi 1/ síce dopadá na žalobou 2/, ale až prostredníctvom obchodných zmlúv, ktoré majú tieto dva subjekty uzatvorené medzi sebou. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa 244 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a rozhodol o žalobe podľa 250f ods. 1 O.s.p. tak, že žalobu žalobou 1/ zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p., pretože napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného je v súlade so zákonom a konanie o žalobe žalobou 2/ zastavil podľa § 250d ods. 3 O.s.p., nakoľko žalobu podala neoprávnená osoba. Zo správneho spisu vyplynulo, že prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo dňa 19.07.2002 uložil žalobcovi 1/ pokutu vo výške 100.000,- Sk podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa pre porušenie povinnosti predávajúcim zabezpečiť, aby ním predávané výrobky obsahovali písomný návod na jeho použitie v štátnom jazyku, čím bol porušený § 11 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Z obsahu spisu ďalej vyplynulo, že dňa 03.05.2005 vykonali inšpektori SOI kontrolu v PJ JRC — GAMB CENTRUM, OC Aupark, Einsteinova ul., Bratislava, ktorú prevádzkuje spoločnosť žalobou 1/. V rámci kontroly zistili v ponuke 206 druhov hier

na CD nosičoch do PC v celkovej hodnote 328.594,- Sk bez písomného návodu na použitie hry (herného manuálu v štátnom jazyku). Za zistený nedostatok a tým aj za preukázané porušenie zákona podľa prvostupňového orgánu zodpovedá v plnom rozsahu žalobca 1/. Na základe uvedeného bolo žalobcovi 1/listom zo dňa 15.05.2002 oznámené začatie správneho konania o uložení postihu. K oznámeniu o začatí správneho konania o uložení pokuty sa v lehote stanovenej správnym orgánom vyjadril právny zástupca žalobou 1/ a uviedol, že PC hra sa skladá z hardwaru a softwaru. Software je počítačová hra, ktorá nie je výrobkom podľa § 2 ods. 1 písm. f/ zákona č. 634/1992 Zb. v platnom znení, ale v zmysle Autorského zákona ako počítačový program je výsledkom tvorivej duševnej činnosti autora, ktorý je jediný oprávnený časť autorských práv alebo úplné autorské práva previesť na tretiu osobu. Nie je teda možné vyžadovať od predajcu hry, aby hra bola v štátnom jazyku. Hardware, resp. médium usposobené na prenos dát je výrobkom v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa. Tieto však malí návod na inštaláciu a spustenie hry v štátnom jazyku a tvrdenie kontrolórov o neúplnosti inštaláčného manuálu nemá oporu v platnej legislatíve.

Prvostupňový správny orgán svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že základný inštaláčny manuál priložený k PC hrám, neobsahuje zákonom stanovenú požiadavku zrozumiteľnosti údajov poskytovaných predajcom na použitie výrobku. Túto požiadavku priložený inštaláčny materiál nespĺňal. Návod na inštaláciu obsahuje 6 bodov, pri ktorých dodržanie postupnosti predpokladá úspešnosť inštalácie hry. Nezrozumiteľnosť poskytnutých údajov na inštaláciu predstavuje bod 4 návodu na inštaláciu. V zmysle tohto bodu spotrebiteľ má po vykonaní úkonu podľa bodu 3 návodu ďalej postupovať podľa údajov na obrazovke a pokynov na inštaláciu inštaláčného programu. Postup podľa údajov na obrazovke je však problematický, pretože tieto údaje navádzajúce k inštalácii pri súčasnej ponuke minimálne dvoch možností na výber a pre ďalší postup v inštalácii sú vždy v cudzom (nezrozumiteľnom jazyku), čím je znemožnené prípadné úspešné inštalovanie PC hry. Pokiaľ výrobca považuje za vhodné, resp. potrebné informovať spotrebiteľa o vlastnostiach výrobku písomnou formou, tj. je toho názoru, že si to povaha výrobku vyžaduje, táto informácia musí byť v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa v štátnom jazyku, čo kontrolované PC hry evidentne nespĺňali. Z obsahu rozhodnutia žalovaného vyplynulo, že žalovaný správny orgán sa s takouto argumentáciou prvostupňového orgánu uspokojil. Vykonanou kontrolou bolo podľa žalovaného porušenie Zákona o ochrane spotrebiteľa presne a spoľahlivo zistené. PC hra je vecou a výrobkom bez ohľadu na to, že jej základom je počítačový program, ktorý je dielom v zmysle Autorského zákona a ktoré požíva ochranu podľa tohto zákona. Jednalo sa v danom prípade o návody na použitie, teda o návody, ako hru z CD ROM nosiča nainštalovať do počítača, resp. spustiť na hernom zariadení a ako hru ovládať a tiež o opis hry, teda popis produktu ponúkaného spotrebiteľovi. Tieto informácie boli v prípade predmetných výrobkov poskytnuté spotrebiteľovi písomne, no v inom ako štátnom jazyku. Podľa žalovaného pokuta vo výške 100.000,- Sk bola prvostupňovým správnym orgánom uložená v primeranej výške, v súlade s § 24 ods. 1 citovaného zákona, pričom pri určení výšky pokuty prvostupňový správny orgán prihliadol na charakter protiprávneho konania ako aj na rozsah jeho následkov.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. musí preskúmať aj zákonnosť postupu správneho orgánu. Postupom správneho orgánu sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných aj hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený, ale súčasne aj povinný vykonávať úkony v priebehu konania a konanie musí ukončiť vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na také konanie vzťahuje Zákon o správnom konaní. Podľa § 46 zákona o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov) rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Konanie v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou, znamenajúcou, že súd preskúma napadnuté rozhodnutie len v medziach a v rozsahu určenom žalobcom. Zo žaloby musí byť zrejmé, v ktorých častiach a z akej stránky má súd napadnuté rozhodnutie skúmať. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona, ktorý však musí tiež konkretizovať.

Podľa žalobcov prvostupňový správny orgán prekročil rámec svojich právomocí, keďže kontroloval predmety, ktorých kontrolu mu zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov vykonávať neumožňuje. Podľa žalobcov počítačový program, návod na použitie počítačového programu, či stvárnenie obalu nie sú vecou v právnom zmysle a teda nemôžu byť ani výrobkom podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa čl. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy a v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V tomto ustanovení je vyjadrený princíp legality. Prvostupňový správny orgán postupujúc v súlade s ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. oznámil písomne žalobcovi 1/ začatie správneho konania o uložení pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Prvostupňový správny orgán ako orgán kontroly vnútorného trhu zmocnený ustanovením § 3 ods. 2 písm. a/ zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonal dňa 03.05.2002 kontrolu v mieste prevádzky žalobcu 1/ a zistil v ponuke 206 druhov hier na CD nosičoch do PC v celkovej hodnote 328.594,- Sk bez písomného návodu na použitie hry (herného manuálu v štátnom jazyku). Toho istého dňa vydal opatrenie (v zmysle § 6 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o zákaze predaja predmetných výrobkov žalobcom 1/. O námietkach žalobcu 1/ voči tomuto opatreniu rozhodol prvostupňový správny orgán dňa 09.05.2002 tak, že tieto zamietol v súlade s 6 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. Predmetom kontroly bolo dodržiavanie ustanovení 11 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení. Kontrola sa zamerala na počítačové hry realizované na nosičoch CD a na existenciu takzvaných manuálov k PC hrám v jazyku slovenskom.

Podľa § 11 zákona č. 634/1992 Zb. pokiaľ sa informácie uvedené v §§ 9 a 10 poskytujú písomne, musia byť v štátnom jazyku.

Podľa § 9 ods. 4 zákona predávajúci je povinný riadne informovať spotrebiteľa o vlastnostiach predávaných výrobkov alebo charaktere poskytovaných služieb, o spôsobe použitia a údržby výrobkov a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou. Ak je to potrebné s ohľadom na povahu výrobku, spôsob a dobu jeho používania, je predávajúci povinný zabezpečiť, aby tieto informácie boli obsiahnuté v priloženom písomnom návode a boli zrozumiteľné.

Podľa § 10 ods. 1 citovaného zákona predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávané výrobky boli viditeľne označené všeobecne zrozumiteľnými údajmi o výrobcovi, prípadne dovozcovi a o dodávateľovi a o množstve. Predávajúci je povinný zabezpečiť, aby výrobky boli označené údajmi o kvalite, dátume výroby, dobe , použiteľnosti a spôsobe použitia, údržby, uchovávaní alebo skladovania týchto výrobkov. Údaje o spôsobe používania údržby, uchovávaní a skladovania môžu byť obsiahnuté v priloženom písomnom návode. Ak nie je účelné predávané výrobky vzhľadom na ich povahu takto označiť, je predávajúci povinný uvedené údaje na požiadanie orgánov, ktoré vykonávajú dozor nad dodržiavaním ustanovení tohto zákona alebo spotrebiteľa, ktorý preukáže právny záujem, pravdivo oznámi, prípade i doloží.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb v prípadoch, keď k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky. Na ostatné prípady sa vzťahuje vtedy, ak súvisí plnenie s podnikateľskou činnosťou prevádzkovanou na území Slovenskej republiky.

Podľa § 2 ods. 1 písm. f/ citovaného zákona výrobkom je každá hnutelná nová, použitá alebo upravená

vec, ktorá bola vyrobená, vytážená alebo inak získaná bez ohľadu na stupeň jej spracovania a ktorá aj v rámci poskytnutia služby je určená na ponuku spotrebiteľovi alebo v prípade ktorej možno rozumne predpokladať, že ju bude spotrebiteľ používať, ak sa táto vec dodá v rámci podnikateľskej činnosti za odplatu alebo bezodplatne. Výrobkom je aj hnutelná vec, ktorá je súčasťou alebo príslušenstvom inej hnutelnej alebo nehnuteľnej veci. Je nesporné, že žalobca 1/ ponúkal v mieste svojej prevádzky, kde sa uskutočnila kontrola, predaj počítačových hier do PC na CD nosičoch, čo plne korešponduje aj s predmetom činnosti podľa výpisu z obchodného registra, kde v bode 6 ods. 1 sa ako predmet činnosti uvádza kúpa tovaru za účelom jeho predaja konečnému spotrebiteľovi. Je nepochybné, že počítačová hra je tvorená počítačovým programom, ktorý je v zmysle Autorského zákona dielom. Autorský zákon § 5 ods. 8 definuje počítačový program ako súbor príkazov a inštrukcií použitých priamo alebo nepriamo v počítači. Príkazy a inštrukcie môžu byť napísané alebo vyjadrené v zdrojovom kóde alebo strojovom kóde. Neoddeliteľnou súčasťou počítačového programu je aj podkladový materiál potrebný na jeho prípravu; ak spĺňa pojmové znaky diela (§ 7 ods. 1) je chránený ako literárne dielo. Je nepochybné, že žalobca 1/ ako predávajúci v mieste svojej prevádzky ponúkal na predaj počítačový program zapísaný na CD nosiči, ktorý bol zabalený a ponúknutý spotrebiteľovi tak, že naplnil definíciu veci v zmysle Občianskeho zákonníka. Informačné povinnosti uvedené v § 9 a § 10 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžadujú, aby sa prekladom zasahovalo do samotného programu. Balenie počítačovej hry ako výrobku predávaného spotrebiteľom v obchode obsahuje aj návod, ktorého znalosť zabezpečuje bezproblémovú inštaláciu hry a jej užívanie spôsobom predpokladanými výrobcom hry a očakávaným spotrebiteľom. Prvostupňovým správnym orgánom bol spoľahlivo zistený a preukázaný skutkový stav pri kontrole dňa 03.05.2002, keď tento zistil, že základný inštalčný manuál priložený k PC hrám neobsahoval zákonom stanovenú požiadavku zrozumiteľnosti údajov poskytovaných predajcom na použitie výrobku. Návod na inštaláciu obsahuje 6 bodov, pri ktorých dodržanie postupnosti predpokladá úspešnosť inštalácie hry. Nezrozumiteľnosť poskytnutých údajov na inštaláciu predstavuje bod 4 návodu na inštaláciu. V zmysle tohto bodu spotrebiteľ má po vykonanom úkone podľa bodu 3 návodu ďalej postupovať podľa údajov na obrazovke a pokynov inštalčného programu. Postup podľa údajov na obrazovke je podľa prvostupňového správneho orgánu problematický, pretože tieto údaje navádzajúce k inštalácii pri súčasnej ponuke minimálne dvoch možností na výbere ďalší postup inštalácií sú vždy v cudzom (nezrozumiteľnom jazyku), čím je znemožnené prípadné úspešné inštalovanie PC hry. Tieto skutočnosti považoval súd za preukazné, nakoľko žalobca ani v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu ani v žalobe proti právoplatnému rozhodnutiu žalovaného tieto skutočnosti nespochybňoval. Žalobca 1/ argumentoval, že dielom je i návod na použitie počítačovému programu a grafické stvárnenie obalu. Prekladom návodu by podľa žalobcu 1/ došlo k zásahom do autorských práv. V tejto súvislosti považuje súd za dôležité uviesť, že požiadavka Slovenskej obchodnej inšpekcie na dodržiavanie ustanovení zákona č. 634/1992 Zb. vo vzťahu k predávaným výrobkom neznamená zákonite dotknutie sa autorského práva, či iných práv vyplývajúcich z duševného vlastníctva. V opačnom prípade by bola bezpredmetná požiadavka zákonodarcu vyžadovať preklad cudzích písomných návodov k výrobkom v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže aj takéto návody spoľahlivo naplňajú definíciu Autorského zákona. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ Zákon o ochrane spotrebiteľa od predávajúceho požaduje, aby zabezpečil preklad cudzojazyčného návodu na použitie do slovenského jazyka, pričom predmetné počítačové hry na CD nosičoch síce obsahovali pripojený návod na použitie, avšak v cudzom jazyku, je potrebné, aby predávajúci v zmysle § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa zabezpečil preklad takéhoto cudzojazyčného návodu na použitie do slovenského jazyka. Jednalo sa o návody na použitie, teda o návody ako hru s CD nosičom nainštalovať do počítača, resp. spustiť na hernom zariadení a ako hru ovládať a tiež opis hry, teda popis produktu ponúkaného spotrebiteľovi písomne, no v inom ako štátnom jazyku. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že CD ROM nosič spolu s manuálmi bez ohľadu na to, čo je jeho obsahom, spoľahlivo naplňa definíciu výrobku podanú Zákonom o ochrane spotrebiteľa a dokonca aj definíciu veci podanú v právnej teórii. Aby bolo možné predviesť užívateľovi na nosiči ponúknutý počítačový program v podobe vnímateľnej zmyslami, je nevyhnutné vykonať určité úkony, aby mohol spotrebiteľ kúpený produkt spoľahlivo používať. O týchto úkonoch by mal byť spotrebiteľ informovaný. Je nepochybné, že prvostupňový správny orgán nesankcionoval žalobcu 1/ za to, že v štátnom jazyku nebol uvedený počítačový program, ktorý tvorí počítačovú hru, resp. príkazy a inštrukcie vyjadrené v zdrojovom alebo

strojovom kóde v štátnom jazyku. Žalobca 1/ bol sankcionovaný za to, že predmetné počítačové hry na CD nosičoch boli spotrebiteľovi ponúknuté bez toho, aby bol zabezpečený preklad návodov na použitie týchto výrobkov, ktoré tvorili inštaláčn  a hern  manuály, ktoré k predmetným počítačovým hrám prilo en  boli, avšak v inom ako štátnom jazyku.

Na základe všetkých uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že napadnut  rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom a preto žalobu žalobcu 1/ podľa   250j ods. 1 zamietol. Konanie o žalobe žalobcu 2/ zastavil podľa   250d ods. 3 O.s.p., podľa ktorého súd uznesením konanie zastaví, ak žalobu podala neoprávnen  osoba. Žalobca 2/ nebol účastníkom správneho konania a napadnutým rozhodnutím nebol ukr ten  na svoj ich právach. Nie je preto osobou procesne legitimovanou na podanie žaloby. Z ustanovenie č 250 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Podľa ods. 2 žalobcom je fyzick  alebo pr vnick  osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukr ten  na svojich právach. Podat  žalobu môže aj fyzick  alebo pr vnick  osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo. V danom prípade žalobca 2/ nesp l a ani jednu podmienku uveden  v   250 ods. 2 O.s.p., preto sa považuje za osobu neoprávnen  a s poukazom na uveden  bolo potrebn  konanie o žalobe žalobcu 2/ v súlade s   250d ods. 3 O.s.p. zastaviť. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa č 250k ods. 1 o.s.p. tak, že žalobcom 1/ a 2/ nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nemali úspech vo veci.

V Bratislave, dňa 13.04.2005

Mgr. Viliam Pohan en k

Za správnosť vyhotovenia:

ROZSUDOK**V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Jany Hentekovej, JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcov : 1. JRC s.r.o. Vajnorská 100, Bratislava, 2. CENEGA SLOVAKIA s.r.o., Lamačská cesta 8, Bratislava, obaja zastúpený advokátom JUDr. Tomášom Borecom Advokátska kancelária Bratislava, Grosslingová 67, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Prievozska 32, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 22. septembra 2004, Č. P/197/1/2002 a o odvolaní žalobou 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 2 S 12/04-30 zo dňa 13. apríla 2005, takto

rozhodol;

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, Čk. 2 S 12/04-30 Zo dňa 13. apríla 2005, ktorou zamietol žalobu žalobou 1/ a rozhodol o náhrade trov konania, potvrdzuje. Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom Zo dňa 13.apríla 2005, Č.k. 2 S 12/2004- 30 žalobu žalobou v 1 .rade, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, uvedeného v záhlaví tohto rozsudku, zamietol, konanie o žalobe žalobou v 2.rade zastavil a žalobcom v 1. a 2. rade nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania mu predchádzajúceho dospel k názoru, že žaloba žalobou v 1/ nie je dôvodná a rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov / ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa. Krajský súd mal preukázané, že uvedeným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobou 1/ a potvrdil rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave Zo dňa 19.7.2002 Č. P/197/1/2002 o uložení pokuty žalobcovi 1/ vo výške 100 000 Sk za porušenie § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa. Krajský súd zhodne s názorom žalovaného považoval za nedôvodnú námietku žalobou 11, že počítačový program podľa § 5 ods.18 zákona Č. 383/1997 Zz. /ďalej len autorský zákon/ patrí do skupiny predmetov duševného vlastníctva, a to ako literárne dielo pozívajúce ochranu v zmysle autorského zákona, a súčasne, že aj podkladový materiál, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou počítačového programu potrebného na jeho prípravu, ak spĺňa pojmové znaky diela podľa § 6 ods.1 a 515 ods.1 autorského zákona, je chránený ako literárne dielo, s poukazom, že od pojmu počítačový program je potrebné odlíšiť pojem počítačová hra, ktorá je zložená z viacerých diel chránených v zmysle § 8 autorského zákona a to za účelom ich spoločného použitia, s tým, že podmienky použitia diela, ktorým sa v zmysle § 16 ods.2 písm. b/ autorského zákona rozumie i preklad diela, sú špecifikované v ust. § 11 autorského zákona a preto počítačová hra a jej súčasť, t.j. počítačový program, návod na použitie počítačového programu, či stvárnenie obalu, v žiadnom prípade nie sú vecou v právnom zmysle a teda nemôžu byť ani výrobkom podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Krajský súd dospel k záveru, že, prvostupňovým správny orgánom bol spoľahlivo zistený a preukázaný skutkový stav pri kontrole dňa 3.5.2002, keď tento zistil, že základný inštalčný manuál priložený k PC hram neobsahoval zákonom stanovenú požiadavku zrozumiteľnosti údajov poskytovaných predajcom na použitie výrobku. Konštatoval, že tieto skutočnosti možno považovať za preukázané i vzhľadom k tomu, že žalobca 1/ ani v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu a ani v žalobe proti právoplatnému rozhodnutiu žalovaného ich nespochybňoval. Pokiaľ žalobca 1/ argumentoval, že dielom

je aj návod na použitie počítačového programu a grafické stvárnenie obalu a prekladom návodu by podľa neho došlo k zásahom do autorského diela, krajský súd mal zo to, že požiadavka Slovenskej obchodnej inšpekcie na dodržiavanie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa vo vzťahu k predávaným výrobkom neznamena zákonite dotknutie sa autorského práva, či iných práv vyplývajúcich z duševného vlastníctva. Podľa názoru krajského súdu pokiaľ zákon o ochrane spotrebiteľa od predávajúceho požaduje, aby zabezpečil preklad cudzojazyčného návodu na použitie do slovenského jazyka, pričom predmetné počítačové hry na CD nosičoch síce obsahovali pripojený návod na použitie, avšak v cudzom jazyku, bolo potrebné, aby predávajúci v zmysle § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa zabezpečil preklad takéhoto cudzojazyčného návodu na ich použitie do slovenského jazyka. Poukázal na to, že žalobca nebol prvostupňovým správnym orgánom sankcionovaný za to, že v štátnom jazyku nebol uvedený počítačový program, ktorý tvoril počítačovú hru, ale bol sankcionovaný za to, že predmetné počítačové hry na CD nosičoch boli spotrebiteľovi ponúknuté bez toho, aby bol zabezpečený preklad návodu na použitie týchto výrobkov, ktoré tvorili inštaláčn a herné manuály, ktoré k predmetným počítačovým hrám síce boli priložené, ale v inom ako štátnom jazyku. Krajský súd konanie o žalobe žalobcu 2/ zastavil podľa § 250d ods. 3 O.s.p., pretože žalobca 2/nebol účastníkom správneho konania a napadnutým rozhodnutím nebol ukrátený na svojich právach a preto nebol osobou procesne legitimovanou na podanie žaloby. Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil neúspechom žalobcov konaní v zmysle ust. § 250k ods.1 O.s.p.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca 1/, žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zámenu tak, že rozhodnutie žalovaného Č. P 197/1/2002 zo dňa 22.9.2004 zruší a vec vráti na nové prejednanie a rozhodnutie prvostupňovému orgánu. Žalobca považoval právny názor súdu prvého stupňa za nesprávny, v časti o zamietnutí žaloby o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. Vytýkal krajskému súdu, že vychádzal z nesprávneho posúdenia veci, keď počítačový program považoval za vec, hoci ide o počítačový program, ktorý je nepochybne autorským dielom a nie hnutelnou vecou podľa všeobecnej občianskoprávnej úpravy. Namietal, že autorské dielo sa nestáva vecou, ani vtedy, keď je vyjadrené na hmotnom nosiči a preto počítačový program nie je vecou a nemôže byť ani výrobkom podľa zákona ochrane spotrebiteľa. Uviedol, že naďalej trvá na to, že jediný hmotný predmet a teda vec v právnom zmysle, na ktorý sa vzťahuje úprava zákona o ochrane spotrebiteľa je CD nosič, na ktorom je počítačový program zachytený zmyslami v vnímateľnej podobe, a preto CD nosič treba považovať za výrobok podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, z ktorých dôvodov si ako predajca splnil zákonné informačné povinnosti voči spotrebiteľovi, keď návod na použitie CD nosiča, ako veci určenej spotrebiteľovi, na ktorom bol počítačový program zaznamenaný, bol preložený do slovenského jazyka. Poukázal na to, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď tvrdil, že žalobca bol povinný zabezpečiť preklad cudzojazyčného návodu na použitie do slovenského jazyka podľa § 9 a § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože návody na použitie v českom jazyku boli priložené dodávateľom žalobcu k počítačovej hre, vzhľadom na rozhodnutie autora počítačovej hry, z ktorých dôvodov žalobca postupoval v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa a v súlade s autorským zákonom, keď priložené dokumenty v českom jazyku obsahujúce údaje podľa § 10 ods. 2/ zákona o ochrane spotrebiteľa neodstránil a v súlade s informačnou povinnosťou podľa § 10 tohto zákona poskytol návod o spôsobe používania výrobku — CD nosiča v slovenskom jazyku a návod na používanie počítačového programu v jazyku určenom autorom, keďže autor počítačového programu sám rozhoduje, čo bude obsahovať jeho autorské dielo, vrátane toho, či do svojho autorského diela zahrnie aj podrobný popis o charaktere herného systému, variantoch hry, ktoré sa spustia po inštalácii počítačového programu, a je neoddeliteľnou súčasťou autorského diela - počítačového programu, ktorý vytvoril autor. Konštatoval, že z uvedených dôvodov si splnil svoju informačnú povinnosť podľa § 9 § 10 a § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď priložil k CD nosičom písomnú informáciu v slovenčine o spôsobe používanie tohto výrobku a že žiaden slovenský právny predpis od neho nevyžaduje, aby prikladal aj návod na používanie počítačového programu, keďže tento nie je svojou povahou vecou v právnom zmysle, ale je súčasťou autorského diela a teda nemôže byť ani výrobkom, na ktorý sa vzťahuje zákon ochrane spotrebiteľa. Poukázal na to, že z uvedených dôvodov

vyplýva, že žalovaný prekročil svoje oprávnenia dané mu zákonom o ochrane spotrebiteľa a zákonom o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa.

Žalovaný navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods.2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s § 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné. Z predloženého administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že inšpektorát SOI v Bratislave pre Bratislavský kraj rozhodnutím zo dňa 19.7.2002 č. P/19711/2002 uložil žalobcovi 1/ podľa § 24 ods.1/zákona o ochrane spotrebiteľa peňažnú pokutu v sume 100 000 Sk, pre porušenie § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa, z dôvodu, že kontrolou inšpektormi SOI vykonanou u žalobcu 1/ dňa 3.5.2002 bolo zistených v ponuke 206 druhov hier na CD nosičoch do PC bez písomného návodu na použitie v štátnom jazyku, v celkovej hodnote 328 594 Sk. Na základe odvolania žalobcu žalovaný rozhodnutím č.P1197/1/2002 zo dňa 22.9.2004 odvolanie žalobcu zamietol a označené prvostupňové rozhodnutie inšpektorátu SOI potvrdil stotožniac sa so skutkovými ako aj právnymi dôvodmi prvostupňového správneho orgánu. Konštatoval, že vykonanou kontrolou bolo porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa presne a spoľahlivo zistené. Námietky žalobcu hodnotil ako bezpredmetné, keďže počítačová hra na CD nosiči je výrobkom podľa § 2 ods.1, písm. f/ zákona o ochrane spotrebiteľa, bez ohľadu na to, že jej základom je počítačový program, ktorý je dielom v zmysle ustanovení Autorského zákona, a ktoré požíva ochranu podľa tohto zákona. Poukázal na to, že údaje, ktoré boli inšpektormi SOI zistené ako neuvedené v štátnom jazyku v zmysle zákona, celkom určite neboli zdrojovým ani strojovým kódom počítačového programu, ako ani neboli podkladovým materiálom potrebným na prípravu počítačového programu, pretože išlo o návody na použitie, ako hru z CD ROM nosiča nainštalovať do počítača, resp. spustiť na hernom zariadení a ako hru ovláda, ktoré informácie boli v prípade predmetných výrobkov poskytované spotrebiteľovi v inom ako štátnom jazyku, vzhľadom k čomu nebol spotrebiteľ v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa dostatočne informovaný o uvedených skutočnostiach. Súčasne poukázal, že nikto nespochybňuje charakter počítačového programu ako diela a taktiež nie sú spochybňované teoretickoprávne definície alebo ustanovenia Občianskeho zákonníka. Uloženie pokuty považoval za dôvodné, s tým, že pokuta bola uložená na dolnej hranici sadzby a jej výška reflektuje všetky zákonom predpísané náležitosti.

Účelom zákona o ochrane spotrebiteľa je ustanoviť niektoré podmienky podnikania významné pre ochranu spotrebiteľa, úlohy verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa a oprávnenia spotrebiteľov, združení spotrebiteľov alebo iných právnických osôb založených na ochranu spotrebiteľa. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb v prípadoch, keď k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky (§ 1 ods.1,3 zákona o ochrane spotrebiteľa).

Spotrebiteľom v zmysle § 2 ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane spotrebiteľa sa rozumie fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti. Predávajúcim sa v zmysle § 2 ods.1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa rozumie podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby. Výrobkom v zmysle § 2 ods. 1 písm. f /uvedeného Zákona sa rozumie každá hnutelná nová, použitá alebo upravená vec, ktorá bola vyrobená, vyťažená alebo inak získaná, bez ohradu na stupeň jej spracovania, a ktorá, aj v rámci poskytnutia služby, je určená na ponuku spotrebiteľovi alebo v prípade ktorej možno rozumne predpokladať, že ju bude spotrebiteľ používať, ak sa táto vec dodáva v rámci podnikateľskej činnosti za odplatu alebo bezodplatne. Výrobkom je aj hnutelná vec, ktorá je súčasťou alebo príslušenstvom inej hnutelnej alebo nehnuteľnej veci. Za výrobok sa považuje aj elektrina a plyn určené pre spotrebiteľa.

Zákon o ochrane spotrebiteľa v ustanovení § 9 a nasl. ustanovuje informačné povinnosti nielen predávajúcemu, ale priamo výrobcovi a dovozcovi, ktorí výrobok uvádzajú do obehu, tak, že priamo výrobca a dovozca sú povinní výrobok zrozumiteľne, viditeľne a vhodnou formou označiť informáciami,

ktoré umožňujú zhodnotiť riziká spojené s jeho používaním alebo inými informáciami, ktoré s bezpečnosťou výrobku súvisia. Na výrobku musia byť uvedené údaje nevyhnutné na identifikáciu výrobcu a dovozcu, výrobku a v prípade potreby i série výrobkov. K výrobku sú povinní pripojiť aj sprievodnú dokumentáciu; sprievodnou dokumentáciou výrobku sú doklady, ktoré sú nevyhnutné na prevzatie a používanie výrobku.(§ 9 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa). Predávajúci je povinný riadne informovať spotrebiteľa o vlastnostiach predávaných výrobkov alebo charaktere poskytovaných služieb, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou. Ak je to potrebné s ohľadom na povahu výrobku, spôsob a dobu jeho používania, je predávajúci povinný zabezpečiť, aby tieto informácie boli obsiahnuté v priloženom písomnom návode a aby boli zrozumiteľné. Uvedených povinností sa nemôže predávajúci zbaviť poukazom na skutočnosť, že mu potrebné alebo správne informácie neposkytol výrobca, dovozca alebo dodávateľ / § 9 ods.4, 5 zákona ochrane spotrebiteľa/. Ustanovenie § 10 ods. 1 uvedeného zákona taktiež ukladá povinnosť predávajúcemu zabezpečiť, okrem ďalších povinností, aby k výrobkom ním predávaným údaje o spôsobe používania boli obsiahnuté v priloženom písomnom návode. Zákon o ochrane spotrebiteľa v ust. § 11 ustanovuje povinnosť poskytovať informácie, ktoré sú pre sú uvedené v § 9 a 10 tohto zákona a poskytujú sa písomne, v štátnom jazyku.

Odvolací súd sa taktiež nemohol stotožniť s dôvodmi žalobcu uvádzanými v správnom konaní ako aj v žalobe a v odvolaní proti rozsudku krajského súdu. Správne orgány oboch stupňov ako aj súd prvého stupňa nespochybňovali tvrdenia žalobcu, že počítačový program je dielom v zmysle ustanovení autorského zákona a požíva ochranu v zmysle ustanovení tohto zákona. Predmetom autorského práva je počítačový program podľa § 6 ods.1 písm. a/ autorského zákona. Jeho definíciu ustanovuje § 5 ods.18 autorského zákona tak, že počítačovým programom je súbor príkazov a inštrukcií použitých priamo alebo nepriamo v počítači. Príkazy a inštrukcie môžu byť napísané alebo vyjadrené v zdrojovom kóde alebo v strojovom kóde. Neoddeliteľnou súčasťou počítačového programu je aj podkladový materiál potrebný na jeho prípravu; ak spĺňa pojmové znaky diela podľa § 6 ods. 1 a § 15 ods. 1, je chránený ako literárne dielo.

Spornou otázkou v prejednávanej veci však nie je ochrana počítačového programu ako autorského diela, ale či návod na použitie počítačovej hry na CD nosiči tvorí súčasť diela poskytovaného vo forme počítačového programu podľa tvrdení žalobcu 1/, a to z dôvodu, že počítačový program a „návod k počítačovej hre,“ sú neoddeliteľne spojené, pretože sú autorským dielom toho istého autora. Podľa názoru odvolacieho súdu „návod k počítačovej hre“ by požíval ochranu podľa ustanovení autorského zákona, pokiaľ by bol spracovaný vo forme príkazov a inštrukcií napísaných alebo vyjadrených v zdrojovom kóde alebo v strojovom kóde, alebo by tvoril podkladový materiál potrebný na jeho prípravu ako neoddeliteľná súčasť počítačového programu; ak by spĺňal pojmové znaky diela podľa § 6 ods. 1 a § 15 ods. 1 autorského zákona. Zo skutkových okolností v prejednávanej veci však vyplýva, že výrobca predložil k počítačovej hre návod na jej použitie písomne, avšak v inom ako štátnom jazyku.

Z uvedeného aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že pokiaľ zákon o ochrane spotrebiteľa od predávajúceho požaduje, aby zabezpečil preklad cudzojazyčného návodu na použitie do slovenského jazyka, bolo potrebné, aby predávajúci podľa § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa zabezpečil preklad tohto cudzojazyčného návodu na použitie do slovenského jazyka v prípade predmetných počítačových hier na CD nosičoch ,ktoré síce obsahovali pripojený písomný návod na použitie, avšak v inom ako štátnom jazyku, keďže v tejto súvislosti aj odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade CD ROM nosič spolu s manuálmi, bez ohradu na to, čo je jeho obsahom, spĺňa zákonné podmienky výrobku v zmysle § 2 ods.1, písm. f/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Skutočnosť, že CD nosič, na ktorom je počítačový program zachytený zmyslami v vnímateľnej podobe, spĺňa všetky znaky veci v právnom zmysle, je hnutelňou vecou, je určený na ponuku spotrebiteľovi a preto ho treba považovať za výrobok podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, z ktorého pre predajcu vyplývajú určité informačné povinnosti, nespochybnil samotný žalobca 1/.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, pokiaľ krajský súd žalobu zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie inšpektorátu SOI v Bratislave pre Bratislavský kraj a odvolanie žalobcu zamietol, odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 246cl O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil, keďže, súd prvého stupňa rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa ako aj v súlade s autorským zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246cl O.s.p v spojení s § 224 ods.1 O.s.p. a v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p., pretože žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a preto mu nevznikol nárok na náhradu trov tohto konania a odporcovi trovy v tomto konaní nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

JUDr. Igor Belko, v.r.
predseda senátu

V Bratislave dňa 27. októbra 2014

ROZSUDOK**V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Magdalény Zelinskej a sudkýň JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ľuboslavy Mruškovičovej v právnej žalobcu AML Slovakia, s.r.o., Košická 3, Prešov, zastúpeného JUDr. Marekom Sahuľom, advokátom, Hlavná 111, Prešov, proti žalovanej Slovenskej obchodnej inšpekcii, Ústredný inšpektorát So sídlom v Bratislave, Prievozská 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovanej zo dňa 30.septembra 2004 Č. P/0 183/07/04, zo dňa 23.novembra 2004 Č. P/0320/07/03 na základe žalôb

takto

Žaloby zamieta.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov konania.

V konaní vedenom pod sp. zn: 15/171/2004 sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovanej, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj zo dňa 3.6.2004 Č. P/0183/07/04 a potvrdené prvostupňové rozhodnutie. Žalobca v žalobe uviedol, že Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove predmetným rozhodnutím uložil žabcovi pokutu vo výške 200.000,- Sk z dôvodu porušenia povinnosti predávajúceho neklamať spotrebiteľa uvádzaním nejednoznačných a nejasných údajov, neuvádzať v typovej zmluve neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na obsah odvolania. Zdôraznil, že rozhodnutie žalovaného považuje za nezákonné a nepreskúmateľné, lebo odvolací orgán vôbec nebral do úvahy námietky uvedené v odvolaní, rozhodol tendenčne v rozpore s platnými zákonnými ustanoveniami. Rozhodol tendenčne v rozpore s platnými zákonitými ustanoveniami a to v kúpnych zmluvách uzavretých v mesiaci november 2003 im žalovaný vyčíta, že sú nejasné formulované, sú zavádzajúce. Podľa jeho názoru je v zmluve jednoznačne formulované, že pokiaľ kupujúci odstúpi od zmluvy do 7 dní od jej podpísania, nie je povinný platiť žiadne odstupné ani pokuty. Táto formulácia nepripúšťa iný výklad ako ten, ktorý uviedli predtým. Ďalej v týchto zmluvách je daná možnosť odstúpiť od zmluvy zo strany kupujúceho po uplynutí 7 dní po jej podpise, pričom ešte neprevzal zakúpený tovar. V tomto prípade je teda povinný zaplatiť odstupné, 50% z ceny tovaru, čo je opodstatnené, keďže nedošlo k obojstrannému plneniu. Predávajúci však má už náklady na zaobstaranie tohto tovaru, jeho vyčlenenie pre konkrétneho kupca, manipuláciu s ním atď. Preto má za to, že 50% odstupné je dôvodné a má predovšetkým smerovať k tomu, aby zo strany kupujúcich nedochádzalo k bezdôvodným odstúpeniam od zmlúv. Takéto ujednanie je v súlade s dobrými mravmi a nie je zavádzajúce. V ďalšom je im vytýkané ujednanie v zmluvách o nájme s právom následnej kúpy, v ktorých je pre prípad neplatenia nájomného - splátok, dohodnutá možnosť odstúpenia vo výške 50% z objednaného tovaru, ktorý aj nájomca užíva, v prípade nevrátenia prenajatého tovaru po odstúpení od zmluvy, zmluvná pokuta vo výške 50%, 0,5% pokuta za omeškanie s nezaplacením splátky a ďalšiu pokutu vo výške 20% z celkovej ceny tovaru pri nezaplacení čo i len jednej splátky. Ujednania o odstupnom a zmluvných pokutách pre tento prípad nepovažuje žalobca za také, ktoré by výrazne znevýhodňovali nájomcu. Je potrebné si uvedomiť, že tovar, ktorý má v nájme, má hodnotu a ide o spotrebný tovar. Cieľom týchto sankcií bolo zabezpečiť, aby tovar, ktorý je vo vlastníctve prenajímateľa, bol aj zaplatený formou „lízingu“, a ak sa tak nestane, aby bol vrátený prenajímateľovi v nepoškodenom stave a samozrejme v čo najkratšej lehote. Pri

nedodržaní týchto povinností sa prenajímateľ samozrejme snaží dohodnutými sankciami o to, aby nájomca splnil túto povinnosť” a v prípade, že tak neurobí, aby zaplatil na pokutách náklady, ktoré s týmto tovarom prenajímateľ mal. Keďže vo všetkých prípadoch ide o tovar spotrebný, aj keď sa ten vráti prenajímateľovi, jeho ďalšia predajnosť” je nulová, prípadne za takú cenu, ktorá ani zďaleka nepokrýva obstarávacie náklady. Pri koncipovaní tejto zmluvy sa vychádzalo aj z reálnej skutočnosti, že ak nedôjde zo strany nájomcu k dobrovoľnému plneniu svojich zmluvných záväzkov, vymožitelnosť vrátenia tovaru súdnou cestou je neprímerane zdĺhavá, presahujúca jeden rok. Počas celej tejto doby však nájomca vec užíva ako vlastnú, opotrebuje ju a po jej vrátení na základe vykonateľného súdneho rozhodnutia, je pre ďalší predaj nepoužiteľná. To znamená, že vec nemá po vrátení žiadnu reálnu hodnotu, a preto dohodnuté sankcie pre prípad nevrátenia veci v lehote v zmluve dohodnutej, je podľa ich názoru plne v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné si uvedomiť”, že chránia vlastný majetok a za tým účelom využívajú všetky právom dostupné prostriedky. Ak by porovnali „lízingové zmluvy”, ktoré sú uzatvárané na motorové vozidlá a ich „lízingové zmluvy”, tak ich podmienky, ktorú sú dohodnuté, sú prijateľnejšie ako „lízingové” podmienky pri autách. Aj z tohto pohľadu považujú ich zmluvy za také, ktoré sú plne v súlade s právom, nie sú diskriminujúce, nie sú nezrozumiteľné a ani v rozpore s dobrými mravmi. Ďalej je im vytýkané, že je v rozpore s dobrými mravmi podmienka, že z hygienických dôvodov nie je možné vrátiť” tovar osobnej spotreby, pokiaľ sa nejedná o reklamáciu. Toto ujednanie podľa ich názoru je presné a správne. Je predsa samozrejmé, že tovar, ktorý sa používa ako zdravotná pomôcka na holé telo, je hygienicky závodný, a preto je vracanie z týchto dôvodov neprípustné. Toto sa samozrejme netýka prípadu, keď je takýto tovar vracajúci v rámci reklamácie a samozrejme aj v lehote 7 dní od podpísania zmluvy. Tento záver jednoznačne vyplýva zo samotnej zmluvy, keďže je v nej uvedené, že pre tento prípad nájomca neplatí žiadne sankcie. Žalovaný pri stanovovaní výšky pokuty sa odvoláva na to, že zohľadňoval pri tom neprímerané podmienky pre druhú stranu, že sú v rozpore s dobrými mravmi, a že tieto podmienky nemôže kupujúci, resp. nájomca ovplyvniť. Ďalej vraj prihliadol na rozsah protiprávneho konania k rozsahu územnej pôsobnosti a sociálne skupiny, s ktorými sú zmluvy uzatvárané, prevažne dôchodcovia a počtu sťažností. Vraj tieto skutočnosti sú mu známe z jeho úradnej činnosti. Týmto odôvodnením podľa ich názoru žalovaný diskriminuje značnú časť obyvateľstva, keď dôchodcov považuje za ľudí, ktorí vzhľadom na svoj vek nie sú spôsobilí posúdiť svoje správanie a znižuje ich intelektuálnu úroveň na úroveň mladistvých žiakov základnej školy. Ak žalovaný tvrdí, že výšku pokuty stanovoval aj na základe skúseností, ktoré získal pri svojej kontrolnej činnosti u žalobcu, potom by mal vziať do úvahy aj tú skutočnosť, že žalobca v súčasnosti vedie cca 600 súdnych sporov, v ktorých sa hlavne domáha úhrady dlžných súm, vrátenia tovaru a pod. Aj táto skutočnosť viedla žalobcu k tvorbe takých zmlúv, ktoré majú vyvíjať dostatočný tlak na kupujúcich, resp. nájomcov, aby dobrovoľne plnili svoje zmluvné povinnosti. V súdnych sporoch ani v jednom prípade súd nezamietol návrh na zaplatenie kúpnej ceny alebo zaplatenia nájmu z dôvodu, žeby bol vyslovil právny názor, že uzavretá zmluva je neplatná, keďže je uzavretá v rozpore s dobrými mravmi alebo za krajne nevýhodných podmienok. Vychádzajúc z uvedených skutočností má za to, že žiadnym spôsobom sa nedopúšťa vytýkaného konania, to znamená, že zmluvy, ktoré podpisuje s kupujúcimi, resp. nájomcami, nie sú v rozpore so žiadnym právnym predpisom a uloženie pokuty nie je dôvodné. Prípadne, ak aj sú drobné nedostatky, uloženie tak vysokej pokuty je neprímerané k týmto nedostatkom. V konaní vedenom pod sp. zn.: 1S/177/2004 sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, ktorým boli zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie. SOI, Inšpektorát SOI So sídlom v Prešove pre Prešovský kraj zo dňa 30.6.2003 číslo P/0320/07/03 žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Poukázal na to, že rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie Inšpektorátu SOI v Prešove zo dňa 30.6.2003 Č. P/0320/07/03 bola mu uložená pokuta vo výške 150.000,-Sk z dôvodu porušenia povinnosti predávajúceho neklamať” spotrebiteľa, neuvádzať” v typovej zmluve neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, neuvádzať” v typovej zmluve podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na odvolanie v predmetnej veci a rovnako, ako aj vo veci 1S/171/2004 uviedol, že rozhodnutie žalovaného považuje za nezákonné a nepreskúmateľné, lebo neboli brané do úvahy námietky uvedené v odvolaní, bolo rozhodnuté tendenčne v rozpore s platnými zákonnými ustanoveniami. Ďalej konkrétne uviedol, že v zmluve o kúpe náhodne vybratej, uzavretej v roku 2002 im

žalovaný vyčíta, že je v zmluve dohodnuté pre porušenie zmluvných povinností zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 20% z kúpnej ceny. Podľa ich názoru toto ustanovenie je plne v súlade so zákonom. V zmluve sú definované povinnosti kupujúceho, a teda ich porušenie je potom oprávnené sankcionované dohodnutou zmluvnou pokutou. Nemožno taktiež akceptovať názor žalovaného, ktorý kvalifikuje termín „zrušenie zmluvy“ ako nejasný, nezrozumiteľný a klamlivý a vychádza pritom otrocky z terminológie podľa Občianskeho zákonníka, kde sa hovorí o odstúpení od zmluvy. Podľa ich názoru tento výklad nie je správny. Právne úkony totiž sa majú vykladať podľa obsahu. Pre bežného spotrebiteľa pojmy odstúpenie od zmluvy a zrušenie zmluvy má rovnaký význam, pretože oba termíny v konečnom dôsledku znamenajú to isté, t.j. zánik uzavretej zmluvy. Má za to, že označením v zmluve žiadnym spôsobom nepoškodili spotrebiteľa. Vo všetkých prípadoch, pokiaľ kupujúci v 7-dňovej lehote, na ktorú bol upozornený, im oznámil, že ruší zmluvu alebo od nej odstupuje alebo žiada skončiť platnosť zmluvy, vždy to bolo kvalifikované v súlade s ustanovením § 8 zákona č. 108/2000 Z.z. a voči kupujúcemu neboli vyvádzané žiadne sankcie. V prípade, že k takémuto úkonu zo strany kupujúceho došlo po uplynutí 7-dňovej lehoty, nie je možné, hlavne keď uhradili zálohu a teda došlo k čiastočnému plneniu, a tento úkon kvalifikovali ako odmietnutie prevzatia zakúpeného výrobku, a teda že jeho konaním došlo k porušeniu zmluvných povinností prevziať výrobok a tým mu vznikla povinnosť platiť zmluvnú pokutu za porušenie zmluvných povinností. Ani v jednom prípade neposudzovali tieto podania kupujúcich ako odstúpenie od zmluvy, ale ako porušenie povinností prevziať zakúpený tovar a teda uloženie pokuty za tento bod zmluvy považuje za nesprávne. Ďalej chce poukázať na tú skutočnosť, že v tomto type zmluvy, ktorý sa už nepoužíva od januára 2003, bol vždy odkaz na platnú právnu úpravu upravujúcu tento typ predaja a pri zásade, že neznalosť zákona neospravedlňuje, bol týmto každý kupujúci presne informovaný o svojich povinnostiach a nemohlo ísť o klamanie spotrebiteľa. Ďalším nedostatkom, ktorý im žalovaný vytýka, je ustanovenie v kúpnych zmluvách, podľa ktorých má zaplatiť kupujúci poplatok z omeškania vo výške 2,5 promile za každý deň omeškania, pričom vytýka, že nie je stanovený základ. Zo zmluvy však jednoznačne vyplýva, za akú cenu sa výrobok predáva a teda aj neuhradenie kúpnej ceny má potom za následok povinnosť platiť dohodnutú sankciu, t.j. z nezaplatenej dohodnutej ceny. Má za to, že toto ustanovenie je presné, nie klamlivé a určité. Ďalej zastáva názor, že pokiaľ Občiansky zákonník pripúšťa zmluvnú slobodu, pomenovanie sankcie pre porušenie zmluvných povinností nie je rozhodujúce, keďže táto zmluvná sloboda je garantovaná aj Ústavou. Žalovaný ďalej uložil túto pokutu aj za znenie nájomnej zmluvy s právom následnej kúpy, vyčítajúc pritom nevyváženosť medzi vzájomnými právami a povinnosťami medzi prenajímateľom a nájomcom, a že podmienky uložené sú v rozpore s dobrými mravmi. Podľa ich názoru je táto zmluva, ktorá sa používa od začiatku roku 2003, jasná a zrozumiteľná, nie je v rozpore s dobrými mravmi a nie je uzatváraná za zvlášť nevýhodných podmienok pre nájomcu. Žalovaný totiž túto zmluvu neposudzoval komplexne. V prvom rade nedával do pomeru povinnosti nájomcu s výhodami, ktoré mu prenajímateľ poskytuje. V závislosti na druhu výrobku prenajímateľ poskytuje záručnú dobu v rozsahu 2 - 20 rokov, pričom na tieto druhy výrobkov maloobchodná sieť poskytuje v súčasnosti záruku maximálne v dĺžke 6-12 mesiacov. Ďalej žalovaný nezohľadnil skutočnosť, že v cene nájmu sú zahrnuté aj náklady na dopravu výrobkov do miesta určeného nájomcom zo sídla prenajímateľa, čo v mnohých prípadoch predstavuje vzdialenosť aj viac ako 400 km, čo sú v dnešnej dobe nemalé náklady. Ďalej niekoľkoročná prax ukázala, že v 99% prípadoch, keď nájomcovia prestanú platiť nájom a došlo ku skončeniu platnosti zmluvy, nájomcovia nevrátili prenajatý tovar a naďalej ho bez akýchkoľvek zábran užívali, čím im spôsobovali značné škody, pretože ak sa ich podarilo súdnou cestou donútiť vrátiť tovar, ten bol značne opotrebovaný a fakticky nepredajný. Pokiaľ ide o otázku skladného, vychádza z oprávneného nároku, ktorý má prenajímateľ v prípade, že nájomca alebo kupujúci odmietne prevziať výrobok, na náklady spojené s uskladňovaním týchto výrobkov. Vychádza z povinnosti prenajímateľa, resp. aj predávajúceho v týchto prípadoch uskladňovať tieto výrobky, t.j. strážiť ich, manipulovať s nimi, čím vznikajú pre neho náklady. Preto v zmluve je dohodnuté skladné pre tento prípad. Vychádzajúc z týchto skutočností je zmluva koncipovaná tak, že nájomca je jasným spôsobom oboznamovaný so svojimi povinnosťami a samozrejme aj so sankciami pre porušenie týchto povinností. Je mylný záver žalovaného, ktorý tvrdí, že sú tieto sankcie neprimerané a hrubým spôsobom nevýhodné pre nájomcu. Zo zmluvy totiž jednoznačne vyplýva, že za jedno porušenie zmluvne dohodnutej povinnosti je dohodnutá jedna sankcia. Nájomca má vždy možnosť sa rozhodnúť, aké správanie si zvolí,

a preto túto voľbu je upozorňovaný na to, či bude sankcionovaný alebo nie. Ak položí vedľa seba vzájomné práva a povinnosti, má za to, že výhody, ktoré týmto spôsobom poskytuje nájomcom prípadne kupujúcim, tj. predovšetkým dovoz domov, dlhé záručné doby, dlhodobá splatnosť, bezplatný servis s ochranou prenajímateľa vlastného majetku, treba brať do úvahy, že ide o spotrebný tovar, ktorý veľmi rýchlo stráca svoju trhovú hodnotu, má za to, že tieto vzájomné práva a povinnosti sú vyvážené. Skúsenosť z doterajšej činnosti poukazuje, že pokiaľ nájomcovi alebo kupujúcemu nehrozia sankcie za porušovanie elementárnych povinností, zneužíva svoje postavenie spoliehajúc sa na to, že žalobca nebude na neho vytvárať dostatočný tlak, a že vzhľadom na hrozbu nízkych sankcií, žalobca vzhľadom na dĺžku súdnych sporov upustí od uplatňovania svojich práv. Práve zneužívanie spotrebiteľov svojho postavenia viedlo k vypracovaniu takých zmlúv, z ktorých jednoznačne vyplývajú práva a povinnosti oboch zmluvných strán. Podľa ich názoru sú primerané podmienky, ak v prípade odstúpenia od zmluvy z viny nájomcu, tj. pre prípad neplatenia nájomného, je tento povinný zaplatiť odstupné a až pre prípad nevrátenie prenajatého tovaru v dohodnutej lehote, ktorá začne bežať až po doručení odstúpenia od zmluvy, nastupuje sankcia za porušenie ďalšej zmluvnej povinnosti a to nevrátenie tohto tovaru. V žiadnom prípade takéto ujednanie nemožno kvalifikovať ako neprimerané podmienky. Neprijatia takéhoto ujednania v praxi by malo za následok absolútny nezáujem nájomcu vrátiť tovar, ktorý nie je jeho vlastníctvom spoliehajúc sa na to, že spoločnosť sa nebude nejakým výrazným spôsobom domáhať jeho vrátenia. Ani jedna dohodnutá sankcia nie je sankciou duplicitnou, t.j. sankciou za to isté porušenie zmluvných povinností. Ďalej nemôže akceptovať tvrdenie, že by reklamácie neboli vybavované do 30 dní. V bode 10 zmluvy je vyslovene uvedené, že reklamácia bude vybavená do 30 dní, čo je v súlade so zákonom na ochranu spotrebiteľa. Nemožno ďalej súhlasiť so záverom, žeby žalobca si vymieňoval takéto práva, ktoré mu zákon nepriznáva. Táto formulácia, ktorú použil, je formuláciou, ktorá platila do roku 1990. Zmenou Ústavy, kedy bol zmenený celý systém práva a bola prijatá ústavná zásada, že je všetko dovolené, pokiaľ to nie je zakázané, a nie naopak, a ústavou je garantovaná zmluvná sloboda, potom uzatváranie spochybňovaných zmlúv je podľa ich názoru plne v súlade s Ústavou a ostatnými zákonmi. Pokiaľ by ktorákoľvek časť zmluvy bola v rozpore so zákonom, o tom môže rozhodnúť s konečnou platnosťou výlučne súd, ktorý by v tomto prípade nepriznal ich spoločnosti, ktoré by si uplatňovala podľa zmluvných podmienok, ktoré by boli v rozpore so zákonom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhli odvolaciemu orgánu napadnuté rozhodnutie prehodnotiť a ako nesprávne zrušiť v celom rozsahu. Na záver podotkol, že o kontrole, na ktorú sa toto rozhodnutie odvoláva, nebol spísaný žiaden zápis a nebola daná možnosť kontrolovanému subjektu sa k nemu vyjadriť. Kontrolný orgán spracoval len nejakú analýzu, pričom nepostupoval v súlade s platnými právnymi predpismi. Vychádzajúc z uvedených skutočností má za to, že žiadnym spôsobom sa nedopúšťa vytýkaného konania, to znamená, že zmluvy, ktoré podpisuje s kupujúcimi, resp. nájomcami, nie sú v rozpore so žiadnym právnym predpisom a uloženie pokuty nie je dôvodné. Prípadne, ak aj sú drobné nedostatky, uloženie tak vysokej pokuty je neprimerané k týmto nedostatkom. V oboch konaniach žiadal priznať náhradu trov konania. Žalovaný vo vyjadreniach k žalobám navrhol žaloby ako nedôvodné zamietnuť. Rozhodnutím zo dňa 30.9.2004 vydaným pod č. P/0183/07/04 žalovaný vo veci odvolania žalobcu proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prešove zo dňa 3.6.2004, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prešove pre Prešovský kraj bola žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta v sume 200.000,-Sk pre porušenie 8 ods. 1, 23a ods. 2 písm. a/, b/Zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 Zákona o správnom konaní rozhodol tak, že odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Uložil žalobcovi zaplatiť pokutu vo výške 200.000,- Sk. Ide o výrok, ktorý nahrádza výrok prvostupňového rozhodnutia vzhľadom na zmenu účtu, na ktorý sa pokuta má zaplatiť.

Výrok tohto rozhodnutia žalovaný odôvodnil tým, že inšpektormi slovenskej obchodnej inšpekcie bolo pri kontrole vykonanej dňa 19.3.2004 u žalobcu zistené, že si nespĺnil povinnosť predávajúceho neklamať spotrebiteľa uvádzaním nejednoznačných a nejasných údajov, neuvádzať v typovej zmluve neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, za čo bola uložená

vyššie uvedená pokuta. Ďalej uviedol, že inšpektormi počas kontroly bolo spoľahlivo zistené, že v kúpnych zmluvách a zmluvách o nájme s následnou kúpou prenajatej veci, ktoré majú charakter typovej zmluvy podľa § 23a ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa klamali spotrebiteľa uvedením nejasných a zákonom nepodložených podmienok odstúpenia od zmluvy po uplynutí lehoty na odstúpenie určenej § 8 ods. 1 zákona č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji, ak došlo aspoň k čiastočnému plneniu. V oboch typoch zmlúv sa pre tento prípad používa a v praxi bola aj uplatňovaná sankcia označená pojmom „odstupné“, ktorá nie je vzhľadom na okolnosti, za ktorých sa používa, presná, jasná a podložená príslušným ustanovením zákona oprávňujúceho takúto sankciu za takýchto podmienok použiť. Správny orgán pri preskúmaní sa riadil úvahou vychádzajúcou z Občianskeho zákonníka, pričom usúdil, že zmluvnú sankciu v paušálne určenej hodnote s označením „odstupné“ upravuje § 497 Občianskeho zákonníka. Uloženie takejto sankcie umožňuje tiež § 544 Občianskeho zákonníka, ktorý ju označuje pojmom „zmluvná pokuta“. Účelom odstúpeného v zmysle § 497 cit. zákona je odškodnenie druhého účastníka zmluvy za to, že k plneniu alebo prijatiu plnenia dohodnutého zmluvou nedošlo. Toto ustanovenie však nie je možné aplikovať pre prípad odstúpenia od zmluvy, ak už došlo aspoň k čiastočnému plneniu alebo prijatiu predmetu zmluvy. V prípadoch, ktoré sú predmetom tohto správneho konania, však už došlo k čiastočnému plneniu v rôznych štádiách od zaobstarania objednaného výrobku predávajúcim, k jeho dodaniu a prijatiu spotrebiteľom až po čiastočnú alebo úplnú úhradu jeho ceny. Preto použitie inštitútu „odstupné“ tak, ako je použitý za týchto podmienok, je nejasné a nepodložené. Navyše predávajúci sa súbežne pre tento prípad v zmluve zabezpečil právom na úhradu skutočne vzniknutých nákladov spojených s uzavretím a odstúpením od zmluvy. Ustanovenie § 544 cit. zákona je možné aplikovať len ako sankciu za porušenie podmienok zmluvy, čo je v zmluve pre taký prípad i upravené. Toto ustanovenie nie je možné použiť ako sankciu za odstúpenie od zmluvy. Nie je preto jasné, prečo sa v zmluvách, kde došlo k čiastočnému plneniu, aplikuje okrem úhrady vynaložených nákladov i „odstupné“. Ďalej bolo preukázané, že predávajúci pri formulovaní typovej zmluvy o kúpe i typovej zmluvy o prenájme s následnou kúpou prenajatej veci, určil podmienky, ktoré ho jednostranne oproti spotrebiteľovi zvýhodňujú a zakladajú nepomer medzi právami a povinnosťami, ako aj výraznú nerovnosť zmluvných strán. Spotrebiteľ je k dodržiavaniu zmluvy viazaný pre neho nevýhodným a jednostranným systémom vysokých sankcií pre prípadné odstúpenie od zmluvy po uplynutí lehoty určenej v zákone č. 108/2000 Z.z., omeškanie prevzatia výrobku alebo omeškanie dohodnutého termínu splátok. Pri zmluve o kúpe nie je výška zmluvných pokút pri súbehu ničím obmedzená a môže presiahnuť i cenu výrobku. Spotrebiteľ je viazaný vrátiť predávajúcemu všetko, čo od neho prijal, vrátane úhrady jeho nákladov spojených s uzavretím a odstúpením od zmluvy, zaplatiť odstúpné, zmluvnú pokutu a nahradiť škodu spôsobenú poškodením. Predávajúcemu zo zmluvy i v prípade jej porušenia nehrozia žiadne sankcie, nie je zaviazaný ani k vráteniu plnenia, ktoré prijal. Ďalej bolo zistené, že zmluva o kúpe zakotvuje zmluvnú pokutu pri omeškaní 3-dňovej lehoty vrátiť výrobok po odstúpení od zmluvy a zmluva o nájme s následnou kúpou veci určuje túto lehotu na 5 dní. V § 8 zákona č. 108/2000 Z.z. je táto povinnosť určená 7-dňovou lehotou. Takto formulované zmluvné podmienky pri určení lehoty vrátenia výrobku sú jednoznačne postavené v neprospech spotrebiteľa, môžu privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu možnosťou predčasného uloženia zmluvnej pokuty. Správnym konaním bolo ďalej preukázané, že v zmluve o kúpe je zakotvené právo predávajúceho odmietnuť prevzatie výrobkov osobnej spotreby späť v prípade, že sa nejedná o prípad odstúpenia od zmluvy v lehote 7 dní od jej podpísania alebo reklamácie v zmysle reklamačného poriadku v záruke. Zákon č. 108/2000 Z.z. v § 8 ods. 3 neupravuje žiadnu výnimku, ktorá by predávajúcemu dala právo odmietnuť prevzatie tovaru z akýchkoľvek dôvodov, vrátane hygienických. Zmluva o nájme s následnou kúpou prenajatej veci pritom takéto obmedzenie neupravuje. Účastník zmluvy o kúpe je oproti účastníkovi zmluvy o nájme týmto diskriminovaný. Zmluva, ktorá určuje pre spotrebiteľa nevýhodnejšie podmienky, ako je pre obdobné prípady ustanovené zákonom, je v rozpore s dobrými mravmi tým, že sa dostala do rozporu s pravidlami určenými pri predaji výrobkov a zakladá diskrimináciu spotrebiteľa. Nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a ich výrazná nerovnosť sa prejavuje i v tom, že na rozdiel od spotrebiteľa, predávajúcemu z typových zmlúv nevyplývajú temer žiadne povinnosti, ktoré by boli nad rámec jeho povinností určených osobitnými predpismi. Za porušenie zmluvných podmienok mu nehrozia žiadne sankčné postihy, ktoré by zabezpečovali ochranu práv

spotrebiteľa. Za zistené nedostatky nesie zodpovednosť ako predávajúci v zmysle 2 ods. 1 písm. b/ Zákona o ochrane spotrebiteľa. V podanom odvolaní žalobca vyjadruje nesúhlas s uložením pokuty. V zmluvách je okrem odstúpenia od zmluvy do 7 dní od jej podpisu daná možnosť odstúpiť i po uplynutí tejto lehoty, pričom ešte kupujúci neprevzal zakúpený tovar. V takom prípade je 50% odstúpené dôvodné a má uhradiť náklady na zaobstaranie tovaru a predovšetkým smerovať k tomu, aby zo strany kupujúcemu nedochádzalo k bezdôvodným odstúpeniam od zmlúv. K tomu uvádza, že takto formulované právo v rozhodnutí nespochybňuje. Predmetné zmluvy však výslovne umožňujú odstúpenie a zrušenie zmluvy aj po jej čiastočnom alebo úplnom plnení a práve úprava zmluvných podmienok uplatnením inštitútu odstúpeného v takýchto prípadoch je predmetom tejto časti správneho konania. Úhrada nákladov je zakotvená osobitne ako právo..., uplatniť si svoje nevyhnutné náklady, spojené s uzavretím zmluvy". Úhrada nákladov spojených s uzavretím zmluvy paušálnym odstúpeným je možná do štádia, keď ešte nedošlo k žiadnemu plneniu, podľa typových zmlúv však platí i na prípady, keď už k takémuto plneniu došlo. Prípady vyrovnania pri zrušení zmlúv, kde došlo k plneniu upravuje § 457 Občianskeho zákonníka vzájomným vrátením všetkého, čo každý z účastníkov podľa zmluvy dostal. V zmluve nie je jasné a jednoznačne uvedené, v ktorom prípade sa pri odstúpení od zmluvy postupuje podľa § 497, a v ktorom podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Je v rozpore s dobrými mravmi, ak je od spotrebiteľa pri odstúpení od zmluvy, ktorej plnenie sa začalo súbežne stanovená povinnosť zaplatiť paušálne odstúpené s vrátením prijatého predmetu zmluvy. Jeho povinnosť sa teda upravuje v zmysle oboch ustanovení a to bez toho, aby bola druhá strana zaviazaná vrátiť všetko, čo v rámci plnenia zmluvy dostala. Preto odvolací správny orgán trvá na stanovisku, že v tejto časti zmluvy dochádza ku klamaniu spotrebiteľa uvádzaním nejasných a zákonom nepodložených podmienok. V rozhodnutí žalovaný uviedol, že v zmluvách zakotvené povinnosti spotrebiteľa smerujúce k úhradám za skutočné náklady spojené s porušením zmluvných podmienok, ako aj systém sankcií sú neprimerané. Na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami a nerovnosť oboch zmluvných strán. Neprimeranosť a nevyváženosť práv a povinností a rovnosti strán nevidí v tom, že zmluva zakotvuje zmluvné pokuty alebo v ich výške, ale v tom, že zakladá povinnosti a umožňuje sankčné postihy len jednej zmluvnej strane i to za právne nejasných podmienok. Predávajúci i v prípade porušenia zmluvných podmienok z jeho strany nie je v zmluve viazaný žiadnym sankčným postihom a spotrebiteľovi nie je umožnené sa proti porušovaniu zmluvy z jeho strany v rámci tohto zmluvného vzťahu nijako brániť. Nerovnosť strán na škodu spotrebiteľa je zakotvená i v jeho povinnosti vrátiť druhému účastníkovi to, čo podľa zrušenej zmluvy prijal bez toho, aby bol predávajúci povinný vrátiť to, čo plnením získal. Ostatné skutočnosti a dôvody ako je výška zmluvných pokút, ochrana vlastníckych práv pred nedisciplinovanosťou kupujúcich slabou vymožitelnosťou práva, snaha sankciami prinútiť spotrebiteľa dodržiavať podmienky zmluvy a pod., uvádzané v odvolaní, nie sú predmetom tohto správneho konania a správny orgán na ne neprihliadal. Poukázal na to, že zákon neupravuje výnimku, ktorá umožňuje odmietnuť prevzatie tovaru z akéhokoľvek dôvodu, vrátane hygienického. Je toho názoru, že predmet osobného použitia, ak bol už raz použitý, by predstavoval z hygienického hľadiska také isté ohrozenie, či bol vrátený v lehote na odstúpenie od zmluvy, v rámci uznania reklamácie v dobe platnosti záruky alebo mimo týchto podmienok. Preto stanovenie takejto podmienky má prvky diskriminácie. Tento prvok sa prejavuje i v tom, že podmienka platí len pri kúpnej zmluve. Preto námietku, že v tom prípade nejde o rozpor s dobrými mravmi, neakceptovali. Pri stanovovaní výšky pokuty sa vychádzalo z charakteru protiprávneho konania a rozsahu jeho následkov. V konaní bolo spoľahlivo preukázané, že žalobca ako predávajúci vo viacerých bodoch typovej zmluvy určili podmienky, ktoré sú jednostranne v neprospech kupujúceho a v rozpore so zákonom. Zmluvy sú pre prípady, ak k odstúpeniu prišlo po uplynutí zákonnej lehoty na odstúpenie a začatí plnenia formulované nejasne, v rozpore s dobrými mravmi a v nej stanovené podmienky zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán na škodu spotrebiteľa tak, ako je to uvedené v odôvodnení že takto formulované právo v rozhodnutí nespochybňuje. Predmetné zmluvy však výslovne umožňujú odstúpenie a zrušenie zmluvy aj po jej čiastočnom alebo úplnom plnení a práve úprava zmluvných podmienok uplatnením inštitútu odstúpeného v takýchto prípadoch je predmetom tejto časti správneho konania. Úhrada nákladov je zakotvená osobitne ako právo..., uplatniť si svoje nevyhnutné náklady, spojené s uzavretím zmluvy". Úhrada nákladov spojených s uzavretím zmluvy paušálnym odstúpeným je možná do štádia, keď ešte nedošlo k žiadnemu

plneniu, podľa typových zmlúv však platí i na prípady, keď už k takémuto plneniu došlo. Prípady vyrovnania pri zrušení zmlúv, kde došlo k plneniu upravuje § 457 Občianskeho zákonníka vzájomným vrátením všetkého, čo každý z účastníkov podľa zmluvy dostal. V zmluve nie je jasné a jednoznačne uvedené, v ktorom prípade sa pri odstúpení od zmluvy postupuje podľa § 497, a v ktorom podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Je v rozpore s dobrými mravmi, ak je od spotrebiteľa pri odstúpení od zmluvy, ktorej plnenie sa začalo súbežne stanovená povinnosť zaplatiť paušálne odstupné s vrátením prijatého predmetu zmluvy. Jeho povinnosť sa teda upravuje v zmysle oboch ustanovení a to bez toho, aby bola druhá strana zaviazaná vrátiť všetko, čo v rámci plnenia zmluvy dostala. Preto odvolací správny orgán trvá na stanovisku, že v tejto časti zmluvy dochádza ku klamaniu spotrebiteľa uvádzaním nejasných a zákonom nepodložených podmienok. V rozhodnutí žalovaný uviedol, že v zmluvách zakotvené povinnosti spotrebiteľa smerujúce k úhradám za skutočné náklady spojené s porušením zmluvných podmienok, ako aj systém sankcií sú neprimerané. Na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami a nerovnosť oboch zmluvných strán. Neprimeranosť a nevyváženosť práv a povinností a rovnosti strán nevidí v tom, že zmluva zakotvuje zmluvné pokuty alebo v ich výške, ale v tom, že zakladá povinnosti a umožňuje sankčné postihy len jednej zmluvnej strane i to za právne nejasných podmienok. Predávajúci i v prípade porušenia zmluvných podmienok z jeho strany nie je v zmluve viazaný žiadnym sankčným postihom a spotrebiteľovi nie je umožnené sa proti porušovaniu zmluvy z jeho strany v rámci tohto zmluvného vzťahu nijako brániť. Nerovnosť strán na škodu spotrebiteľa je zakotvená i v jeho povinnosti vrátiť druhému účastníkovi to, čo podľa zrušenej zmluvy prijal bez toho, aby bol predávajúci povinný vrátiť to, čo plnením získal. Ostatné skutočnosti a dôvody ako je výška zmluvných pokút, ochrana vlastníckych práv pred nedisciplinovanosťou kupujúcich slabou vymožitelnosťou práva, snaha sankciami prinútiť spotrebiteľa dodržiavať podmienky zmluvy a pod., uvádzané v odvolaní, nie sú predmetom tohto správneho konania a správny orgán na ne neprihliadal. Poukázal na to, že zákon neupravuje výnimku, ktorá umožňuje odmietnuť prevzatie tovaru z akéhokoľvek dôvodu, vrátane hygienického. Je toho názoru, že predmet osobného použitia, ak bol už raz použitý, by predstavoval z hygienického hľadiska také isté ohrozenie, či bol vrátený v lehote na odstúpenie od zmluvy, v rámci uznania reklamácie v dobe platnosti záruky alebo mimo týchto podmienok. Preto stanovenie takejto podmienky má prvky diskriminácie. Tento prvok sa prejavuje i v tom, že podmienka platí len pri kúpnej zmluve. Preto námietku, že v tom prípade nejde o rozpor s dobrými mravmi, neakceptovali. Pri stanovovaní výšky pokuty sa vychádzalo z charakteru protiprávneho konania a rozsahu jeho následkov. V konaní bolo spoľahlivo preukázané, že žalobca ako predávajúci vo viacerých bodoch typovej zmluvy určili podmienky, ktoré sú jednostranne v neprospech kupujúceho a v rozpore so zákonom. Zmluvy sú pre prípady, ak k odstúpeniu prišlo po uplynutí zákonnej lehoty na odstúpenie a začatí plnenia formulované nejasne, v rozpore s dobrými mravmi a v nej stanovené podmienky zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán na škodu spotrebiteľa tak, ako je to uvedené v odôvodnení rozhodnutia. Uzatváranie takýchto typových zmlúv s vytýkanými nedostatkami prebieha dlhodobo na území viacerých krajov SR a vo veľkom rozsahu, čo dokumentujú zmluvy priložené k spisu. Len podľa priložených 36 zmlúv uzavretých za časť mesiaca november 2003 hodnota zakúpených výrobkov dosiahla 515.681,- Sk. Aj keď podmienky uvedené v typových zmluvách formulované s cieľom zabezpečenia majetku, ho neoprávňuje do nich zakotviť také ustanovenie, ktoré sú v rozpore so zákonom na ochranu spotrebiteľa a zabezpečovať si svoje právo porušovaním práv druhej zmluvnej strany.

Rozhodnutím zo dňa 23.11.2004 č. P/0320/07/03 žalovaný rozhodujúc o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prešove pre Prešovský kraj zo dňa 30.6.2003 Č. P/0320/07/03, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov uložená pokuta vo výške 150.000,- Sk pre porušenie § 8 ods. 1, 23a ods. 2 písm. a1, b/citovaného zákona, odvolanie zamietnuté a prvostupňové rozhodnutie potvrdené rovnako, ako v predchádzajúcom rozhodnutí s povinnosťou zaplatiť pokutu na nové číslo účtu ako uvedené v prvostupňovom rozhodnutí.

Výrok tohto rozhodnutia bol odôvodnený tak, že inšpektormi slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vykonanej dňa 8.4.2003 u žalobcu bolo zistené, že došlo ku klamaniu spotrebiteľa, typová zmluva obsahovala neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a podmienky v rozpore s dobrými mravmi. Inšpektormi SOI bolo presne a spoľahlivo zistené klamanie spotrebiteľa uvádzaním nejasných, neurčitých a nepresných údajov v bode označenom ako „Práva predávajúceho“, „Práva kupujúceho“ a v bode označenom ako „Povinnosti kupujúceho“ kúpnej zmluvy, ako aj v bodoch 2.a, 2.b, 4. prvá veta, 5. prvá a druhá veta, 6. tretia a v bode 7. písm. a/ zmluvy o nájme s následnou kúpou prenajatej veci. Podmienka v znení: „ V prípade zrušenia zmluvy alebo porušenia zmluvných povinností kupujúcim, má predávajúci právo požadovať“ zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 20% z ceny tovaru, ktorú je kupujúci povinný zaplatiť“ v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka“, je nejasná a nepresná vzhľadom na použitý pojem „zrušenie zmluvy“. Tento pojem v právnej terminológii znamená právny dôsledok jednostranného odstúpenia od zmluvy niektorým z účastníkov zmluvného vzťahu, resp. dôsledok dohody účastníkov zmluvy. V prípade odstúpenia od zmluvy v zmysle § 48 Občianskeho zákonníka, povinnosť“ spotrebiteľa zaplatiť“ zmluvnú pokutu je v rozpore s § 544 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že v tomto prípade by totiž išlo o uplatnenie práva a nie o porušenie zmluvnej povinnosti. Obsah podmienky, podľa ktorej je kupujúci oprávnený zrušiť“ zmluvu do 7 pracovných dní bez udania dôvodu v zmysle zákona č. 108/2000 Z.z., je zavádzajúci vzhľadom na použitý pojem „zrušiť“ zmluvu“. Ustanovenie § 8 ods. 1 zákona č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji oprávňuje spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy bez uvedenia dôvodu, a nie na jej jednostranné zrušenie. V nadväznosti na predchádzajúcu podmienku, podľa ktorej spoločnosť SLOVAKIA INTERNATIONAL PRESOV, as., „zrušenie zmluvy“ spája s povinnosťou spotrebiteľa na zaplataenie zmluvnej pokuty, je táto podmienka spôsobilá spotrebiteľovi privodiť“ ujmu pri nedodržaní dobromyseľnosti, ktorú je potrebné vidieť“ v zaplataení zmluvnej pokuty vo výške 20% z ceny tovaru v prípade, ak spotrebiteľ uplatní svoje právo a od zmluvy odstúpi. Podmienka je taktiež neurčitá, keďže jej obsah je nejasný a existujúce vecné nedostatky spočívajúce v neurčitom vyjadrení obsahu nemožno odstrániť ani v zmysle zákonom interpretačného pravidla. Podmienka kúpnej zmluvy uvedená v bode označenom ako „Povinnosti kupujúceho“, podľa ktorej je spoločnosť SLOVAKIA INTERNATIONAL PREŠOV, s.r.o. v prípade omeškania s riadnym platením dohodnutých splátok a platieb oprávnená požadovať“ od spotrebiteľa poplatok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške 2,5 promile za každý deň omeškania, najmenej však 25,- Sk za každý i začatý mesiac omeškania, je nejasná a neurčitá vzhľadom na chýbajúce určenie základu, z ktorého je možné poplatok z omeškania účtovať“. Podmienka je ďalej v rozpore s ustanovením § 517 ods. 2 v nadväznosti na 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých veriteľ má právo na poplatok z omeškania, ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu len vtedy, keď to Občiansky zákonník vo svojich ustanoveniach výslovne ustanovuje. Podmienka uvedená v bode 1a, 2.b zmluvy o nájme s následnou kúpou prenajatej veci, podľa ktorej si spoločnosť“ vyhradzuje právo na zaplataenie odstúpeného vo výške 50% z obstarávacej ceny celého súboru predmetov nájmu v prípade, ak spotrebiteľ neposkytne potrebnú súčinnosť“ pri preberaní predmetu nájmu a v dôsledku toho spoločnosť“ od zmluvy odstúpi. je zavádzajúca vzhľadom na použitý pojem „odstúpeného“. Odstupné v právnom zmysle v súlade § 497 Občianskeho zákonníka plní funkciu odškodnenia druhého účastníka zmluvy za to, že k plneniu alebo k prijatiu plnenia nedošlo. Podľa citovaného zákonného ustanovenia dohodnuté odstúpené je povinný zaplatiť“ ten účastník zmluvy, ktorý od zmluvy odstúpi. Podmienka uvedená v bode 4. prvá veta zmluvy o nájme s následnou kúpou prenajatej veci v znení:

„Nájomca je oprávnený zrušiť zmluvu do 7 pracovných dní bez udania dôvodu...“ je vzhľadom na použitý pojem „zrušiť“ zmluvu“ nejasná a nepresná a z toho dôvodu v rozpore s § 8 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Tak, ako už bolo uvedené pri hodnotení podmienky v bode označenom ako „Práva kupujúceho“ kúpnej zmluvy, zákon nepozná jednostranné zrušenie zmluvy, vždy je to len právny následok inej právnej skutočnosti (§ 48 Občianskeho zákonníka). Obsah podmienky uvedený v bode 5. prvá a druhá veta zmluvy o nájme s následnou kúpou prenajatej veci, z ktorej vyplýva povinnosť“ pre spotrebiteľa zaplatiť spoločnosti odstúpené vo výške 50% z obstarávacej ceny a všetky režijné náklady v prípade, ak spotrebiteľ od zmluvy odstúpi pred dodaním tovaru alebo po jeho dodaní, je

vzhľadom na obsah podmienky uvedenej v bode 4. prvá veta neúplná z dôvodu, že nie je zrejmé, či odstúpné bude spotrebiteľ povinný zaplatiť aj v prípade odstúpenia od zmluvy do 7 pracovných dní v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 108/2000 Zz., prípadne z iných zákonom uznaných dôvodov. Podmienka uvedená v bode 6. tretia veta zmluvy o nájme s následnou kúpou prenajatej veci, podľa ktorej má prenajímateľ právo na zaplatenie poplatku z omeškania z tam uvedených dôvodov, nie je pravdivá. Spoločnosť v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemá právo na zaplatenie poplatku z omeškania, pretože jej takéto právo zákon nepriznáva. Navyše podmienka je neurčitá a neúplná pre chýbajúce určenie základu, z ktorého by sa mal poplatok z omeškania účtovať. Podmienka podľa bodu § 7. písm. a/ zmluvy o nájme s následnou kúpou prenajatej veci, z obsahu ktorej vyplýva, že zmluva o prenájme končí uplynutím dohodnutej doby nájmu a prevodom do vlastníctva predmetu nájmu na spotrebiteľa, je neurčitá, keďže jej obsah je nejasný a existujúce vecné nedostatky spočívajúce v neurčitom vyjadrení obsahu nemožno odstrániť ani pomocou zákonom stanoveného interpretačného pravidla. Z podmienky totiž nie je zrejmá právna skutočnosť, na základe ktorej spotrebiteľ nadobudne vlastnícke právo k predmetu nájmu, či je to objektívna právna skutočnosť, t.j. uplynutie dohodnutej doby alebo subjektívna právna skutočnosť, t.j. uzavretie zmluvy. Uvádzanie neprímeraných podmienok v typovej zmluve, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, keďže tento nápadný nepomer v neprospech spotrebiteľa bol zistený porovnaním práv a povinností spoločnosti s právami a povinnosťami spotrebiteľa, a to najmä takých, ktoré nevyplývajú účastníkom zo zákona, ale na ich vznik, zmenu a zánik, je potrebná dohoda účastníkov zmluvného vzťahu. Nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán bol zistený v práve spoločnosti na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 20% z ceny tovaru podľa prvej vety prvého bodu „práva predávajúceho“ kúpnej zmluvy v prípade zrušenia zmluvy alebo porušenia zmluvných povinností spotrebiteľom; v práve spoločnosti na zaplatenie poplatku za dopravu a uskladnenie podľa prvého bodu „práva predávajúceho“ druhej vety kúpnej zmluvy v prípade, ak kupujúci neprevezme vec v zmluve dohodnutom termíne; v práve spoločnosti na zaplatenie poplatku z omeškania vo výške 2,5 promile za každý deň omeškania s platením dohodnutých splátok podľa druhej vety štvrtého bodu „povinnosti kupujúceho“ kúpnej zmluvy; v práve spoločnosti na odmietnutie prevzatia tovaru z hygienických dôvodov podľa štvrtého bodu „povinnosti kupujúceho“. Posúdením obsahu zmluvy o nájme s následnou kúpou prenajatej veci, resp. tlačív, ktoré predávajúci používa pri uzatváraní týchto zmlúv bol zistený nápadný nepomer v neprospech spotrebiteľa medzi právami a povinnosťami spoločnosti a spotrebiteľa v bode 2.a tretej vety zmluvy, podľa ktorého má spoločnosť právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 20% z obstarávacej ceny predmetu nájmu v prípade, ak spotrebiteľ v lehote 5 dní pred dohodnutým termínom na prevzatie predmetu nájmu neoznámí spoločnosti meno a adresu osoby, ktorá bude oprávnená predmet nájmu prevziať a zaplatiť to, čo bol povinný spotrebiteľ; v bode 2.a štvrtej vety, podľa ktorého má spoločnosť právo na odstúpenie od zmluvy v prípade nesplnenia povinností spotrebiteľom podľa 2.a tretej vety; v bode 2.a poslednej vety, podľa ktorého má spoločnosť právo na zaplatenie odstúpného z obstarávacej ceny alebo súboru predmetom nájmu v prípade, ak spoločnosť využije svoje právo a od zmluvy odstúpi; v bode 2W prvej vety, podľa ktorej má spoločnosť právo na zaplatenie poplatku za uskladnenie vo výške 100,- Sk za každý deň omeškania s prevzatím veci; v bode 5 prvej a druhej vety, podľa ktorého má spoločnosť právo na zaplatenie odstúpného vo výške 50% z obstarávacej ceny a na zaplatenie všetkých režijných nákladov spojených s uzatvorením a ukončením zmluvy v prípade, že od zmluvy odstúpi spotrebiteľ pred dodaním tovaru alebo po jeho dodaní; v bode 5. štvrtej vety, podľa ktorého má spoločnosť právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 500,- Sk za každý deň omeškania, ak spotrebiteľ o 5 dní odo dňa odstúpenia od zmluvy nevráti predmet nájmu; v bode 6. prvej vety, podľa ktorého má spoločnosť právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 20% z obstarávacej ceny tovaru v prípade, ak spotrebiteľ poruší akúkoľvek zmluvnú povinnosť, v bode 6. tretej vety, podľa ktorého má spoločnosť právo na zaplatenie poplatku z omeškania v prípade omeškania s platením zmluvy v prípade, ak sa spotrebiteľ dostal do omeškania s platením viac než dvoch po sebe nasledujúcich splátok nájomného, alebo jednej splátky nájomného po dobu dlhšiu ako dva mesiace alebo vedome uviedol pri uzatváraní zmluvy nepravdivé údaje; v bode 8. druhej vety, podľa ktorého má spoločnosť právo na zaplatenie odstúpného vo výške rovnajúcej sa zálohe na kúpnu cenu mimoriadnej splátky a výške splátok, splatených ku dňu odstúpenia od zmluvy pre porušenie povinnosti spotrebiteľa

uvedenej v bode 8. prvej vety; v bode 8. šiestej vety, podľa ktorého má spoločnosť právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 500,- Sk za každý deň omeškania s vrátením predmetu nájmu. Aj napriek rozsiahlym práva spoločnosti na zmluvnú pokuty, odstúpné a na zaplatenie poplatkov z omeškania, ako aj v jej práve na odstúpenie od zmluvy v prípade porušenia akejkolvek povinnosti spotrebiteľom, spotrebiteľ voči spoločnosti v prípade porušenia povinnosti spoločnosťou takého práva nemá a to ani v jednom prípade. V uvedených typových zmluvách sú pre spotrebiteľa zakotvené len tie práva, ktoré mu vyplývajú zo zákona a pre spoločnosť len tie povinnosti, ktoré jej ukladá zákon. Neuvádzať v typovej zmluve podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, keď posúdením obsahu kúpnej zmluvy a zmluvy o nájme s následnou kúpou prenajatej veci, ktoré majú charakter typovej zmluvy, boli zistené podmienky, ktoré pre rozpor so zákonom vykazujú znaky podmienok v rozpore s dobrými mravmi. Posúdením obsahu podmienky uvedenej v bode označenom ako „povinnosti predávajúceho“ posledná veta kúpnej zmluvy, podľa ktorej je predávajúci povinný len písomne informovať spotrebiteľa o spôsobe vybavenia reklamácie do 30 dní od jej prevzatia, je v rozpore s ustanovením § 19 ods. 4 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Podľa citovaného zákonného ustanovenia je totiž predávajúci povinný rozhodnúť o reklamácií v lehote, ktorá nesmie byť dlhšia ako 30 dní, a teda nestačí v tejto lehote o vybavení reklamácie spotrebiteľa len informovať. Obsah podmienky podľa bodu označenom ako „povinnosti kupujúceho“ prvá veta posledného odseku kúpnej zmluvy, v ktorej si predávajúci vyhradzuje právo odmietnuť prevzatie tovaru späť z hygienických dôvodov, je v rozpore s § 8 zákona č. 108/2000 Z.z., v zmysle ktorého je spotrebiteľ oprávnený v prípade odstúpenia od zmluvy vrátiť tovar v každom prípade, bez výnimky. Podmienka uvedená v bode 3. prvá veta zmluvy o nájme s následnou kúpou prenajatej veci v znení „Nájomca nie je oprávnený, bez dohody s prenajímateľom k započítaniu, k zadržaniu, či zníženiu splátok nájomného“ je v rozpore s

§ 580 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zanikajú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie. Citované zákonné ustanovenie teda nepožaduje k započítaniu vzájomných pohľadávok súhlas druhej strany. Žalovaný uviedol, že po posúdení obsahu kúpnej zmluvy a zmluvy o nájme s následnou kúpou prenajatej veci, ktoré majú v zmysle § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa charakter typovej zmluvy, to znamená zmluvy, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že obsah tejto zmluvy spotrebiteľ podstatným spôsobom neovplyvňuje, zistil klamanie spotrebiteľa podľa § 8 ods. 1 citovaného zákona predovšetkým v tom, že spoločnosť používa v uvedených typových zmluvách nejasné, nezrozumiteľné, neúplné a neurčité pojmy, ako aj pojmy, ktoré v právnej terminológii majú iný význam, než v akých súvislostiach ju spoločnosť v typových zmluvách používa. Klamanie spotrebiteľa bolo zistené aj vo vymieňovaní si takých práv na plnenie, ktoré zákon žalobcovi nepriznáva. Protiprávny stav bol ďalej zistený v neprimeraných podmienkach, ktoré zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami spoločnosti a spotrebiteľa. Spotrebiteľ podľa posudzovaných typových zmlúv je sankcionovaný za akékoľvek porušenie zmluvy, a to vzhľadom na charakter poskytovaného plnenia v neprimeranom rozsahu. Naopak spoločnosť nie je zmluvnými pokutami pri nesplnení svojich záväzkov postihovaná vôbec. Ďalšie podmienky žalovaným boli posúdené ako podmienky v rozpore s dobrými mravmi pre rozpor so zákonom. Dojednanie podmienok v typovej zmluve v rozpore so zákonom je konaním, ktoré môže spotrebiteľovi privodiť ujmu pri nedodržaní dobromyseľnosti. Podmienky v rozpore so zákonom vykazujú znaky absolútne neplatného právneho úkonu, a ako také vytvárajú spoločnosti priestor na bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka v prípade, ak dôjde na ich základe k plneniu spotrebiteľom. Za zistené nedostatky ako predávajúci v zmysle § 2 ods. 1 písm. b/ zákona č. 634/2004 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v plnej miere zodpovedá žalobca. V podanom odvolaní namietá, že sankcionovanie zmluvnou pokutou je oprávnené a termín zrušenia zmluvy, nie je nezrozumiteľný, nejasný ani klamlivý, nakoľko právne úkony sa majú vykladať podľa ich obsahu. K tomu žalovaný uviedol, že v tomto bode nie je žalobca postihovaný za uplatňovanie zmluvnej pokuty, ale za používanie pojmu „zrušenie zmluvy“, ktorý nie je použitý správne, ale je zavádzajúci aj vzhľadom na ďalšie body zmluvy. Spotrebiteľovi nemusí byť zrejmé, čo je obsahom pojmu zrušenie zmluvy. Preto je v záujme právnej istoty nutné používať pojmy precízne a v súlade s

právnym poriadkom SR. Ak žalobca v podanom odvolaní namieta, že správny orgán vyčíta neuvedenie základu pri poplatku z omeškania vo výške 2,5 promile. K tomu, aby nedochádzalo k zavádzaniu spotrebiteľa, je potrebné uvádzať presné údaje, čo v tomto prípade objektívne splnené nebolo, nakoľko uvedená formulácia umožňuje spoločnosti výklad predmetnej skutočnosti rôznymi spôsobmi i v neprospech spotrebiteľa. Námetka žalobcu nespochybnuje zistený skutkový stav a z hľadiska dôvodnosti uloženia sankcie je preto nepodstatná. V podanom odvolaní ďalej namieta voči zistenej nevyváženosti medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. To, že prenajímateľ poskytuje nájomcovi rôzne výhody, v cene nájmu sú zahrnuté aj náklady na dopravu výrobkov do miesta určenom nájomcom. Ak žalobca namieta, že nájomcovia odmietajú vrátiť prenajatý tovar, keď neplatia nájom, účtovanie skladného je oprávnené, a že nájomca je oboznamovaný so všetkými povinnosťami, sankciami a týmto spôsobom chráni svoj majetok a tieto zmluvné podmienky za primerané a vyvážené. Žalovaný uviedol, že namietané skutočnosti sú subjektívneho charakteru a nemajú vplyv na dôvodnosť uloženia sankcie, nakoľko protiprávny skutkový stav bol zistený spoľahlivo a preukázateľne a žalobca nesie zaň objektívnu zodpovednosť. Žalovaný ďalej argumentoval tým, že žalobca nie je postihovaný za nevybavenie reklamácie v lehote, ale za vyššie citovanú formuláciu v predmetnej zmluve. Ďalej sú postihovaní za uvádzanie takých podmienok v typovej zmluve, ktoré zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, čo bolo spoľahlivo preukázané. Námietky ho preto nezbavujú zodpovednosti za zistený protiprávny stav. V podanom odvolaní žiadajú o zrušenie rozhodnutia a podotýkajú, že o kontrole nebol spísaný zápis a kontrolovaný subjekt sa nemohol k nemu vyjadriť. K tomu uvádzajú, že ich tvrdenie sa nezakladá na pravde, nakoľko kontrola bola riadne zaznamenaná v inšpekčnom zázname, s jej výsledkom bol oboznámený pracovník p. Nakata a podal vysvetlivku. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nebol v odvolacom konaní zistený dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, uložia orgány predávajúcemu za porušenie povinností uvedených v tomto zákona pokutu až do výšky 500.000,- Sk. Podľa 24 ods. 6 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada na charakter protiprávneho konania a na rozsah jeho následkov. Pokuta vo výške 150.000,- Sk bola správnym orgánom uložená odôvodnene a v primeranej výške, keďže bolo vykonanou kontrolou presne a spoľahlivo zistené, že došlo ku klamaniu spotrebiteľa a k uvádzaniu neprimeraných podmienok a podmienok v rozpore s dobrými mravmi v typovej zmluve. Uvedený nedostatok, teda uvádzanie neprimeraných podmienok a podmienok v rozpore s dobrými mravmi v typovej zmluve a klamanie spotrebiteľa nemožno považovať za menej závažný alebo nepatrný. Následkom protiprávneho konania, okrem možnej majetkovej ujmy spotrebiteľa, bolo porušenie zákonného práva spotrebiteľov, aby zo strany predávajúceho nedochádzalo k uvádzaniu neprimeraných podmienok a podmienok v rozpore s dobrými mravmi v typovej zmluve a práva, aby neboli klamaní. Pri rozhodovaní o výške pokuty nemohol zanedbať počet uzatvorených zmlúv, rozsah územnej pôsobnosti účastníka konania. Vzhľadom na uvedené bola pokuta správnym orgánom uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a odvolací správny orgán nezistil dôvod na jej zníženie či zrušenie a od uloženej pokuty očakáva nielen represívny ale aj preventívny účinok.

Krajský súd podľa § 247 a nasledujúcich ustanovení o.s.p. preskúmal žalobami napadnuté rozhodnutia v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, oboznámil sa s obsahom administratívnych spisov a dospel k záveru, že žaloby nie sú dôvodné.

Súd dňa 29.11.2005 pojednával v neprítomnosti zástupcu žalobcu, pretože v oboch veciach boli nariadené pojednávania na deň 24.6.2005, kedy zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu kolízie pojednávania pred Okresným súdom v Prešove, pričom predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené dňa 11.5.2005 a pojednávanie bolo odročené. Ďalší termín pojednávania bol určený na deň 27.9.2005, kedy opätovne zástupca žalobcu ospravedlnil neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej neschopnosti, pričom predložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti. Ďalší termín pojednávania bol určený na deň 29.11.2005, kedy zástupca navrhovateľa ospravedlnil svoju neúčast' z dôvodu kolízie pojednávania pred Okresným súdom Bratislava III., pričom predvolanie na pojednávanie mu bolo

doručené dňa 3.10.2005 a predvolanie na pojednávanie pred Okresným súdom Bratislava III. zástupcovi žalobcu došlo 17.11.2005.

Súd vychádzajúc z ustanovenia § 101 ods. 2 v spojení s ustanovením § 246c Osp. pojednával v neprítomnosti zástupcu žalobcu, pretože nepovažoval kolíziu termínov pojednávania za dôležitý dôvod, vychádzal pritom z obsahu žalôb a obsahu administratívnych spisov. V tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp.zn. I.US 68/1998 z 13.januára 1999, podľa ktorého obsahom základného práva zaručujúceho právo každého, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, nie je povinnosť súdu vyhovieť akejkol'vek jeho žiadosti na odročenie pojednávania. Kolízia dvoch pojednávanií toho istého účastníka v tom istom termíne na rozdielnych súdoch nie je akceptovateľným predpokladom uznania existencie „dôležitého dôvodu na odročenie riadne a včas vytýčeného pojednávania“. Posúdenie opodstatnenosti dôležitého dôvodu (§ 101 ods. 2 O.s.p.) v každom konkrétnom prípade patrí výlučne do právomoci konajúceho súdu. Vzhľadom na charakter konania, že ide o preskúmanie právoplatného rozhodnutia žalovaného, rozsah žaloby nie je možné po lehote dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia rozšíriť, súd, ako už bolo uvedené, pojednával v neprítomnosti konateľa žalobcu a v neprítomnosti zástupcu žalobcu.

Zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov v § 1 ods. 1 predmet a rozsah úpravy tohto zákona upravuje tak, že tento zákon ustanovuje niektoré podmienky podnikania významné pre ochranu spotrebiteľa, úlohy verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa a oprávnenia spotrebiteľov, združení spotrebiteľov alebo iných právnických osôb založených na ochranu spotrebiteľa... V oboch rozhodnutia pokuty vo výške 200.000,- Sk a 150.000,- Sk boli žalobcovi uložené za porušenie ustanovenia §§ 8, 23a ods. 2 písm. a/, b/ Zákona o ochrane spotrebiteľa. Zákon v ustanovení § 8 ods. 1 upravuje, že nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok. Podľa § 23a ods. 2 písm. a/ - typová zmluva nesmie obsahovať a/ neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä l/ podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2/ podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúce ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu, bi podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi ako prvostupňového orgánu tak aj žalovaného, že inšpektormi slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrolách bolo jednoznačne zistené, že žalobca v kúpnych zmluvách, zmluvách o nájme s následnou kúpou prenajatej veci, ktoré je treba subsumovať pod ustanovenie § 23a ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa, klamal spotrebiteľa uvedením nejasných a zákonom nepodložených podmienok odstúpenia od zmluvy, po uplynutí lehoty na odstúpenie určenej v 8 zákona č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji, ak došlo k čiastočnému plneniu.

Podľa § 8 ods. 1 - 3 zákona Č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji nevyplýva, žeby nebolo možné vrátiť akýkoľvek tovar, bez ohľadu na to, že bol použitý. Typová zmluva znamená zmluvu, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že obsah tejto zmluvy spotrebiteľ podstatným spôsobom neovplyvňuje a klamanie spotrebiteľa podľa § 8 ods. 1 aj podľa názoru súdu spočíva v predovšetkým v tej skutočnosti, že žalobca používa v uvedených typových zmluvách nejasné, nezrozumiteľné, neúplné a neurčité pojmy, ako aj pojmy, ktoré v právnej terminológii majú iný význam, než v akých súvislostiach žalobca v typových zmluvách používa. Z obsahu spisov jednoznačne vyplýva, že pri oboch typoch zmlúv je uplatňovaná sankcia, ktorá je označená ako odstúpenie a tento pojem nie je vzhľadom na okolnosti, za ktorých sa používa, presný, jasný a podložený príslušným ustanovením zákona oprávňujúceho predmetnú sankciu použiť. Z obsahu podmienky nie je tiež jasné, čo mal žalobca na mysli, či vyhradenie si práva na odstúpenie od zmluvy a zaplatenie odstúpeného pre prípad

podľa § 497 Občianskeho zákonníka alebo zaplatenie zmluvnej pokuty v prípade porušenia zmluvnej povinnosti podľa § 544 Občianskeho zákonníka. Je zrejmé, že ustanovenie § 544 OZ je možné aplikovať ako sankciu za porušenie podmienok zmluvy, čo je v zmluve pre tento prípad upravené. Je zrejmé, že toto ustanovenie nie je možné aplikovať ako sankciu za odstúpenie od zmluvy. Zo zmlúv teda nie je zrejmé, z akého dôvodu sa zmluva, kde došlo k čiastočnému plneniu, aplikuje žalobcom, okrem úhrady vynaložených nákladov i tzv. „odstupné“. Ďalej aj podľa názoru súdu pri kontrolách bolo zistené, že žalobca ako predávajúci pri formulovaní typovej zmluvy o kúpe i typovej zmluvy o prenájme s následnou kúpou prenajatej veci určil podmienky, ktoré ho jednostranne oproti spotrebiteľovi zvýhodňujú a zakladajú nepomer medzi právami a povinnosťami, ako aj výraznú nerovnosť zmluvných strán. Zo zmlúv jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľ je k dodržiavaniu zmluvy viazaný pre neho nevýhodným a jednostranným systémom vysokých sankcií pre prípadné odstúpenie od zmluvy po uplynutí lehoty určenej v zákone Č. 108/2000 Zz. Pri zmluve o kúpe nie je výška zmluvných pokút pri súbahu ničím obmedzená a môže presiahnuť i cenu výrobku. Ďalej je spotrebiteľ povinný vrátiť žalobcovi všetko, čo od neho prijal, vrátane úhrady nákladov spojených s uzavretím a odstúpením od zmluvy, zaplatiť odstupné, zmluvnú pokutu a nahradiť škodu spôsobenú poškodením. Zo zmlúv je jednoznačné, že v prípade porušenia zmluvy žalobcovi nehrozia žiadne sankcie, nie je povinný vrátiť plnenie, ktoré prijal. Z ustanovenia § 23a ods. 2 písm. a/ zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov jednoznačne vyplýva, že v typovej zmluve, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, je povinnosťou neuvádzať neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Súd sa stotožňuje so záverom oboch správnych orgánov, že sú neprímeranými podmienkami na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 20% z ceny tovaru, v prípade porušenia zmluvných povinností kupujúcim na zaplatenie odstupného vo výške 50% z ceny objednaného tovaru, v prípade, ak kupujúci odstúpi od zmluvy na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 50% z ceny nevráteného tovaru, ak kupujúci nevráti tovar do 3 dní od odstúpenia od zmluvy a na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,5 % za každý deň omeškania z dlžnej sumy pri nedodržaní termínu platby kupujúcim a na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 20% z celkovej ceny tovaru v prípade omeškania So zaplatením čo i len jednej splátky po dodaní tovaru.

Žalobca podľa pripojených zmlúv nie je zaviazaný na zaplatenie zmluvnej pokuty, resp. akejkol'vek inej sankcie pre prípad porušenia zmluvných povinností a to ani v jednom prípade. Ďalej je treba poukázať na to, že podmienka v zmluve, podľa ktorej z hygienických dôvodov nie je možné prevziať tovar osobnej spotreby späť v prípade, že sa nejedná o prípad reklamácie v zmysle reklamačného poriadku v záruke, je v rozpore s ustanovením § 8 ods. 3 zákona č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji, podľa ktorého je spotrebiteľ oprávnený v prípade odstúpenia od zmluvy podľa § 8 ods. 1 zákona vrátiť tovar v každom prípade bez výnimky, čo žalobca neakceptuje.

Súd sa stotožňuje aj so záverom orgánov inšpekcie, že zmluva, ktorá určuje pre spotrebiteľa nevýhodnejšie podmienky, ako je pre obdobné prípady ustanovené zákonom, je v rozpore s dobrými mravmi tým, že sa dostáva do rozporu s pravidlami určenými pri predaji výrobkov a zakladá diskrimináciu spotrebiteľa. Nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a ich výrazná nerovnosť sa prejavuje v predmetných veciach i v tom, že na rozdiel od spotrebiteľa žalobcovi z typových zmlúv nevyplývajú takmer žiadne povinnosti, ktoré by boli nad rámec jeho povinnosti určených osobitnými zákonmi. Za porušenie zmluvných podmienok žalobcovi nehrozia žiadne sankčné postihy, ktoré by zabezpečovali ochranu práv spotrebiteľa. Tieto skutočnosti jednoznačne vyplývajú z inšpekčného záznamu z vykonanej kontroly zo dňa 31.1.2003, 27.2.2003, 19.3.2004, 8.4.2003.

Ďalej je treba poukázať na to, že zo zmlúv pripojených v administratívnych spisoch jednoznačne vyplýva, že zmluvy sú pre prípady, ak k odstúpeniu došlo po uplynutí zákonnej lehoty na odstúpenie a začatie plnenia formulované jasne v rozpore s dobrými mravmi a v zmluve stanovené podmienky zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a to na škodu spotrebiteľa.

Z obsahu citovaných ustanovení zákona č. 634/1992 Z.z. v znení neskorších predpisov a zákona č. 108/2000 Zz. však jednoznačne a nepochybne vyplýva, že takto formulované zmluvy neoprávňujú žalobcu pri ochrane svojho majetku ako predávajúceho do zmlúv zakotviť také ustanovenia, ktoré sú v rozpore so zákonom na ochranu spotrebiteľa a zabezpečovať si svoje právo porušovaním práv druhej zmluvnej strany.

Súd poukazuje na tú skutočnosť, že otázka určenia platnosti alebo neplatnosti zmlúv v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka v prípade sporu účastníkov zmluvy má charakter občianskych právnych vzťahov a zákony č. 634/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a 108/2000 Z.z. upravujú pôsobenie Slovenskej obchodnej inšpekcie v oblasti ochrany verejných práv na ochranu spotrebiteľa.

Po preskúmaní rozhodnutí žalovaného súd dospel k záveru, že žaloby nie sú dôvodné a rozhodnutia sú zákonné.

Preto podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žaloby ako nedôvodné zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 o.s.p. a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, lebo žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný aj pri úspechu v konaní zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Prešove a to písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha, teda ako navrhuje, aby vo veci rozhodol odvolací súd. V Prešove 29. novembra 2005

Mgr. Magdaléna Želiflská

predsedníčka senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu AML Slovakia, s.r.o. SO sídlom v Prešove, Košická C. 3, právne zastúpeného JUDr. Marekom Sahuľom, advokátom v Prešove, Hlavná Č. 111, proti žalovanému Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Bratislave, Prievozská Č. 2, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/0183/0704 zo dňa 30.9.2004 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 1 S/171/2004 -40 zo dňa 29.11.2005 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove, Č.k. 1 S/171/2004-40 zo dňa 29.11.2005, potvrdzuje.

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného P/0183/0704 zo dňa 30.9.2004, ktorým potvrdil rozhodnutie inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj Č. P/0183/0704 zo dňa 3.6.2004, ktorým podľa § 24 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o ochrane spotrebiteľa) bola žalobcovi uložená peňažná pokuta v sume 200.000,-Sk, pre porušenie § 8 ods. 1, § 23a ods.2, písm. a/, b/ zákona o ochrane spotrebiteľa - povinnosti predávajúceho neklamať spotrebiteľa uvádzaním nejednoznačných a nejasných údajov, neuvádzať v typovej zmluve neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi (vec sp. zn, IS 171/2004). Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove ďalej zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného P/0320/07/03 zo dňa 23.11.2004, ktorým potvrdil rozhodnutie inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č. P/0320/07/03 zo dňa 30.6.2003, ktorým podľa § 24 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o ochrane spotrebiteľa) bola žalobcovi uložená peňažná pokuta v sume 150.000,-Sk, pre porušenie § 8 ods. 1, § 23a ods. 2, písm. a/, b/Zákona O ochrane spotrebiteľa - povinnosti predávajúceho neklamať spotrebiteľa uvádzaním nejednoznačných a nejasných údajov, neuvádzať v typovej zmluve neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Krajský súd v odôvodnení rozsudkov uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi žalovaného, že inšpektormi slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrolách bolo jednoznačne zistené, že žalobca v kúpnych zmluvách, zmluvách o nájme s následnou kúpou prenajatej veci, ktoré je treba subsumovať pod ustanovenie § 23a ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa, klamal spotrebiteľa uvedením nejasných a zákonom nepodložených podmienok odstúpenia od zmluvy, po uplynutí lehoty na odstúpenie určenej v § 8 zák. č. 108/2000 Z.z. ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji, ak došlo k čiastočnému plneniu. Z spisov vyplýva, že pri oboch typoch zmlúv je uplatňovaná sankcia, ktorá je označená ako odstupné a tento pojem nie je vzhľadom na okolnosti, za ktorých sa používa presný, jasný a

podložený príslušným ustanovením zákona oprávňujúceho predmetnú sankciu použiť. Z obsahu podmienky nie je tiež jasné, či vymienene si práva na odstúpenie od zmluvy a zaplatenie odstupného pre prípad podľa § 497 Občianskeho zákonníka alebo zaplatenie zmluvnej pokuty v prípade porušenia zmluvnej povinnosti podľa § 544 Občianskeho zákonníka. Je zrejmé, že ust. § 544 OZ je možné aplikovať ako sankciu za porušenie podmienok zmluvy, čo je v zmluve pre tento prípad upravené. Je zrejmé, že toto ustanovenie nie je možné aplikovať ako sankciu za odstúpenie od zmluvy. Zo zmlúv teda nie je zrejmé, z akého dôvodu sa zmluva, kde došlo k čiastočnému plneniu, aplikuje žalobcom, okrem úhrady vynaložených nákladov i tzv. „odstupné“. Ďalej aj podľa názoru súdu pri kontrolách bolo zistené, že žalobca ako predávajúci pri formulovaní typovej zmluvy o kúpe typovej zmluvy o prenájme s následnou kúpou prenajatej veci určil podmienky, ktoré ho jednostranne oproti spotrebiteľovi zvyhodňujú a zakladajú nepomer medzi právami a povinnosťami, ako aj výraznú nerovnosť zmluvných strán. Zo zmlúv jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľ je k dodržiavaniu zmluvy viazaný pre neho nevýhodným a jednostranným systémom vysokých sankcií pre prípadné odstúpenie od zmluvy po uplynutí lehoty určenej v zákone Č. 108/2000Z.Z. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení právny zástupcom včas odvolanie. Namietal, že prvostupňový súd nesprávne posúdil uzavreté zmluvy a bez ďalšieho si osvojil tvrdenia žalovaného, pričom vôbec nevyhodnotil obsah sporných zmlúv. Má za to, že ani jedna z napadnutých zmlúv nemá ustanovenia, ktoré by obsahovali neprimerané podmienky na škodu spotrebiteľa, zakladajúce nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Konajúci súd sa nevysporiadal s charakterom predaja a taktiež v spojitosti so sortimentom, ktorý tvoril predmet predaja, resp. nájmu. Vo všetkých prípadoch ide o spotrebný tovar, ktorý sa veľmi rýchlo morálne opotrebováva, a ktorý po veľmi krátkej dobe od jeho kúpy alebo prevzatia do užívania stráca svoju trhovú hodnotu a stáva sa nepredajným. Podľa jeho názoru dojednávanie sankcií za neplatenie nájomného je v súlade s platnou právnou úpravou ako i zmluvné pokuty, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody na náklady, ktoré mu reálne vznikajú pri porušení zmlúv. Nestotožňuje sa ani s tým, že v zmluvách sú nejasné, nezrozumiteľné a neurčité pojmy v súvislosti s pojmi „odstupné“ a „zmluvná pokuta“. Konajúci súd navyše neposudzoval zmluvy podľa či 4 Smernice EÚ Č. 93/13/ECC, podľa ktorej sa nekalosť zmluvných podmienok hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb na ktoré bol zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 10.4.2006 poukázal na vyjadrenie k žalobe zo dňa 16.2.2006 a navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 Osp.) preskúmal vec podľa § 246c, § 214 ods. I O.s.p a podľa § 246c, § 219 O.s.p napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd zistil, že skutkový stav zistený žalovanými správnymi orgánmi i súdom prvého stupňa nie je sporný. Medzi účastníkmi konania je sporným právne vyhodnotenie tohto skutkového stavu. V časti právneho vyhodnotenia pojmu „odstupné“ ako neurčitého a nejednoznačného, použitého v typových zmluvách odvolací súd sa stotožňuje s odvodnením z napadnutého rozhodnutia P/0183/0704 zo dňa 30.9.2004, ktoré jednoznačne vysvetľuje pojmový rozdiel medzi odstupným a zmluvnou pokutou v *oboch typoch zmlúv sa pre tento prípad a v praxi bola uplatňovaná aj sankcia označená pojmom odstupné, ktorá nie je vzhľadom na okolnosť za ktorých sa používa presná, jasná a položená ustanovením zákona oprávňujúceho takúto sankciu za takýchto okolností použiť. Účelom odstupného v zmysle § 497 Obč. zák. je odškodnenie druhého účastníka zmluvy za to, že k plneniu alebo prijatiu dohodnutého plnenia nedošlo. Toto ustanovenie však nie je možné aplikovať, pre prípad odstúpenia od zmluvy, ak už došlo aspoň k čiastočnému plneniu alebo prijatiu predmetu zmluvy. V prípadoch, ktoré sú predmetom tohto správneho konania, však už došlo k čiastočnému plneniu v rôznych štádiách od zaobstarania objednaného výrobku predávajúcim, k jeho dodaniu a prijatiu spotrebiteľom až po čiastočnú alebo úplnú úhradu jeho ceny. Preto použitie inštitútu odstupné tak ako je použitý za týchto podmienok je nejasné a nepodložené.*

Odstupné podmienky jeho aplikácie sú kogentne upravené v § 497 Obč. zák. Je vylúčená jeho aplikácia u osoby, ktorá prala hoci aj čiastočné plnenie. Pojem odstupného preto musí byť v zmluve formulovaný v súlade So zákonom.

Odvolací súd konštatuje, že nezrozumiteľnosť a nejednoznačnosť dojednaných zmluvných podmienok vyplýva aj z celovej použitej techniky formulovania povinností kupujúceho v jednom celku, za sebou, pričom nie je zrejmé ich vzájomná nadväznosť a to pripúšťa viaceré možnosti výkladu nielen pre spotrebiteľov bez právnického vzdelania, ale i právnikov tak, ako ich zistili žalované správne orgány. Odvolací súd konštatuje, že výklad jednotlivých ustanovení zmlúv žalovaným (podrobne uvedené v odôvodnení rozhodnutí), ich právne vyhodnotenie sú vecne správne a uloženie pokút žalobcovi je dôvodné.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c, § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 druhá veta O.s.p. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania. Žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania. Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 7. septembra 2006

JUDr. Ida Hanzelová, vr

predsedníčka senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Jany Zemkovej, PhD., v právnej veci žalobcov: 1) JRC s.r.o., Vajnorská 100, Bratislava, 2) CENEGA SLOVAKIA, s.r.o, Lamačská cesta 8, Bratislava, obaja zastúpení: JUDr. Tomášom Borecom, advokátom, Grösslingova 67, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/196/1/2002 zo dňa 19.08.2004 rozhodol takto:

Krajský súd v Bratislave žalobu žalobcu 1/ z a m i e t a.

Konanie o žalobe žalobcu 2/ zastavuje.

Žalobcom 1/a 2/ sa nepriznáva právo n náhradu trov konania.

Odôvodnenie:

Včas podanou žalobou sa žalobcovia domáhali zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 19.08.2004 ako aj rozhodnutia inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave Č. P/196/1/2002 zo dňa 19.07.2002 o uložení pokuty žalobcovi 1/ vo výške 50.000,-Sk pre porušenie § 11 zákona Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa znení neskorších predpisov s odôvodnením, že napadnutým rozhodnutím žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu 1 a potvrdil prvostupňové rozhodnutie a súčasne uložil žalobcovi 1/ povinnosť zaplatiť pokutu vo výške 50.000,-Sk, žalovaný od počiatku konal v rozpore so zákonom, nakoľko predmetom kontroly boli počítačové hry dodávané do prevádzkarne v predajni žalobcu 1. žalobcom 2/, pričom základným dôvodom nezákonnosti rozhodnutia žalovaného je prekročenie oprávnenia žalovaného pri konaní, na základe ktorého bolo vydané napadnuté rozhodnutie.

Podľa žalobcu Zákon o kontrole trhu neumožňuje kontrolu diel podľa ustanovenia § 6 zákona č. 383/1997 Z.z. (Autorský zákon). Podľa žalobcov počítačový program patrí do skupiny predmetov duševného vlastníctva, a to ako literárne dielo požívajúce ochranu v zmysle Autorského zákona. Definícia počítačového programu je obsiahnutá v ustanovení § ods. 18 Autorského zákona, v zmysle ktorého je počítačový program súbor príkazov a inštrukcií použitých priamo alebo nepriamo v počítači. Neoddeliteľnou súčasťou počítačového programu je aj podkladový materiál potrebný na jeho prípravu, ak spĺňa pojmové znaky diela podľa § 6 ods. 1 a § 15 ods. 1 Autorského zákona, je chránený ako literárne dielo.

Od pojmu počítačový program je potrebné odlíšiť pojem počítačová hra, ktorá je zložená z viacerých diel chránených zákonom v spojených v zmysle ustanovenia § 8 Autorského zákona, a to za účelom ich spoločného použitia. Použitím diela sa v zmysle ustanovenia § 16 ods. 2 písm. b/ Autorského zákona rozumie i preklad diela. Podmienky tohto konkrétneho použitia sú špecifikované v ustanovení § 11 Autorského zákona, ktoré pojednáva o spracovaní a preklade diela.

Podľa žalobcov počítačová hra a jej súčasti, tj. počítačový program, návod na použitie počítačového programu, či stvárnenie obalu v žiadnom prípade nie sú vecou v právnom zmysle, a teda v nadväznosti na tento záver nemôžu byť ani výrobkom podľa Zákona o ochrane spotrebiteľov.

Z ustanovenia § 1 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb.

Zákon o ochrane spotrebiteľa definuje pojem výrobok v ustanovení § 2 ods. 1 písm. v zmysle, ktorého je výrobkom akákoľvek vec, ktorá bola vyrobená, vyťažaná alebo inak získaná bez ohľadu na stupeň jej spracovania aj e určená na ponuku spotrebiteľovi.

Podľa žalobcov jediným možným kontrolovateľným predmetom zo strany žalovaného by mohli byť hmotné nosiče, na ktorých sú jednotlivé diela tvoriace počítačovú hru zachytené. V danom prípade sa jedná o CD nosiče alebo iné nosiče v počítačových programoch, papier, na ktorom je vytlačený návod na použitie, prípadne obal počítačovej hry. V tomto prípade je podľa žalobcov potrebné poskytnúť spotrebiteľovi informáciu v štátnom jazyku ako zaobchádzať s nosičom počítačových programov, t.j. ako ho správne vložiť do čítacieho zariadenia v počítači a ako ho chrániť pred poškodením, prípadne zničením.

V tejto súvislosti žalobcovia poukázali aj na stanovisko Ministerstva kultúry SR zo dňa 27.05.2002 vyžiadané Ministerstvom hospodárstva SR, ktoré metodicky usmerňuje žalovaného, a v ktorom Ministerstvo kultúry SR potvrdzuje stanovisko žalobcov 1/ a 21. Podľa žalobcov, žiadnym právnym predpisom nie je stanovená povinnosť používať, či šíriť diela výlučne v slovenskom jazyku. Nie je možné a prijateľné, aby žalovaný vyvodzoval dôsledky a sankcionoval fyzické, či právnické osoby za opomenutie, či konanie, ktoré nie je týmto osobám v jednoznačných intenciách uležané ako povinnosť konkrétnym zákonom. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne tak, že navrhol žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

Podľa žalovaného počítačová hra nepochybne spĺňa definíciu výrobku podanú v Zákone o ochrane spotrebiteľa, keďže počítačová hra ako celok, t. j. počítačový program zapísaný na CD nosiči, ktorý je zabalený a ponúkaný spotrebiteľovi, taktiež napĺňa definíciu veci v zmysle Občianskeho zákonníka. Spojenie počítačového programu a CD nosiča je podľa názoru žalovaného vecou - počítačovou hrou.

Zákon o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje, aby sa prekladom zasahovalo do samotného programu. Balenie počítačovej hry ako výrobku predávaného spotrebiteľom v obchode, obsahuje aj návod, ktorého znalosť zabezpečuje bezproblémovú inštaláciu hry a jej užívanie spôsobom predpokladaným výrobcom hry a očakávaným spotrebiteľom.

Spotrebiteľ si nekupuje cudzojazyčný návod ako inštalovať a používať hru, ale kupuje si počítačovú hru, ku ktorej výrobca poskytuje návod. V prípade, ak je tento návod cudzojazyčný, je logickou požiadavkou zákonodarcu, aby spotrebiteľovi na Slovensku bol poskytnutý návod v slovenskom jazyku. Z obsahu inšpekčného záznamu podľa žalovaného vyplynulo, že predmetné počítačové hry boli spotrebiteľovi ponúknuté bez toho, aby bol zabezpečený preklad návodov na použitie týchto výrobkov, ktoré tvorili inštalčné a herné manuály.

Zákon o ochrane spotrebiteľa od predávajúceho požaduje, aby zabezpečil preklad cudzojazyčného návodu na použitie do slovenského jazyka. Neprihliada na to, ako splnenie uvedenej povinnosti dotknutý predávajúci zabezpečí, tj. či vo svojom záujme vyžiada súhlas autora alebo poruší autorské právo. Žalovaný súčasne namietal aktívnu legitimitáciu žalobcu 2/. Z hľadiska riešenia otázky účasti konania v správnom konaní je podľa žalovaného bezpredmetné aké obchodnoprávne, či občiansko-právne vzťahy existujú medzi rôznymi subjektmi.

Ustanovenie § 14 zákona č. 71/1967 Zb. obsahuje niekoľko definícií účastníka správneho konania. Podľa názoru žalovaného žalobca v 2/ v danom prípade nespĺňa ani jednu podmienku. V napadnutom správnom konaní sa nejednalo o práva a právom chránených záujmoch a povinnostiach žalobcu 2/. Napadnutým rozhodnutím nemohli byť ani priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy a povinnosti žalobcu 2/, keďže ako je uvedené v žalobe prípadný negatívny dopad sankcie uloženej

žalobcovi 1/ síce dopadá na žalobcu 2/ ale až prostredníctvom obchodných zmlúv, ktoré majú tieto dva subjekty uzatvorené medzi sebou.

Krajský súd v Bratislave ako súd miestne a vecne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a násl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a rozhodol o žalobe podľa § 250f ods. 2 O.s.p. tak, že žalobu žalobcu 1/ zamietol podľa 250j ods. 1 O.s.p., pretože napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného je v súlade So zákonom. Konanie o žalobe žalobcu 2/ zastavil podľa § 250d ods. 3 Osp., nakoľko žalobu podala neoprávnená osoba. Zo správneho spisu vyplynulo, že prvostupňový správny orgán dňa 19.07.2002 uložil žalobcovi 1/pokutu vo výške 50.000,-Sk podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. O ochrane spotrebiteľa, pre porušenie povinnosti predávajúcim zabezpečiť, aby ním predávané výrobky obsahovali písomný návod na jeho použitie v štátnom jazyku, čím bol porušený § 11 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Z obsahu spisu ďalej vyplynulo, že dňa 02.05.2002 vykonali inšpektori SOI kontrolu PJ JRC-Game centrum s.r.o., OC Aupark, Einsteinova ulica v Bratislave, ktorú prevádzkuje spoločnosť žalobcu 1/ v rámci kontroly zistili v ponuke 156 druhov hier na CD nosičoch do PC v celkovej hodnote 289.748,-Sk bez písomného návodu na použitie hier v štátnom jazyku.

Za zistený nedostatok a tým aj za preukázané porušenie zákona podľa prvostupňového orgánu zodpovedá v plnom rozsahu žalobca 1.

Na základe uvedeného bolo žalobcovi 1/listom zo dňa 15.05.2002 oznámené začatie správneho konania o uložení postihu písomne doručené dňa 23.05.2002.

K oznámeniu o začatí správneho konania o uložení pokuty sa k dôvodu konania v lehote v stanovenej správny orgánom vyjadril právny zástupca žalobcu 1. Uviedol, že PC hra sa skladá z hardwaru a softwaru. Software je počítačová hra, ktorá podľa názoru žalobcu 1 nie je výrobkom v zmysle § 2 ods. 1 písm. f/ zákona č. 634/1992 Zb., ale v zmysle Autorského zákona ako počítačový program je dielom, výsledkom tvorivej duševnej činnosti autora, ktorý je jediný oprávnený jej časť autorských práv alebo úplné autorské práva previesť na tretiu osobu. Nie je teda možné vyžadovať od predajcu hry, aby hra bola v štátnom jazyku. Hardware, resp. médium usposobené na prenos dát je výrobkom v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa. Tieto však mali návod na inštaláciu a spustenie hry v štátnom jazyku a tvrdenie kontrolórov o neúplnosti inštaláčného manuálu nemá oporu v platnej legislatíve. Prvostupňový správny orgán svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že základný inštaláčny manuál priložený k PC hrám neobsahuje zákonom stanovenú požiadavku zrozumiteľnosti údajov poskytovaných predajcom na použitie výrobku. Túto požiadavku priložený inštaláčny materiál nespĺňal. Návod na inštaláciu obsahuje 6 bodov, pri ktorých dodržanie postupnosti predpokladá úspešnosť inštalácie hry. Nezrozumiteľnosť poskytnutých údajov na inštaláciu predstavuje bod 4 návodu na inštaláciu. V zmysle tohto bodu, spotrebiteľ má po vykonaní úkonu podľa bodu 3 návodu ďalej postupovať podľa údajov na obrazovke a pokynov inštaláčného programu. Postup podľa údajov na obrazovke je však problematický, pretože tieto údaje navádzajúce k inštalácii pri súčasnej ponuke minimálne dvoch možností na výber a pre ďalší postup v inštalácii sú vždy v cudzom (nezrozumiteľnom) jazyku, čím je znemožnené prípadné úspešné inštalovanie PC hry.

Pokiaľ výrobca považuje za vhodné, resp. potrebné informovať spotrebiteľa o vlastnostiach výrobku písomnou formou, t.j. je toho názoru, že si to povaha výrobku vyžaduje, táto informácia musí byť v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa v štátnom jazyku, čo kontrolované PC hry evidentne nespĺňali. Z obsahu rozhodnutia žalovaného vyplynulo, že žalovaný správny orgán sa s takouto argumentáciou prvostupňového správneho orgánu uspokojil. Vykonanou kontrolou bolo podľa žalovaného porušenie Zákona o ochrane spotrebiteľa presne a spoľahlivo zistené.

PC hra je vecou a výrobkom bez ohľadu na to, že jej základom je počítačový program, ktorý je dielom v zmysle Autorského zákona, a ktoré požíva ochranu podľa tohto zákona. Jednalo sa v danom prípade o návody na použitie, teda o návody ako hru s CD ROM nosiča nainštalovať do počítača, resp. spustiť na hernom zariadení a ako hru ovládať a tiež o opis hry, teda popis produktu ponúkaného spotrebiteľovi. Tieto informácie boli v prípade predmetných výrobkov poskytnuté spotrebiteľovi písomne, no v inom ako v štátnom jazyku. Podľa žalovaného pokuta vo výške 50.000,-Sk bola prvostupňovým správnym orgánom uložená v primeranej výške, a to v súlade s § 24 ods. 6 citovaného zákona, pričom pri určení výšky prvostupňový správny orgán prihliadol na charakter protiprávneho konania ako aj na rozsah jeho následkov. Podľa 244 ods. 1 v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, tj. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

Súd v intenciách v 244 ods. 1 O.s.p. musí preskúmať aj zákonnosť postupu správneho orgánu. Postupom správneho orgánu sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných aj hmotnoprávnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený, ale súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a konanie musí ukončiť vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na také konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 46 Zákona o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov) rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať so spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Konanie v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou znamenajúcou, že súd preskúma napadnuté rozhodnutie ten v medziach a v rozsahu určenou žalobcom. Zo žaloby musí byť zrejmé, v ktorých častiach a z akej stránky má súd napadnuté rozhodnutie skúmať. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona, ktorý však musí tiež konkretizovať.

Podľa žalobcov prvostupňový správny orgán prekročil rámec svojich právomocí, keďže kontroloval predmety, ktorých kontrolu im zákon č. 643/1992 Zb. O ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov vykonávať neumožňuje.

Podľa žalobcov počítačový program, návod na použitie počítačového programu, či stvárnenie obalu nie sú vecou v právnom zmysle, a teda nemôžu byť ani výrobkom podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy a v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V tomto ustanovení je vyjadrený princíp legality. Prvostupňový správny orgán postupujúc v súlade s ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. oznámil písomne žalobcovi 1/ začatie správneho konania o uložení pokuty podľa § 24 ods. 1 Zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Prvostupňový správny orgán ako orgán kontroly vnútorného trhu zmocnený ustanovením § 3 ods. 2 písm. a/ zákona Č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vykonal dňa 02. 05.2002 kontrolu v mieste prevádzky žalobcu 1/ a zistil v ponuke 156 druhov hier na CD nosičoch do PC v celkovej hodnote 289.740,-Sk bez písomného návodu na použitie hry (berného manuálu v štátnom jazyku). Toho istého dňa vydal opatrenie v zmysle § 6 ods. 1 písm. a/ bod. 1 zákona č. 128/2002 o zákaze predaja predmetných výrobkov žalobcovi 1.

O námietkach žalobcu 1/ voči tomuto opatreniu rozhodol prvostupňový správny orgán dňa 09.05.2002 tak, že tieto zamietol v súlade s § 6 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. Predmetom kontroly bolo dodržiavanie ustanovení § 11 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení. Kontrola sa zamerala na

počítačové hry realizované na nosičoch CD a na existenciu tzv. manuálov k PC hrám v jazyku slovenskom.

Podľa § 11 zákona č. 634/1992 Zb. (o ochrane spotrebiteľa) pokiaľ sa informácie uvedené v § 9 a § 10 poskytujú písomne, musia byť v štátnom jazyku.

Podľa § 9 ods. 4 citovaného zákona predávajúci je povinný riadne informovať spotrebiteľa o vlastnostiach predávaných výrobkov alebo charaktere poskytovaných služieb, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou. Ak je to potrebné s ohľadom na povahu výrobku, spôsob a dobu jeho používania, je predávajúci povinný zabezpečiť, aby tieto informácie boli obsiahnuté v priloženom písomnom návode a boli zrozumiteľné.

Podľa § 10 ods. 1 citovaného zákona predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávané výrobky boli viditeľne označené všeobecne zrozumiteľnými údajmi o výrobcovi, prípadne dovozcovi a dodávateľovi a o množstve. Predávajúci je povinný zabezpečiť, aby výrobky boli označené údajmi o kvalite, dátume výroby, dobe použiteľnosti a spôsobe použitia, údržby, uchovávanania alebo skladovania týchto výrobkov.

Údaje o spôsobe používania, údržby, uchovávanania a skladovania môžu byť obsiahnuté v priloženom písomnom návode. Ak nie je účelné predávané výrobky vzhľadom na ich povahu takto označiť, je predávajúci povinný uvedené údaje na požiadanie orgánov, ktorí vykonávajú dozor nad dodržiavaním ustanovení tohto zákona alebo spotrebiteľa, ktorý preukáže právny záujem, pravdivo oznámiť, prípadne i doložiť.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb v prípadoch, keď k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky. Na ostatné prípady sa vzťahuje vtedy, ak súvisí plnenie s podnikateľskou činnosťou prevádzkovanou na území Slovenskej republiky.

Podľa § 2 ods. 1 písm. f/ citovaného zákona výrobkom je každá hnutelná nová, použitá alebo upravená vec, ktorá bola vyrobená, vyťažaná alebo inak získaná bez ohľadu na stupeň jej spracovania, a ktorá aj v rámci poskytnutia služby je určená na ponuku spotrebiteľovi alebo v prípade ktorej možno rozumne predpokladať, že ju bude spotrebiteľ používať, ak sa táto vec dodá v rámci podnikateľskej činnosti za odplatu alebo bezodplatne. Výrobkom je aj hnutelná vec, ktorá je súčasťou alebo príslušenstvom inej hnutelnej alebo nehnuteľnej veci.

Je nesporné, že žalobca 1/ ponúkal v mieste svojej prevádzky, kde sa uskutočnila kontrola, predaj počítačových hier do PC na CD nosičoch, čo plne korešponduje aj s predmetom činnosti podľa výpisu z obchodného registra, kde v bode 6 ods. 1 sa ako predmet činnosti uvádza kúpa tovaru za účelom jeho predaja končenému spotrebiteľovi.

Je nepochybné, že počítačová hra je tvorená počítačovým programom, ktorá je v zmysle Autorského zákona dielom.

Autorský zákon v § 5 ods. 8 definuje počítačový program ako súbor príkazov a inštrukcii použitých priamo alebo nepriamo v počítači. Príkazy a inštrukcie môžu byť napísané alebo vyjadrené v zdrojovom kóde alebo v strojovom kóde. Neoddeliteľnou súčasťou počítačového programu je aj podkladový materiál potrebný na jeho prípravu; ak spĺňa pojmové znaky diela (§ 7 ods. 1) je chránený ako literárne dielo.

Je nepochybné, že žalobca 1/ ako predávajúci v mieste svojej prevádzky ponúkal na predaj počítačový program zapísaný na CD nosiči, ktorý bol zabalený a ponúknutý spotrebiteľovi tak, že naplnil definíciu veci v zmysle Občianskeho zákonníka.

Informačné povinnosti uvedené v § 9 a § 10 Zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžadujú, aby sa prekladom zasahovalo do samotného programu. Balenie počítačovej hry ako výrobku predávaného spotrebiteľom v obchode obsahuje aj návod, ktorého znalosť zabezpečuje bezproblémovú inštaláciu hry a jej užívanie spôsobom predpokladaným výrobcom hry a očakávaným spotrebiteľom. Prvostupňovým správnym orgánom bol spoľahlivo zistený a preukázaný skutkový stav pri kontrole dňa 02.05.2002, keď tento zistil, že základný inštalčný manuál priložený k PC hrám neobsahoval zákonom stanovenú požiadavku zrozumiteľnosti údajov poskytovaných predajcom na použitie výrobku. Návod na inštaláciu obsahuje 6 bodov, pri ktorých dodržanie postupnosti predpokladá úspešnosť inštalácie hry. Nezrozumiteľnosť poskytnutých údajov na inštaláciu predstavuje bod 4 návodu na inštaláciu. V zmysle tohto bodu spotrebiteľ má po vykonanom úkone podľa bodu 3 návodu ďalej postupovať podľa údajov na obrazovke a pokynov inštalčného programu. Postup podľa údajov na obrazovke je podľa prvostupňového správneho orgánu problematický, pretože tieto údaje navádzajúce k inštalácii pri súčasnej ponuke minimálne dvoch možností na výber pre ďalší postup inštalácií sú vždy v cudzom (nezrozumiteľnom jazyku), čím je znemožnené prípadné úspešné inštalovanie PC hry. Tieto skutočnosti považoval súd za preukázané, nakoľko žalobca ani v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu ani v žalobe proti právoplatnému rozhodnutiu žalovaného tieto skutočnosti nespochybňoval. Žalobca 1/ argumentoval, že dielom je i návod na použitie k počítačovému programu a grafické stvárnenie obalu.

Prekladom návodu by podľa žalobcu 1/ došlo zásahom do autorských práv. V tejto súvislosti považuje súd za dôležité uviesť nasledovné. Požiadavka Slovenskej obchodnej inšpekcie na dodržiavanie v ustanovení zákona č. 634/1992 Zb. vo vzťahu k predávaným výrobkom neznamená zákonite dotknutie autorského práva, či iných práv vyplývajúcich z duševného vlastníctva. V opačnom prípade by bola bezpredmetná požiadavka zákonodarcu vyžadovať preklad cudzích písomných návodov k výrobkom v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže aj takéto návody spoľahlivo napĺňajú definíciu autorského diela.

Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ Zákon o ochrane spotrebiteľa od predávajúceho požaduje, aby zabezpečil preklad cudzojazyčného návodu na použitie do slovenského jazyka je potrebné, aby predmetné počítačové hry na CD, nosičoch, ktoré síce obsahovali pripojený návod na použitie. avšak v cudzom jazyku, je potrebné, aby predávajúci v zmysle * 11 Zákona o ochrane spotrebiteľa zabezpečil preklad takéhoto cudzojazyčného návodu na použitie do slovenského jazyka. Jednalo sa o návody na použitie, teda o návody ako hru s CD ROM nosiča nainštalovať do počítača, resp. spustiť na hernom zariadení a ako hru ovládať a tiež opis hry, teda popis produktu ponúkaného spotrebiteľovi písomne, no v inom ako v štátnom jazyku.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že CD ROM nosič spolu s manuálmi bez ohľadu na to, čo je jeho obsahom spoľahlivo napĺňa definíciu výrobku podanú Zákonom o ochrane spotrebiteľa a dokonca aj definíciu vecí podanú v právnej teórii. Aby bolo možné predviesť užívateľovi na nosiči ponúknutý počítačový program v podobe vnímateľnej zmyslami je nevyhnutné vykonať určité výkony a taktiež je nevyhnutné vykonať určité úkony, aby mohol spotrebiteľ kúpený produkt spoľahlivo používať. O týchto úkonoch by mal byť spotrebiteľ informovaný.

Je nepochybné, že prvostupňový správny orgán nesankcionoval žalobcu 1/ za to, že v štátnom jazyku nebol uvedený počítačový program, ktorý tvorí počítačovú hru, resp. príkazy a inštrukcie vyjadrené v zdrojovom alebo strojovom kóde v štátnom jazyku.

Žalobca 1/ bol sankcionovaný za to, že predmetné počítačové hry na CD nosičoch boli spotrebiteľovi ponúknuté bez toho, aby bol zabezpečený preklad návodov na použitie týchto výrobkov, ktorí tvorili inštalčné a herné manuály, ktoré k predmetným počítačovým hrám priložené boli, avšak v inom ako v štátnom jazyku.

Na základe všetkých uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol. Konanie o žalobe žalobcu 2 zastavil podľa § 150d ods. 3 O.s.p., z ktorého vyplýva, že súd uznesením konanie zastaví ak žalobu podala neoprávnená osoba.

Žalobca 2/ nebol účastníkom správneho konania a napadnutým rozhodnutím nebol ukrátený na svojich právach. Nie je preto osobou procesne legitimovanou na podanie žaloby. Z ustanovenia § 250 ods. 1 vyplýva, že účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Podľa ods. 2 žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa správnym konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako účastníkom konať malo. V danom prípade žalobca 2/ nespĺňa ani jednu podmienku uvedenú v § 250 ods. 2 O.s.p., preto sa považuje za osobu neoprávnenú a na s poukazom na uvedené bolo potrebné konanie o žalobe žalobcu 2/v súlade s § 250d ods. 3 Osp. zastaviť. O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 tak, že žalobcom 1 a 2 nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nemali úspech vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 30 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Mgr. Viliam Pohančeniík
predseda senátu

V Bratislave, dňa 16.3.2005

ROZSUDOK**V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcov: 1/ JRC s.r.o., Vajnorská 100, Bratislava, 2/ CENEGA SLOVAKIA s.r.o., Lamačská cesta 8, Bratislava, obaja zastúpení advokátom JUDr. Tomášom Borecom Advokátska kancelária Bratislava, Grosslingová 67, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Prievozská 32, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 19. augusta 2004, Č. P/196/1/2002 a o odvolaní žalobcu 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, Čk. 1 S 337/04-29 zo dňa 16. marca 2005, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 1 S 337/04-29 Zo dňa 16. marca 2005, ktorou zamietol žalobu žalobcu 1/ a rozhodol o náhrade trov konania, **potvrďuje**. Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 16.marca 2005, Č.k. 1 S 337/2004- 29 žalobu žalobcu v 1.rade, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, uvedeného v záhlaví tohto rozsudku, zamietol, konanie o žalobe žalobcu v 2.rade zastavil a žalobcom v 1. a 2. rade nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania mu predchádzajúceho dospel k názoru, že žaloba žalobcu v 1. rade nie je dôvodná a rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov Malej len zákon o ochrane spotrebiteľa/, ktorým zamietol odvolanie žalobcu 1/ a potvrdil rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie V Bratislave zo dňa 19.7.2002 Č. P/196/1/2002 o uložení pokuty žalobcovi 1/ vo výške 50 000 Sk za porušenie § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa. Považoval za nedôvodnú námietku žalobcu 1/, ktorú uviedol na obranu svojho konania, za ktoré bol sankcionovaný preskúmanými rozhodnutiami správnych orgánov, a to ako V správnom konaní, tak aj v žalobe, že počítačový program podľa § 5 ods.18 zákona č. 38/1997 Zz. /ďalej Jen autorský zákon patrí do skupiny predmetov duševného vlastníctva, a to ako literárne dielo požívajúce ochranu v zmysle autorského zákona, s poukazom, že neoddeliteľnou súčasťou počítačového programu je aj podkladový materiál potrebný na jeho prípravu, ak spálňa pojmové znaky diela podľa § 6 ods.1 a § 15 ods.1 autorského zákona, a je tiež chránený ako literárne dielo, konštatujúc, že od pojmu počítačový program je potrebné odlišiť pojem počítačová hra, ktorá je zložená z viacerých dlel chránených v zmysle § 8 autorského zákona a to za účelom ich spoločného použitia, stým, že podmienky použitia diela, ktorým sa v zmysle § 16 ods.2 písm. b/ autorského zákona rozumie i preklad dlela, sú špecifikované v ust. § 11 autorského zákona a preto počítačová hra a jej súčasť, tj. počítačový program, návod na použitie počítačového programu, či stvárnenie obalu, v žiadnom prípade nie sú vecou v právnom zmysle a teda nemôžu byť ani výrobkom podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Krajský súd dospel k záveru, že, prvostupňovým správnym orgánom bol spoľahlivo zistený a preukázaný skutkový stav pri kontrole dňa 2.5.2002, keď tento zistil, že základný inštaláčny manuál priložený k PC hrám neobsahoval zákonom

stanovenú požiadavku zrozumiteľnosti údajov poskytovaných predajcom na použitie výrobku. Tieto skutočnosti považoval súd prvého stupňa za preukázané vzhľadom k tomu, že žalobca ani v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu ani v žalobe proti právoplatnému rozhodnutiu žalovaného ich nespochybňoval. Pokiaľ žalobca 1/ argumentoval, že dielom je aj návod na použitie počítačového programu a grafické stvárnenie obalu a prekladom návodu by podľa neho došlo k zásahom do autorského diela, krajský súd uviedol, že požiadavka Slovenskej obchodnej inšpekcie na dodržiavanie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa vo vzťahu k predávaným výrobkom neznamená zákonite dotknutie sa autorského práva, či iných práv vyplývajúcich z duševného vlastníctva. Konštatoval, že pokiaľ zákon o ochrane spotrebiteľa od predávajúceho požaduje, aby zabezpečil preklad cudzojazyčného návodu na použitie do slovenského jazyka, pričom predmetné počítačové hry na CD nosičoch síce obsahovali pripojený návod na použitie, avšak v cudzom jazyku, bolo potrebné, aby predávajúci v zmysle 11 zákona o ochrane spotrebiteľa zabezpečil preklad takéhoto cudzojazyčného návodu na ich použitie do slovenského jazyka. Poukázal na to, že žalobca nebol prvostupňovým správnym orgánom sankcionovaný za to, že v štátnom jazyku nebol uvedený počítačový program, ktorý tvoril počítačovú hru, ale bol sankcionovaný za to, že predmetné počítačové hry na CD nosičoch boli spotrebiteľovi ponúknuté bez toho, aby bol zabezpečený preklad návodu na použitie týchto výrobkov, ktoré tvorili inštaláčnne a herné manuály, ktoré k predmetným počítačovým hrám síce boli priložené ale v inom ako štátnom jazyku. Krajský súd konanie o žalobe žalobcu 2/ zastavil podľa § 250d ods. 3 O.s.p., pretože žalobca 2/ nebol účastníkom správneho konania a napadnutým rozhodnutím nebol ukrátený na svojich právach a preto nebol osobou procesne legitimovanou na podanie žaloby. Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil neúspechom žalobcov 1/,2/ konaní v zmysle ust. § 250k ods.1 O.s.p. Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca 1/, žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. P 196/1/2002 zo dňa 19.8.2004 zrušuje a vec vracia na nové prejednanie a rozhodnutie prvostupňovým orgánom. Žalobca považoval právny názor súdu prvého stupňa za nesprávny, v časti o zamietnutí žaloby o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. Vytýkal prvostupňovému súdu, že vychádzal z nesprávneho posúdenia veci, keď počítačový program považoval za vec, hoci je o počítačový program, ktorý je nepochybne autorským dielom a nie huteľnou vecou podľa všeobecnej občianskoprávnej úpravy. Poukázal na to, že súd prvého stupňa sa úplne stotožnil s tvrdeniami žalovaného a rovnako ako aj žalovaný vôbec neprihliadol na skutočnosť, že počítačový program je podľa zaužívanej právnej teórie aj právnej praxe nehmotným majetkom a nie vecou v zmysle OZ. Namietal, že autorské dielo sa nestáva vecou, ani vtedy, keď je vyjadrené na hmotnom nosiči a preto počítačový program nie je vecou a nemôže byť ani výrobkom podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Uviedol, že naďalej trvá na to, že jediný hmotný predmet a teda vec v právnom zmysle, na ktorý sa vzťahuje úprava zákona o ochrane spotrebiteľa je CD nosič, na ktorom je počítačový program zachytený zmyslami vo vnímateľnej podobe, a preto CD nosič treba považovať za výrobok podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, z ktorých dôvodov si ako predajca splnil zákonné informačné povinnosti voči spotrebiteľovi, keď návod na použitie CD nosiča, ako vecí určenej spotrebiteľovi, na ktorom bol počítačový program zaznamenaný, bol riadne priložený, s poukazom, že žalovaný voči tomuto návodu na použitie nikdy nevytýkal žiadne vecné či obsahové nedostatky a ani nikde neuviedol, z akých skutočností vychádzal, keď tvrdil, že žalobca predložil neúplný a nezrozumiteľný návod na použitie. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že žalobca 1/ bol povinný zabezpečiť preklad cudzojazyčného návodu na použitie do slovenského jazyka podľa § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože autor počítačového programu sám rozhoduje, čo bude obsahovať jeho autorské dielo, vrátane toho, či do svojho autorského diela zahrnie aj podrobný popis o charaktere herného systému, variantoch hry, ktoré sa spustia po inštalácii počítačového programu. Vytýkal súdu prvého stupňa, že nepostrehol, že rozdiel medzi návodom na použitie výrobku, v tomto prípade CD nosiča a „návodom“ k samotnej počítačovej hre je zásadný, pretože zatiaľ čo návod na použitie nosiča sa nepochybne riadi zákonom o ochrane spotrebiteľa a vzťahuje sa na výrobok, návod k počítačovej hre je zhmotnená a neoddeliteľná súčasť autorského diela - počítačového programu, ktorý vytvoril autor. Konštatoval, že z uvedených dôvodov si splnil svoju informačnú povinnosť podľa § 10 a § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď priložil k CD nosičom písomnú informáciu v slovenčine o spôsobe používania tohto výrobku a že žiaden slovenský právny predpis od neho nevyžaduje, aby priložil aj návod na

používanie počítačového programu, keďže tento nie je svojou povahou vecou v právnom zmysle, ale je súčasťou autorského diela a teda nemôže byť ani výrobkom, na ktorý sa vzťahuje zákon ochrane spotrebiteľa. Poukázal na to, že z uvedených dôvodov vyplýva, že žalovaný prekročil svoje oprávnenia dané mu zákonom o ochrane spotrebiteľa a zákonom o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa.

Žalovaný navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c Osp. v spojení s ust. § 10 ods.2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s § 21 1 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné. Z predloženého administratívneho spisového *materiálu* v danej veci vyplýva, že Inšpektorát SOI v Bratislave pre Bratislavský kraj rozhodnutím Zo dňa 197.2002 Č. P/196/1/2002 uložil žalobcovi I/ podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa peňažnú pokutu v sume 50 000 Sk, pre porušenie § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa z dôvodu, že inšpektormi SOI vykonanou kontrolou ti žalobcu I/ dňa 2.5.2002 bolo zistené v ponuke spotrebiteľovi 156 druhov hier na CD nosičoch do PC bez písomného návodu na použitie v štátnom jazyku. Na základe odvolania žalobcu žalovaný rozhodnutím č.P/196/1/2002 zo dňa 19.8.2004 odvolanie žalobcu zamietol a označené prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu SOI potvrdil stotožniac sa so skutkovými ako aj právnymi dôvodmi prvostupňového správneho orgánu. Konštatoval, že vykonanou kontrolou bolo porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa presne a spoľahlivo zistené. Námitky žalobcu hodnotil ako bezpredmetné, keďže počítačová hra na CD nosiči je výrobkom podľa § 2 ods. 1, písm. f/zákona o ochrane spotrebiteľa, bez ohľadu na to, že jej základom je počítačový program, ktorý je dielom v zmysle Autorského zákona, a ktoré požíva ochranu podľa tohto zákona. Poukázal na to, že údaje, ktoré boli inšpektormi SOI zistené ako neuvedené v štátnom jazyku v zmysle zákona, celkom určite neboli zdrojovým ani strojovým kódom počítačového programu, a neboli ani podkladovým materiálom potrebným na prípravu počítačového programu, pretože išlo o návody na použitie, tj. ako hru z CD ROM nosiča nainštalovať do počítača, resp. spustiť na hernom zariadení a ako hru ovládať, ktoré informácie boli v prípade predmetných výrobkov poskytované spotrebiteľovi v inom ako štátnom jazyku, vzhľadom k čomu nebol spotrebiteľ v zmysle zákona dostatočne informovaný o uvedených skutočnostiach. Uloženie pokuty považoval za dôvodné, s tým, že pokuta bola uložená na dolnej hranici sadzby a jej výška reflektuje všetky zákonom predpísané náležitosti.

Účelom zákona o ochrane spotrebiteľa je ustanoviť niektoré podmienky podnikania významné pre ochranu spotrebiteľa, úlohy verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa a oprávnenia spotrebiteľov, združení spotrebiteľov alebo iných právnických osôb založených na ochranu spotrebiteľa. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb v prípadoch, keď k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky (§ 1 ods.1,3 zákona o ochrane spotrebiteľa).

Spotrebiteľom v zmysle § 2 ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane spotrebiteľa sa rozumie fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti. Predávajúcim sa v zmysle § 2 ods.1 písm. b/ uvedeného zákona rozumie podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby. Výrobkom v zmysle § 2 ods.1 písm. f/ zákona o ochrane spotrebiteľa sa rozumie každá hnutelná nová, použitá alebo upravená vec, ktorá bola vyrobená, vyťažaná alebo inak získaná, bez ohľadu na stupeň jej spracovania, a ktorá, aj v rámci poskytnutia služby, je určená na ponuku spotrebiteľovi alebo v prípade ktorej možno rozumne predpokladať, že ju bude spotrebiteľ používať, ak sa táto vec dodáva v rámci podnikateľskej činnosti za odplatu alebo bezodplatne. Výrobkom je aj hnutelná vec, ktorá je súčasťou alebo príslušenstvom inej hnutelnej alebo nehnuteľnej veci. Za výrobok sa považuje aj elektrina a plyn určené pre spotrebiteľa.

Zákon O ochrane spotrebiteľa v ustanovení § 9 a nasl. ustanovuje informačné povinnosti nielen predávajúcemu, ale priamo výrobcovi a dovozcovi, ktorí výrobok uvádzajú do obehu, tak, že priamo výrobca a dovozca sú povinní výrobok zrozumiteľné, viditeľne a vhodnou formou označiť informáciami, ktoré umožňujú zhodnotiť riziká spojené s jeho používaním alebo inými informáciami, ktoré s bezpečnosťou výrobku súvisia. Na výrobku musia byť uvedené údaje nevyhnutné na identifikáciu

výrobou a dovozcu, výrobku a v prípade potreby i série výrobkov. K výrobku sú povinní pripojiť aj sprievodnú dokumentáciu; sprievodnou dokumentáciou výrobku sú doklady, ktoré sú nevyhnutné na prevzatie a Používanie výrobku (§ 9 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa). Predávajúci je povinný riadne informovať spotrebiteľa o vlastnostiach predávaných výrobkov alebo charaktere poskytovaných služieb, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou. Ak je to potrebné s ohľadom na povahu výrobku, spôsob a dobu jeho používania, je predávajúci povinný zabezpečiť, aby tieto informácie boli obsiahnuté v priloženom písomnom návode a aby boli zrozumiteľné. Uvedených povinností sa nemôže predávajúci zbaviť poukazom na skutočnosť, že mu potrebné alebo správne informácie neposkytol výrobca, dovozca alebo dodávateľ” /§ 9 ods.4, 5 zákona o ochrane spotrebiteľa/. Ustanovenie § 10 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa taktiež ukladá povinnosť predávajúcemu zabezpečiť, okrem ďalších povinností, aby k výrobkom ním predávaným údaje o spôsobe používania boli obsiahnuté v priloženom písomnom návode. Zákon o ochrane spotrebiteľa v ust. § 11 ustanovuje povinnosť poskytovať informácie, ktoré sú pre sú uvedené v § 9 a § 10 tohto zákona a poskytujú sp písomné, v štátnom jazyku. Odvolací súd sa taktiež nemohol stotožniť s tvrdeniami žalobcu uvádzanými v správnom konaní ako aj v žalobe a v odvolaní proti rozsudku krajského súdu. Správne orgány oboch stupňov ako aj súd prvého stupňa nespochybňovali jeho tvrdenia, že počítačový program je dielom v zmysle ustanovení Autorského zákona a požíva ochranu v zmysle ustanovení tohto zákona. Predmetom autorského práva je počítačový program podľa § 6 ods.1 písm. a/ autorského zákona. Jeho definíciu ustanovuje § 5 ods.18 autorského zákona tak, že počítačovým programom je súbor príkazov a inštrukcií použitých priamo alebo nepriamo v počítači. Príkazy a inštrukcie môžu byť napísané alebo vyjadrené v zdrojovom kóde alebo v strojovom kóde. Neoddeliteľnou súčasťou počítačového programu je aj podkladový materiál potrebný na jeho prípravu; ak spĺňa pojmové znaky diela podľa § 6 ods. 1 a § 15 ods. 1, je chránený ako literárne dielo.

Spornou otázkou v prejednávanej veci však nie je ochrana počítačového programu ako autorského diela, ale či návod na použitie počítačovej hry na CD nosiči tvorí súčasť diela poskytovaného vo forme počítačového programu podľa tvrdení žalobou 1/ a to z dôvodu, že počítačový program a „ návod k počítačovej hre „ sú neoddeliteľne spojené, pretože sú autorským dielom toho istého autora. Podľa názoru odvolacieho súdu „návod k počítačovej hre by požíval ochranu podľa ustanovení autorského zákona, pokiaľ by bol spracovaný vo forme príkazov a inštrukcií napísaných alebo vyjadrených v zdrojovom kóde alebo v strojovom kóde, alebo by tvoril podkladový materiál potrebný na jeho prípravu ako neoddeliteľná súčasť počítačového programu ak by spĺňal pojmové znaky diela podľa § 6 ods. 1 a § 15 ods. 1 autorského zákona. Zo skutkových okolností v prejednávanej veci však vyplýva, že výrobca predložil k počítačovej hre návod na jej použitie písomne, avšak v inom ako štátnom jazyku. Z uvedeného aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že pokiaľ zákon o ochrane spotrebiteľa od predávajúceho požaduje, aby zabezpečil preklad cudzojazyčného návodu na použitie do slovenského jazyka, bolo potrebné, aby predávajúci podľa § 11 tohto zákona zabezpečil preklad tohto cudzojazyčného návodu na použitie do slovenského jazyka v prípade predmetných počítačových hier na CD nosičoch, ktoré síce obsahovali pripojený písomný návod na použitie, avšak v inom ako štátnom jazyku, keďže v tejto súvislosti aj odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade CD ROM nosič spolu s manuálmi, bez ohľadu na to, čo je jeho obsahom, spĺňa zákonné podmienky výrobku v zmysle § 2 ods.1, písm. f/ zákona o ochrane spotrebiteľa.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, pokiaľ krajský súd žalobu zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie inšpektorátu SOI v Bratislave pre Bratislavský kraj a odvolanie žalobou zamietol, rozhodol vo veci správne, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil, keďže, súd prvého stupňa rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom

Najvyšší súd Slovenskej republiky účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods.1 O.s.p. a v spojení s § 250k ods.1 Osp., pretože žalobca nemal v

odvolacom konaní úspech a preto mu nevznikol nárok na náhradu trov tohto konania a odporcovi trovy v tomto konaní nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 27.októbra 2006

JUDr. Igor Belko, v.r.
predseda senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenička a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, Phfl a Mgr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: ORGOVAN, spol. s. r. O., So sídlom Stará Vajnorská 39, Bratislava, ICO: 35 834 391, zastúpený JUDr. Jánom Vicianom, advokátom, so sídlom Prievozska 14/A, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, So sídlom v Bratislave, Prievozska 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Z/0656/01/PZ/2004 Zo dňa 17.01.2005, rozhodol

takto:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného č. Z/0656/O1/ÍPZ/2004 zo dňa 17.01.2005 mení v časti týkajúcej sa výšky uloženej peňažnej pokuty tak, že ukladá žalobcovi Zaplatiť žalovanému peňažnú pokutu vo výške 100.000,- Sk, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie:

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného Č. Z/0656/O1JPZ/2004 Zo dňa 17.01.2005, ktorým bolo na odvolanie žalobcu zmenené rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. Z/0656/01/PZ/2004 zo dňa 28.09.2004 a žalobcovi bolo za porušenie povinností ustanovených v 10 ods. 3, 4 zákona č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov /ďalej len zákon o zhode/, uložená peňažná pokuta vo výške 350.000,- Sk, ktorú bol žalobca zaviazaný zaplatiť do 30 dní od doručenia napadnutého rozhodnutia žalovaného. Žalobca v žalobe namietal, že prvostupňový správny orgán v konaní porušil povinnosť ustanovenú v § 32 ods. 1 Správneho poriadku presne a úplne zistiť skutkový stav tým, že ani v oznámení o začatí správneho konania, ani vo výrokovvej časti svojho rozhodnutia neuviedol právnu kvalifikáciu zisteného protiprávneho konania žalobcu, ktorým bolo neoprávnené uvedenie na trh dvoch druhov určených výrobkov bez posúdenia zhody a neoprávnené uvedenie na trh dvoch druhov nezhodných určených výrobkov. Žalobca tiež namietal porušenie povinnosti správneho orgánu ustanovenej v § 33 ods. 2 Správneho poriadku dať účastníkom konania možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu tým, že v oznámení o začatí správneho konania a ani pred vydaním samotného rozhodnutia neuviedol výšku pokuty, akú mieni žalobcovi v rozhodnutí uložiť a neuviedol ani aké hľadiská sú relevantné pre určenie výšky pokuty, čím nedal žalobcovi príležitosť vyjadriť sa ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia k výške pokuty. Žalobca vytýkal prvostupňovému správne mu orgánu, že vo svojom rozhodnutí neuviedol, na základe akého právneho názoru dospel k záveru, že predmetné dva druhy výrobkov sú určenými výrobkami - hračkami, na ktoré sa vzťahujú požiadavky zákona o zhode, čím porušil vyššie uvedenú povinnosť ustanovenú v § 32 ods. 1 Správneho poriadku. Neuviedol tiež, na základe akého právneho názoru dospel k objektívnemu záveru, že v prípade predmetných dvoch druhov výrobkov je žalobca ich dovozcom. V tejto súvislosti poukázal na to, že kontrola, pri ktorej bola zistená ponuka dvoch nezhodných druhov výrobkov, bola vykonaná vo veľkosklade, kde sa nerealizuje predaj konečnému spotrebiteľovi, ale predaj výrobkov podnikateľským subjektom za účelom ich ďalšieho predaja konečnému spotrebiteľovi. Žalobca tvrdil, že ak nie je možné zo strany žalovaného preukázať, že žalobca je dovozcom predmetných výrobkov, nemožno voči nemu uplatňovať pokutu za neoprávnené

uviedenie na trh dvoch druhov určených výrobkov bez preukázania zhody, pretože táto povinnosť prislúcha v zmysle § 10 ods. 3 zákona o zhode jedine dovozcom, resp. výrobcovi určených výrobkov. Žalobca namietal aj nedostatočné a nepresvedčivé odôvodnenie výšky uloženej pokuty zo strany správnych orgánov oboch stupňov, v dôsledku čoho sú rozhodnutia o uložení pokuty nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Správne orgány podľa názoru žalobcu nerešpektovali zásadu stanovenú v § 3 ods. 4 Správneho poriadku, dbať na to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodvodnene rozdiely a poukázal na skutkovo podobné prípady neoprávneného uvedenia na trh určených textilných výrobkov v hodnote cca 15.000,- Sk, kde rozhodnutím žalovaného č. Z/0359/O1/PZ/2004 bola uložená pokuta vo výške 30.000,- Sk, resp. neoprávneného uvedenia na trh 45 druhov určených výrobkov - hračiek v celkovej hodnote 299.632,- Sk, kde rozhodnutím žalovaného č. Z/635/O1/PZ/2003 bola uložená pokuta vo výške 70.000,- Sk.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe s argumentmi žalobcu nesúhlasil a uviedol, že správny orgán prvého stupňa dostatočne vymedzil protiprávne konanie žalobcu tak v oznámení o začatí správneho konania, ako aj v prvostupňovom rozhodnutí, kde uviedol nielen skutkové podstaty správnych deliktov, ale aj ich popis s uvedením miesta, času a ďalších okolností, za ktorých k predmetným skutkom došlo. Označil tiež ustanovenia právneho predpisu podľa ktorého pristúpil k uloženiu postihu. Žalovaný poukázal na to, že inšpektorom SOI boli pri došetrení kontroly zo dňa 27.05.2004 predložené na predaj určené výrobky - hračky, ktoré sa ukázali ako nezhodné, pričom v JCD z 03.11.2003 č. 052641530590 a JCD zo dňa 09.10.2003 Č. 0526410327837 boli tieto výrobky označené len ako „hračky z plastov“ bez bližšej špecifikácie. Na základe uvedených dokladov považoval správny orgán za nepochybné, že sa jedná o hračky v zmysle § 9 ods. 1 a 3 zákona o zhode v spojení s nariadením vlády SR č. 395/1999 Z. z. a že dovozcom týchto výrobkov bol žalobca. Rovnako bolo zistené, že v kontrolovanom veľkosklade sa uskutočňoval predaj vo veľkom a to buď na základe predloženého živnostenského listu alebo odber tovaru v hodnote aspoň 1.000,- Sk. Preto záver prvostupňového správneho orgánu, že v kontrolovannej prevádzke žalobcu sa uskutočňuje aj predaj priamo spotrebiteľovi, považoval žalovaný za správny a poukázal na to, že toto zistenie nespochybnil pri kontrole ani prítomný konateľ žalobcu.

Žalovaný označil požiadavku oboznamovania účastníka s výškou postihu, ktorá vyplýva zo zákona, v štádiu začatia správneho konania, za neakceptovateľnú a uviedol, že k určení konkrétnej výšky postihu dochádza až v priebehu správneho konania, keďže správny orgán si pri vykonaní kontroly len zadovážuje potrebné dôkazy, vyvodzuje z nich skutkové zistenia a právne závery a až po tom na základe správneho uváženia pri rešpektovaní zmyslu a účelu zákona dospeje k stanoveniu výšky pokuty. Žalovaný zastal názor, že nedostatok prvostupňového správneho rozhodnutia spočívajúci v nie celkom dostatočnom a presvedčivom odôvodnení výšky postihu odstránil žalovaný ako odvolací orgán v rozhodnutí o odvolaní žalobcu. Uviedol, že vzhľadom na spôsob, závažnosť protiprávneho konania, dobu jeho trvania a cenu výrobkov, ktoré sú dostatočne konkretizované v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia, nemožno hovoriť o neodôvodnenosti alebo neprimeranosti pokuty. Žalovaný tiež poukázal na to, že hoci v odôvodnení druhostupňového správneho rozhodnutia skonštatoval nepreukázanie dovozu 600 ks určených výrobkov - z údajov uvedených v JCD nebolo možné špecifikovať presné množstvo predmetných výrobkov, žiadnym spôsobom nespochybnil skutočnosť, že žalobca je dovozcom kontrolovaných určených výrobkov.

Pokiaľ ide o rozhodnutia orgánov SOI v skutkovo i právne podobných prípadoch, na ktoré poukazoval žalobca, zaujal žalovaný názor, že na rozdiel od uvedených prípadov v prejednávanej veci spočívalo protiprávne konanie žalobcu nielen v neoprávnenom uvedení dvoch druhov určených výrobkov - hračiek na trh, ale aj v uvedení na trh dvoch kusov určených výrobkov - hračiek, ktoré nespĺňali technické požiadavky, ktoré sa na uvedené výrobky vzťahujú.

Z uvedených dôvodov navrhol žalovaný žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal v zmysle § 249 ods. 2 O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe,

ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je v časti namietanej výšky uloženej peňažnej pokuty dôvodná. Keďže na výzvu súdu podľa § 250I ods. 2 O.s.p. na vyjadrenie sa k prejedaniu veci bez nariadenia pojednávania žiaden z účastníkov nereagoval, rozhodol súd vo veci v zmysle § 250I ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania rozsudkom, nakoľko u oboch účastníkov sa zo zákona predpokladá, že s takýmto postupom súhlasili. Rozsudok vo veci samej bol verejne vyhlásený dňa 15.03.2006. Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či je žalobou napadnuté rozhodnutie v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. Predmetom preskúmania v správnom súdnictve je aj postup správneho orgánu, pod ktorým sa všeobecne rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený, ale súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a konanie ukončiť vydaním rozhodnutia, ktoré musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. Musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti podľa § 46 zákona o správnom konaní, ak sa na také konanie tento zákon vzťahuje. Z pripojených administratívnych spisov správnych orgánov súd zistil, že rozhodnutím zo dňa 28.09.2004 uložil správny orgán prvého stupňa žalobcovi podľa § 32 ods. 1 písm. b) zákona o zhode pokutu vo výške 500.000,- Sk, a to za neoprávnené uvedenie na trh dvoch druhov určených výrobkov - plastových hračiek SHOT GAME NO 3387 a SHOT GAME NO 3388, v počte 600 ks v ponuke pre spotrebiteľa, bez vyhlásenia o zhode s technickými predpismi na základe platného posúdenia zhody a za neoprávnené uvedenie dvoch kusov určených výrobkov na trh, ktoré nespĺňajú všetky technické požiadavky, ktoré sa na ne vzťahujú, konkrétne uvedenie na trh dvoch druhov plastových hračiek SI-IOT GAME NO 3387 a SHOT GAME NO 3388 v počte po jednom kuse, ktoré nespĺňajú technické požiadavky predpísané v čl. 4.17.1 b) SIN EN 71-1:2000 a v čl. 4.17.1 c) SIN EN 71-1:2002. Uvedené protiprávne konanie žalobcu bolo zistené pri kontrole v jeho prevádzke na Starej Vajnorskej 39 v Bratislave v dňoch 05.03.2004 a 27.05.2004. Výsledky skúšok odobratých plastových hračiek SHOT GAME NO 3387 a SHOT UMYTE NO 3388 vykonané Technickým skúšobným ústavom Piešťany, š.p., preukázali nezhodu oboch vzoriek s technickými požiadavkami uvedenými vyššie, keď bolo zistené, že pružné prísavné kalíšky sa oddeľovali od samotnej strely pri nižšej sile v ťahu, než požaduje bezpečnostné kritérium normy, ďalej strely nemali požadovanú dĺžku a chýbalo upozornenie na nebezpečenstvo pri prípadnom používaní iných striel. Pri došetrení v prevádzke žalobcu konanom dňa 27.05.2004, kedy bol žalobca oboznámený v výsledkami vykonaných skúšok vzoriek plastových hračiek, inšpektori zistili, že v kontrolovanej prevádzke sa uskutočňuje aj predaj priamo spotrebiteľovi. V priamej ponuke pre spotrebiteľa sa nachádzalo 9 ks plastovej hračky NO 3387 a 11 ks plastovej hračky NO 3388, pričom predmetné dva druhy výrobkov boli vyrobené v Číne a žalobca ich podľa zistení správneho orgánu prvého stupňa dovezol v celkovom množstve 600 ks. Žalobca nepredložil pri kontrole dňa 05.03.2004 ani pri došetrení dňa 27.05.2004 písomné vyhlásenie o zhode alebo potvrdenie o tom, že vyhlásenie o zhode bolo oprávnenou osobou vydané. K oznámeniu o začatí správneho konania o uloženie pokuty, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 23.08.2004, sa žalobca nevyjadril a kontrolórmi zistené skutočnosti nespochybnil. Správny orgán prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že žalobca porušil povinnosť podľa § 10 ods. 4 zákona o zhode - uviesť na trh len taký určený výrobok, ktorý spĺňa technické požiadavky na príslušný druh určených výrobkov a tiež povinnosť dovozcu podľa § 10 ods. 3 a 4 zákona o zhode - pred uvedením určeného výrobku na trh vydať písomné vyhlásenie o zhode na základe platného posúdenia zhody. Výšku uloženej pokuty odôvodnil prvostupňový správny orgán len poukazom na závažnosť protiprávneho konania žalobcu, spočívajúcu v nesplnení bezpečnostných požiadaviek na výrobky stanovených z dôvodu ochrany oprávnených záujmov spotrebiteľa, najmä keď ide o výrobky určené na hranie deťom, ďalej množstvo výrobkov, ktoré boli uvedené na trh bez vyhlásenia o zhode a dobu, počas ktorej boli na trhu (od 05.03-27.05.2004).

V odvolaní proti prvostupňovému správnomu rozhodnutiu z 28.09.2004 žalobca nespochybnil, že dva testované kusy predmetných výrobkov nezodpovedali požiadavkám technických noriem. Namietal však

zistenie správneho orgánu, že predmetné výrobky boli dovezené ako hračky a tiež záver správneho orgánu, že na trh bolo uvedených 600 ks týchto výrobkov. Vytýkal správny orgán prvého stupňa, že mu nebolo riadne dokázané porušenie zákona a tiež skutočnosť, že uložená pokuta vo výške 500.000,- Sk je likvidačná a nepodložená žiadnymi objektívnymi podkladmi. Rozhodnutím zo dňa 17.01.2005 žalovaný zmenu odvolaním napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 28.09.2004 tak, že za porušenie povinností ustanovených v 10 ods. 3 a 4 zákona o zhode uložil žalobcovi peňažnú pokutu vo výške 350.000,- Sk. Úpravu výšky uloženého postihu odôvodnil tým, že hoci na základe výsledkov kontroly zo dňa 27.05.2004 nebolo možné špecifikovať presný počet dovezených predmetných dvoch druhov určených výrobkov tak, ako ho kvantifikoval správny orgán prvého stupňa počtom 600 ks, jednoznačne bolo zistené, že v ponuke na predaj v prevádzke žalobcu sa nachádzalo 9 ks výrobku SHOT GAME NO 3387 (30,- Sk/ks) a 11 ks výrobku SHOT GAME NO 3388 (59,- Sk/1 ks). Konštatoval, že povinnosťou žalobcu bolo určené výrobky uviesť na trh iba po posúdení zhody ich vlastností s technickými požiadavkami na ich bezpečnosť, uviesť na trh len taký výrobok, ktorý spĺňa všetky technické požiadavky, ktoré sa na výrobok vzťahujú a pred uvedením určeného výrobku na trh vydať písomné vyhlásenie o zhode s technickými predpismi, čo žalobca porušil. Žalovaný zastal názor, že predmetné výrobky spĺňajú požiadavky podľa 1 nariadenia vlády SR Č. 375/1999 Z. z. stanovené pre hračky, nakoľko s ohľadom na charakter, materiál, tvar a účel použitia sú určené na to, aby ich deti do 14 rokov používali na hranie a súčasne nepatria k výrobkom vylúčeným zo skupiny určených výrobkov hračiek uvedených v prílohe č. 1 k citovanému predpisu. Pri určovaní výšky postihu žalovaný prihliadol predovšetkým na to, že vyššie uvedené nedostatky boli zistené u určených výrobkov, ktorými sú hračky pre deti, u ktorých je zvýšená potreba chrániť deti pred ohrozením ich bezpečnosti a zdravia. Zohľadnil aj skutočnosť, že tieto výrobky neboli nielen posúdené predpísaným spôsobom posudzovania zhody, ale bolo u nich zistené i nesplnenie technických požiadaviek vzťahujúcich sa na tieto výrobky.

Právnym predpisom, ktorý okrem iného upravuje spôsob ustanovovania technických požiadaviek na výrobky, ktoré by mohli ohroziť zdravie, bezpečnosť alebo majetok osôb alebo životné prostredie (oprávnený záujem), postupy posudzovania zhody výrobkov s technickými požiadavkami (posudzovanie zhody) a práva a povinnosti podnikateľov, ktorí vyrábajú, dovážajú alebo uvádzajú výrobky na trh, je zákon č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (zákon o zhode). Podľa tohto zákona je dovozcom podnikateľ, ktorý uvedie na trh výrobok z iného štátu, pričom uvedením výrobku na trh je okamih, keď výrobok prvýkrát prechádza odplatne alebo bezodplatne z etapy výroby alebo dovozu do etapy distribúcie, a to aj v prípade, ak je určený pre vlastnú potrebu (§ 2 ods. i písm. c/, g/ cit. zák.) Za určené výrobky zákon označuje také výrobky, ktoré predstavujú zvýšené riziko ohrozenia oprávneného záujmu, na ktorého zmiernenie alebo odstránenie sú ustanovené technické požiadavky (§ 2 ods. 1 písm. i/ aj/) a posudzovanie zhody. Určené výrobky sa nesmú uviesť na trh, ak nie je preukázaná zhoda ich vlastností s technickými predpismi (§ 9 ods. 1, 2). Posudzovaním zhody sa rozumie zisťovanie, či skutočné vlastnosti určeného výrobku zodpovedajú ustanoveným technickým požiadavkám na určený výrobok zákonom stanovenými postupmi. Zhoda sa považuje za preukázanú, ak určený výrobok spĺňa všetky technické požiadavky, ktoré sa naň vzťahujú (§ 12 ods. 1, 2). Určené výrobky môže výrobca alebo dovozca uviesť na trh iba po posúdení zhody ich vlastností s technickými požiadavkami na ich bezpečnosť podľa tohto zákona a technických predpisov, a to spôsobom, ktorý zodpovedá posudzovaniu zhody podľa § 12. Výrobca alebo dovozca určeného výrobku môže uviesť na trh len taký výrobok, ktorý spĺňa všetky technické požiadavky, ktoré sa na určený výrobok vzťahujú. Pred uvedením určeného výrobku na trh je povinný vydať písomné vyhlásenie o zhode s technickými predpismi (§ 10 ods. 3, 4). Orgán dohľadu uloží pokutu do 5.000.000,- Sk tomu, kto uviedol na trh alebo distribuoval určené výrobky bez vyhlásenia o zhode podľa § 10 ods. 4, certifikátu zhody alebo bez určeného označenia výrobkov značkou zhody podľa § 17 ods. 3, alebo neoprávnene uviedol na trh výrobok. Pri ukladaní pokuty sa prihliada na cenu výrobku, závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania (§ 32 ods. 1 písm. b/, ods. 5).

Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR Č. 395/1999 Z. z., ktorým sa ustanovujú podrobnosti o technických požiadavkách na hračky, výrobok, ktorý je vyrobený alebo určený na to, aby ho deti vo veku do 14 rokov používali na hranie, patrí k výrobkom, ktoré sú určenými výrobkami skupiny „hračky“ podľa § 9 ods. 1 zákona o zhode s výnimkou výrobkov uvedených v prílohe č. 1. Pokiaľ ide o posúdenie druhu predmetných výrobkov, súd sa stotožnil SO zisteniami správnych orgánov oboch stupňov, že tak výrobok SHOT GAMB NO 3387 (súprava 1 ks pištole, terča, päť striel s prísavným kalíškom, 12 dutých striel a pišťalky), ako aj výrobok SHOT GAMB NO 3388 (súprava 1 pištoľ, terč, 3 magnetické šípky, 5 striel s prísavným kalíškom a 12 dutých striel), sú v zmysle § 9 ods. 1 zákona o zhode určenými výrobkami, pretože s ohľadom na ich povahu, charakter, účel ich použitia a ich celkové vyhotovenie, je zrejmé, že ide o hračky, ktoré sú určené na to, aby ich deti vo veku do 14 rokov používali na hranie. Žalobca neponúkol súdu ani správny orgánom v tomto smere žiaden argument, ktorým by záver o tom, že ide o určené výrobky - hračky, akýmkoľvek spôsobom spochybnil. Preto platí, že predmetné hračky ako určené výrobky nebolo dovolené uviesť na trh bez preukázania zhody ich vlastností s technickými predpismi.

Vzhľadom na to, že predmetné výrobky vyrobené v Číne žalobca uvádzal na tuzemský trh a ponúkal ich na predaj iným odberateľom, prípadne i spotrebiteľom, mal v zmysle § 2 ods. 1 písm. c/, g/ zákona o zhode postavenie dovozcu i distribútora určených výrobkov. Skutočnosť, že žalobca predmetné výrobky doviezol na tuzemský trh z Číny vyplynula z JCD z 03.11.2003 č. 052641530590 a JCD z 09.10.2003 č. 0526410327837, ktoré podľa obsahu inšpekčného záznamu zo dňa 27.5.2004 predložil žalobca inšpektorom SOI pni kontrole, aj keď v uvedených colných dokladoch boli predmetné výrobky identifikované len ako hračky z plastov. Dovoz týchto výrobkov na tuzemský trh napokon pri kontrole žalobca nespochybnil. Žalobca ako dovozca určených výrobkov preto mal povinnosť uviesť na trh len také určené výrobky, ktoré spĺňajú všetky technické požiadavky, ktoré sa na ne vzťahujú, pričom pred uvedením určených výrobkov na trh bol povinný vydať písomné vyhlásenie o zhode s technickými predpismi na základe platného posúdenia zhody. Žalobca v žalobe nespochybnil závery správnych orgánov, že pred uvedením predmetných výrobkov na trh nezabezpečil vydanie písomného vyhlásenia o zhode výrobku s technickými predpismi. Sporné neboli ani výsledky technických skúšok odobratých vzoriek určených výrobkov uvádzaných žalobcom na trh, ktoré preukázali nesplnenie niektorých technických požiadaviek kladených na predmetné výrobky v technických normách. Správne orgány preto postupovali v súlade So zákonom, keď vyššie uvedené protiprávne konanie žalobcu kvalifikovali ako porušenie povinností ustanovených v § 10 ods. 3, 4 zákona o zhode a uložili žalobcovi podľa § 32 ods. 1 písm. b/ zákona o zhode peňažnú pokutu. Pri úvahe o výške sankcie však žalovaný, hoci upravil (znížil) prvostupňovým správny orgánom uloženie pokutu, nezohľadnil dostatočne okolnosti žalobcom spáchaného správneho deliktu, najmä jeho závažnosť a následky. Podľa § 250i ods. 2 O.s.p., ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1), alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správny orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správny orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250j ods. 5 O.s.p. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správny orgánom.

V oblasti administratívneho trestania a ukladania správnych sankcií, princíp legality zaväzuje správne orgány, aby dôsledne dodržiaval premisu, že nikto nebude potrestaný inak, ako z dôvodu a spôsobom, ktorý stanovuje platný zákon.

Peňažná pokuta vo výške 350.000,- Sk uložená žalobcovi napadnutým rozhodnutím žalovaného, je vzhľadom na zistené okolnosti podľa názoru súdu neprimerane vysoká, najmä vo vzťahu k relatívne malej závažnosti protiprávneho konania žalobcu a jeho následkov. Napriek tomu, že chýbajúce vyhlásenie o zhode určených výrobkov s technickými normami, ako aj zistené nesplnenie technických požiadaviek vzťahujúcich sa na tieto výrobky, sa týkajú hračiek, u ktorých je zvýšená potreba chrániť deti pred ohrozením ich bezpečnosti a zdravia, mal súd za to, že zistené nedostatky u predmetných hračiek pomerne nízkej hodnoty neboli reálne spôsobilé ohroziť bezpečnosť a zdravie spotrebiteľov, najmä detí, ani vyvolať iný nepriaznivý následok v súvislosti s ich používaním. Je evidentná, že išlo o výrobky nižšej kvality i ceny, u ktorých je však s ohľadom na povahu týchto výrobkov možnosť ohrozenia oprávneného záujmu minimálna. Preto súd dospel k záveru, že peňažná pokuta vo výške 100.000,- Sk dostatočne zodpovedá charakteru správneho deliktu žalobcu, jeho povahe, okolnostiam, závažnosti a následkom voči žalobcovi si splní svoju preventívnu aj represívnu funkcia.

Z uvedených dôvodov súd podľa § 250j ods. 5 O.s.p. a § 250i ods. 2 O.s.p. zmenil napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a nahradil rozhodnutie žalovaného v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p. a napriek čiastočnému úspechu v konaní nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania, pretože s výnimkou posúdenia primeranosti výšky uloženej peňažnej pokuty bolo rozhodnutie žalovaného správne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 15.03.2006

Mgr. **Viliam Pohančeniák** predseda senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu ORGOVAN, spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, Stará Vajnorská č. 39, ICO: 35 834 391, právne zastúpeného JUDr. Jánom Vicianom, advokátom So sídlom v Bratislave, Prievozská Č. 32, proti žalovanému Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, So sídlom v Bratislave, Prievozská Č. 2, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Z10656/01/PZ/2004 zo dňa 17.1.2005 , o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave Čk. 2S 42/05-18 zo dňa 15.3.2006 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave čk. 2S 42/05-18 zo dňa 15.3.2006, **p o t v r d z u j e.**

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zmenil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. Z10656/01/PZ12004 zo dňa 17.1.2005 v Časti týkajúcej sa výšky uloženej peňažnej pokuty tak, že ukladá žalobcovi zaplatiť žalovanému peňažnú pokutu vo výške 100.000,—Sk, do 3 dni od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalovaný zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie správneho orgánu súdu prvého stupňa zo dňa 28.9.2004 tak, že za porušenie povinností ustanovených v § 10 ods.3 a 4 zák. č. 264/1999 Zz. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej Zákon O zhode) uložil žalobcovi peňažnú pokutu 350.000,—Sk (pôvodná bola 500.000—Sk). Úpravu výšky uloženého postihu odôvodnil tým, že hoci na základe výsledkov kontroly zo dňa 27.5.2004 nebolo možné špecifikovať presný počet dovezených predmetných dvoch druhov určených výrobkov tak, ak ho kvantifikoval správny orgán súdu prvého stupňa počtom 600 ks, jednoznačne bolo zistené, že v ponuke na predaj v prevádzke žalobcu sa nachádzalo 9 ks výrobku SHOT GAME NO 3387 (30Sk/ks) a 11 ks výrobku SHOT GAME NO 3388 (59,—Sk /ks). Konštatoval, že povinnosťou žalobcu bol určené výrobky uviesť na trh iba po posúdení zhody ich vlastností s technickými požiadavkami na ich bezpečnosť, uviesť na trh len taký výrobok, ktorý spĺňa technické požiadavky, ktoré sa na výrobok vzťahujú a pred uvedením určeného výrobku na trh vydať písomné vyhlásenie o zhode s technickými predpismi, čo žalobca porušil. Krajský súd zníženie sankcie na 100.000,—Sk odôvodnil tým, že napriek tomu, že chýbajúce vyhlásenie o zhode určených výrobkov s technickými normami, ak aj zistené nesplnenie technických požiadaviek vzťahujúcich sa na tieto výrobky , sa týkajú hračiek, u ktorých je zvýšená potreba chrániť deti pred ohrozením ich bezpečnosti a zdravia, mal súd za to, že zistené nedostatky u predmetných hračiek pomerne nízkej hodnoty neboli reálne spôsobilé ohroziť bezpečnosť a zdravie spotrebiteľov, najmä detí, a vyvolať iný nepriaznivý následok v súvislosti s ich používaním. Preto dospel k záveru, že peňažná pokuta vo výške 100.000,- Sk dostatočná zodpovedá charakteru správneho deliktu žalobcu, jeho povahe, okolnostiam, závažnosti a následkom a voči žalobcovi si splní svoju represívnu a preventívnu funkciu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca zastúpený právnym zástupcom včas odvolanie. Uviedol, že má za to, že napadnutý rozsudok má vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a tiež má za to, že jeho rozhodnutie vychádza z nedostatočne preukázaného skutkového stavu a z nesprávneho právneho

posúdenia veci. Krajský súd postupoval v zmysle § 250i ods.2 Osp., nevykonával však opätovné dôkazy už vykonané správnym orgánom, ani dokazovanie podľa III. časti O.s.p., vychádzal zo skutkových zistení správneho orgánu. Namietal, že nie je zrejmé, na základe akého právne relevantného dokladu dospeli správne orgány i krajský súd k záveru, že žalobca je preukázateľne dovozcom týchto výrobkov na slovenský trh. Krajský súd dôvodí, že dovoz týchto výrobkov žalobca pri kontrole nespochybnil. Žalobca je toho názoru, že takýto záver nemôže mať v prípade preukazovania jeho zodpovednosti za protiprávne konanie žiadnu právne relevantnú dôkaznú hodnotu, a to najmä v prípade, keď žalobca, ako vyplýva z podkladov vo veci (inšpekčné záznamy kontroly) má problémy s jazykovou bariérou — slabá znalosť štátneho jazyka. Uvedené skutočnosti spochybňujú, že žalobca bol dovozcom predmetných výrobkov na slovenský trh. Žalobca je ďalej tohto názoru, že odôvodnenie výšky pokuty a stanovenie výšky pokuty 100.000,—Sk si navzájom odporujú. Je potrebné vziať do úvahy, že ani žalovaný, ani Krajský súd v Bratislave sa nezaoberal skutočnosťou, resp. nepreukázal, či a v akom rozsahu boli predmetné 2 druhy výrobkov odpredané konečnému spotrebiteľovi, aby vôbec bolo možné použiť úvahu o reálnej spôsobilosti ohroziť bezpečnosť a zdravie detí. Ďalej namietal, že Krajský súd v Bratislave sa nezaoberal jeho námietkou porušenia zásady ustanovenej v § 3 ods.4 správneho poriadku, v zmysle ktorého ustanovenia správne orgány dbajú na to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Túto požiadavku zákona žalovaný pri rozhodovaní vo veci zjavne nerešpektoval. Svedčí o tom aj skutkovo doložený prípad — neoprávnené uvedenie na trh určených textilných výrobkov v hodnote cca 15.000,—Sk, kde rozhodnutím žalovaného č. Z/0359/01/Pl/2004 bola uložená pokuta 30.000,—Sk, resp. zhodný doložený prípad neoprávnené uvedenie na trh 45 druhov určených výrobkov (hračky) v celkovej hodnote 299.632,—Sk, kde rozhodnutím žalovaného č. Z/635/01/Pl/2003 bola uložená pokuta 70.000,—Sk. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal vec podľa § 246c, § 214 ods. 1 O.s.p a podľa § 246c, § 219 O.s.p napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Skutkový stav zistený žalovaným správnym orgánom i súdom prvého stupňa považuje odvolací súd za dostatočný. Skutok bol vymedzený vo výroku rozhodnutia inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave Č. Z/0656/O11PZ/2004 zo dňa 28.9.2004 ako neoprávnené uvedenie 2ks určených výrobkov na trh, ktoré nespĺňajú všetky technické požiadavky, ktoré sa na ne vzťahujú — uvedenie na trh 2 druhov plastových hračiek SHOT GAME NO 3387 a SHOT GAME NO 3388 v počte po 1 ks, ktoré nespĺňajú technické požiadavky predpísané v Čl. 4.17.1, bi STN EN 71-1.2000 a v či. 4,17.1. c) STN 71-1./A6:2002. Tento skutok nebol zmenený rozhodnutím žalovaného Č. Z/0656101/PZ/2004 zo dňa 17.1.2005, ale iba doplnený o právnu kvalifikáciu tak, že za porušenie povinností ustanovených v § 10 ods.3 , § 10 ods.4 zák. č. 264/1999 Zz. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej zákon o zhode), sa žalobcovi ukladá peňažná pokuta 350.000,—Sk. Výrok rozhodnutia žalovaného o výške pokuty bol následne zmenený napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa na sumu 100.000,—Sk. *Podľa § 2 ods. 1, písm. c/ zákona o zhode na účely tohto zákona sa rozumie dovozcom podnikateľ, ktorý uvedie na trh výrobok z iného štátu alebo uvedenie také ho výrobku na trh sprostredkuje. Podľa § 2 ods. 1 písm. g) zákona o zhode na účely tohto zákona sa rozumie uvedením výrobku na trh okamih, keď výrobok prvýkrát prechádza odplatne alebo bezodplatne z etapy výroby alebo dovozu do etapy distribúcie, a to aj v prípade, ak je určený pre vlastnú potrebu.*

Podľa § 10 ods.3 zákona o zhode určené výrobky môže výrobca alebo dovozca uviesť na trh iba po posúdení zhody ich vlastností s technickými požiadavkami na ich bezpečnosť podľa tohto zákona a technických predpisov. a to spôsobom, ktorý zodpovedá posudzovaniu zhody podľa § 12. Podľa § 10 ods. 4 zákona o zhode výrobca alebo dovozca určeného výrobku môže uviesť na trh len taký výrobok, ktorý spĺňa všetky technické požiadavky, ktoré sa na určený výrobok vzťahujú. Pred uvedením

určeného výrobku na trh je povinný vydať písomné vyhlásenie o zhode s technickými predpismi (ďalej len “vyhlásenie o zhode”), ak sa naň nevzťahuje § 13 ods. 6.

Žalobca v súdnom konaní spochybňoval skutočnosť, že je dovozcom Predmetné výrobky však podľa inšpekčného záznamu č. 443251 boli zaistené v prevádzke žalobcu VO sklad s priemyselným tovarom, Stará Vajnorská 39, Bratislava. Krajinou pôvodu výrobkov je Čína. išlo o výrobky z iného štátu, ktoré sa v čase kontroly nachádzali v priamej ponuke pre spotrebiteľa. Z uvedených skutočností vyplýva,, že výrobok v zmysle § 2 ods.1, písm. g/ zákona o zhode bol uvedený na trh. Podľa § 32 ods. 1, písm. b/ zákona o zhode orgán dohľadu uloží pokutu do 5.000.000,- Sk tomu, kto uviedol na trh alebo distribuoval určene výrobky bez vyhlásenia o zhode podľa § 10 ods. 4, certifikátu zhody alebo bez určeného označenia výrobkov značkou zhody podľa § 17 ods. 3, alebo neoprávnene uviedol na trh výrobok.

Podľa § 32 ods.5 zákona o zhode pri ukladaní pokuty sa prihliada na cenu výrobku, závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania.

Najvyšší súd poukazuje na to, že pokuta 100.000,—Sk bola vzhľadom na cenu výrobkov uložená pri dolnej hranici sadzby. V danom prípade je však nevyhnutné prihliadnuť na to1 že šlo o hračky pre deti do 14 rokov. Preto hodnotí uvádzanie týchto výrobkov i malom rozsahu na trh za závažné a pokutu 100.000,—Sk považuje za primeranú.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c, § 224 ods.1 Osp. v spojení s § 250k ods. 1. druhá veta 0.s.p. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania. Žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 8.septembra 2006

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenička a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: JURKI — HAYTON, s.r.o., Prístavná 2, Bratislava, zastúpený: JUDr. Marta Michalková, advokátka, Župné nám. 3, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, So sídlom v Bratislave, Prievozská 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: P/876/1/2003 zo dňa 06. 04. 2005, rozhodol

takto:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného č. P/876/1/2003 Zo dňa 06.04.2005 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. P/876/1/2003 Zo dňa 19.04.2004 **m e n í** v časti výšky uloženej pokuty tak, že žalobca je povinný zaplatiť peňažnú pokutu vo výške 75.000,- Sk.

Žalobcovi sa nepriznáva právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie :

Žalovaný správny orgán rozhodnutím číslo P/876/1/2003 zo dňa 06.04.2005 o odvolaní žalobcu rozhodol tak, že zmenil napadnuté prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj Č. P/876/1/2003 zo dňa 19.04.2004 tak, že žalobcovi za porušenie povinností ustanovených v § 3 ods. 1 písm. b/ zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) uložil peňažnú pokutu vo výške 230 000,- Sk podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa s tým, že žalobca je pokutu povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa doručenia predmetného rozhodnutia. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného sa uvádza, že inšpektori **SOI** vykonali kontrolu dňa 23.09.2003 v prevádzkarni žalobcu - čerpacia stanica PHM JURKI, Pezinská ulica, Malacky s tým, že v tejto prevádzkarni bol vykonaný odber vzoriek z predávaných pohonných hmôt a to: 1/motorová nafta označenie vzorky:/OV:01/1/101/NA, 01/1/101/NK evidenčné číslo EČ 3845, 2/ motorová nafta červená OV: 01/1/101/N — červená/A, 01/1/101/N-červená/K, evidenčné číslo EC 3844, 3/benzín 91 UNI OV:01/1/101/91 UNIA, 01/1/101/91UNIK; evidenčné číslo EČ 3841, 4/benzín 95 NATURAL OV: 01/1/1 01/95N/A,01/1/101/95NÍK, 5/ benzín 95 TEXACO OV: 01/1/1 01/95X/A,01/1/101/95X!K. Vzorky boli odobraté do čistých a suchých fliaš zo stojanov, za prítomnosti zodpovedného pracovníka čerpacej stanice. Na odber nafty a benzínov boli použité samostatné lieviky. Vzorky boli označené a zapečatené. Obsluha čerpacej stanice si odoberala pre vlastnú potrebu z každého druhu pohonnej hmoty vzorku do vlastných plastových fliaš, ktoré boli tiež zapečatené. Dňa 24.09.2003 boli uvedené vzorky s neporušenými plombami SOI dodané do skúšobného laboratória palív a mazív BEL/NOVOMANN International, s.r.o., Bratislava, kde boli dňa 03.11.2003 spracované. Dňa 06.11.2003 toto skúšobné akreditované laboratórium vydalo Protokol o skúškach č. 242/2003, v ktorom konštatovalo, že vzorka BA 9 t HNI Č. 3841 nevyhovuje STN EN228 z dôvodov znečistenia; motorová nafta č.3844 nevyhovuje STN EN590 v bode vzplanutia a v obsahu značkovej látky a vzorka motorovej nafty č. 3845 nevyhovuje STN EN 590 v bode vzplanutia.

V rámci odvolacieho konania žalovaný správny orgán zistil, že nevyhovujúci vzhľad motorového benzínu 91 UNI vzorka č. 3841 je spôsobený aditívnom, ktoré do uvedeného benzínu pridal výrobca. Aj keď táto skutočnosť podľa žalovaného neznamena, že predmetný výrobok príslušnej norme vyhovuje,

relevantným spôsobom znižuje závažnosť charakteru protiprávneho konania žalobcu. Z tohto dôvodu žalovaný správny orgán v napadnutom rozhodnutí znížil pokutu uložená prvostupňovým správnym orgánom vo výške 280.000,- Sk o sumu 50.000,- Sk, teda primeranú sankciu pokuty stanovil vo výške 230.000,- Sk.

Z požiadaviek SIN EN590 vyplýva, že bod vzplanutia posudzovanej motorovej nafty má byť minimálne nad 55 °C, avšak z analýz v prípade vzorky Č. 3844 bo zistený bod vzplanutia v hodnote 28 °C a v prípade vzorky č. 3845 vo výške 50 °C. Vzorka č. 3844 nevyhovela aj v obsahu značkovacej látky.

Žalovaný na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobca za uvedené nedostatky ako predávajúci zodpovedá v zmysle § 2 ods. 1 písm. b/ zákona Č. 634/1992 Zb. a na základe uvedeného vo vyjadrení k žalobe žiadal, aby súd žalobu zamietol.

Proti napadnutému rozhodnutiu podal včas žalobca žalobu na tunajší súd, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného s tým, že žiadal rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. P/876/1/2003 zo dňa 19.04.2004 zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Dôvodom na podanie žaloby bola nepreskúmateľnosť žalobou napadnutého rozhodnutia a zároveň skutočnosť, že žalovaný nepostupoval v súlade so zákonom. Poukázal na ustanovenie § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 o správnom konaní a na § 33 ods. 2 tohto zákona a konštatoval, že žalovaný ako odvolací orgán bol povinný preskúmať napadnuté prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu a prihliadnúť aj na tie nedostatky, na ktoré nepoukázal v odvolaní účastník konania — žalobca. Túto povinnosť si žalovaný podľa názoru žalobcu nesplnil. Zároveň konštatoval, že v oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán neuviedol výšku pokuty, akú mieni žalobcovi v rozhodnutí uložiť, ani žalobcu nepoučil o tom, v akej výške mu môže uložiť pokutu a ani neuviedol, aké hľadiská sú relevantné pre určenie výšky pokuty. Týmto postupom nedal prvostupňový orgán žalobcovi príležitosť vyjadriť sa ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia k jeho podkladom a k výške pokuty. Žalobca ďalej uviedol, že si odobral aj vlastné vzorky, ktoré poskytol spoločnosti SLOVNAFT VIJ RUP, a.s., na spracovanie. Z protokolov o skúškach vyplynuli rozpory o výsledkoch medzi laboratóriami a z tohto dôvodu sa domáhal preskúmania referenčných vzoriek SOI a ním odobratých kontra vzoriek nezávislým laboratóriom.

Žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaný napriek tomu, že zmenu prvostupňové rozhodnutie znížením pokuty na 230.000,- Sk, sa dôsledne nevysporiadal s odvolaním žalobcu, ako ani s nedostatkami prvostupňového rozhodnutia. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal nesprávne stanovenou právnou kvalifikáciou protiprávneho konania zo strany žalobcu - zisteným predajom nevyhovujúcej vzorky benzínu BA 91 UNI a nevyhovujúcich vzoriek nafty. V tejto súvislosti žalobca poukázal na skutočnosť, že v danom prípade na svoje zistenie o protiprávnom konaní zo strany žalobcu bol prvostupňovým správnym orgánom a následne aj žalovaným aplikovaný nesprávny právny predpis. Výrobky „motorový benzín“ boli v čase odberu jednoznačne určené výrobky, ako to vyplýva z Opatrenia UNMS SR č. 177/2003 Z.z. (príloha č. 1 k opatreniu Č. 177/2003 Z.z., poradové číslo 1 a 5). Právne vzťahy týkajúce sa určených výrobkov (podmienky ich uvádzania na trh, spôsob posudzovania ich zhody s technickými požiadavkami určenými príslušnými technickými normami), upravuje zákon č. 264/1999 Z.z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody v znení neskorších predpisov, ktorý je „lex specialis“ voči zákonu o ochrane spotrebiteľa. Žalobca zdôraznil, že v zmysle § 1 písm. a/ zákona č. 264/1999 Z.z. v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje spôsob ustanovovania technických požiadaviek na výrobky, ktoré by mohli ohroziť zdravie, bezpečnosť alebo majetok osôb, alebo životné prostredie (ďalej len „oprávnený záujem“) teda atribúty, na ochrane ktorých postavili odôvodnenie výšky uloženej pokuty prvostupňový správny orgán a následne aj žalovaný.

Ďalej uviedol, že technické požiadavky na výrobky stanovujú technické normy, v tomto prípade STN EN 228 a STN EN 590, inak povedané normy STN EN sú záväzné len pre prípady, že v nich stanovené

technické požiadavky sa týkajú len určených výrobkov, pre ktoré platí režim zákona č. 264/1999 Z.z. v platnom znení. Ak by v prípade motorového benzínu, či motorovej nafty odobratých ako vzorky na laboratórny rozbor, nešlo v čase ich odberu o určené výrobky, na ktoré sa vzťahoval zákon č. 264/1999 Z.z. v znení neskorších predpisov, v takom prípade by boli STN EN 228 a STN EN 590, stanovujúce technické požiadavky pre uvedené výrobky len normami platnými, nie však záväznými, nakoľko odobraté nevyhovujúce vzorky by nemuseli povinne spĺňať technické požiadavky týchto noriem.

Z týchto dôvodov považuje žalobca za právne irelevantné aplikovanie § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa na zistenie prvostupňového správneho orgánu a tiež žalovaného v súvislosti s nevyhovujúcimi vzorkami odobratého benzínu BA 91 CNI a motorovej nafty ako predaj výrobkov nezodpovedajúcich predpísanej kvalite, čo dokumentuje aj odkaz číslo S § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Ak teda záver žalovaného správneho orgánu, ako aj prvostupňového správneho orgánu spočíva v tom, že bol zistený predaj benzínu, ktorý nezodpovedal STN EN 228 a motorovej nafty, nezodpovedajúcej požiadavke STN EN 590, išlo evidentne o nezbodne určené výrobky a prípadný postih je možné uložiť len podľa zákona č. 264/1999 Z.z. v znení neskorších predpisov. Žalobca tiež uviedol, že norma 656064 označovaná ako STN EN 22719, ktorá bola použitá v čase vykonania predmetnej analýzy na posúdenie vzorky motorovej nafty č. 3844 až 3845 a ich kvalitatívneho parametra bodu vzplanutia podľa normy s evidenčným číslom 656064, bola v čase jej aplikácie už neplatná, nakoľko s účinnosťou od 01.09.2003 ju nahradila STN EN ISO 2719- v znení anglickej verzie.

Žalobca poukázal aj na nesprávne posúdenie vzorky č. 3844 červenej nafty, nakoľko žalovaný v rozhodnutí uviedol len stanovenú limitovanú hodnotu, ale neuviedol analýzou zistenú resp. nameranú hodnotu značkovej látky u tejto vzorky a ktoré ustanovenie STN EN 590 bolo porušené. Žalobca ďalej namietal nedostatočné odôvodnenie výšky uloženej pokuty, pričom uviedol, že žalovaný neodstránil nedostatok prvostupňového rozhodnutia a použil v podstate rovnaké odôvodnenie výšky pokuty ako prvostupňový správny orgán, ktoré však nemá oporu v žiadnom relevantnom podklade, ktorý by mal prvostupňový správny orgán resp. žalovaný k dispozícii. Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 4 správneho orgánu v tom zmysle, že prvostupňový správny orgán ani žalovaný sa neriadil zásadou obsiahnutou v tomto ustanovení nakoľko v zhodných prípadoch pokiaľ ide o charakter protiprávneho konania, pri ukladaní pokút vznikli neodôvodnené rozdiely.

Krajský súd v Bratislava ako súd vecne a miestne príslušný na prejednanie veci postupom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.) a na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zmeniť v súlade s § 250j ods. 5 O.s.p., nakoľko o uložení sankcie malo byť rozhodnuté inak.

Z dikcie ustanovenia § 59 ods. 1 a ods. 2 zákona Č. 71/1967 Zb. o správnom konaní je zrejmé, že odvolací orgán má rozsiahle oprávnenia nielen čo do rozsahu prieskumnej činnosti, ale aj vo vzťahu k spôsobu rozhodnutia o odvolaní. Odvolací orgán pri svojom rozhodovaní nie je viazaný návrhmi odvolateľa. Naopak, zákon mu ukladá povinnosť zrušiť, resp. zmeniť každé nezákonné rozhodnutie, a to aj mimo rámca dôvodov odvolania. Pri zmene rozhodnutia v dôsledku toho môže dokonca preskúmané rozhodnutie zmeniť aj v neprospech odvolateľa (tj. neuplatňuje sa zákaz reformatio in peius), ba dokonca môže rozhodnúť aj nad rámec návrhov odvolateľa (reformatio in melius).

V posudzovanom prípade odvolací orgán (žalovaný) dospel k záveru, že výška pokuty uložená žalobcovi za zistený správny delikt nebola primeraná charakteru protiprávneho konania a v rozsahu jeho možných následkov, čo podrobne rozviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Vysporiadal sa pritom logicky a vecne správne so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania žalobcu a tým aj primeranosti uloženej sankcie.

Zo spisu žalovaného správneho orgánu vyplýva, že žalobcovi za porušenie povinnosti vyplývajúcich z § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrana spotrebiteľa bola uložená pokuta v sume 230.000,- Sk, pôvodne vo výške 280.000,- Sk (v rámci odvolacieho konania bola znížená o 50.000,- Sk). Podľa § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný predávať výrobky a poskytovať služby v predpísanej alebo schválenej kvalite, ak je záväzne ustanovená alebo ak to vyplýva z osobitného predpisu, alebo v kvalite, akú uvádza.

V správnom konaní bolo preukázané porušenie citovaných zákonných povinností. Suma 230.000,- Sk bola žalobcovi uložená podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa tohto ustanovenia za porušenie povinnosti ustanovenej zákonom uložia príslušné orgány predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi pokutu až do výšky 500.000,- Sk.

Sankciou je stíhané každé porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona na ochranu spotrebiteľa, ktoré je zistené na strane predávajúceho, výrobcu, dovozcu alebo dodávateľa. Ide o princíp objektívnej zodpovednosti týchto osôb a príslušný správny orgán (SOI) nemá povinnosť zisťovať zavinenie, resp. mieru zavinenia na strane sankcionovanej osoby. V preskúmvanej veci nebol žalobca postihovaný za priestupok ale za iný Správny delikt. Na konanie o správnom delikte sa nevzťahuje režim priestupkového práva. Správny orgán v konaní postupuje podľa zákona o správnom konaní. Podľa § 24 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa pri určení výšky pokuty sa prihliada na charakter protiprávneho konania a na rozsah jeho následkov.

Ak zákon **O** ochrane spotrebiteľa ukladá správnomu orgánu pri uložení pokuty prihliadnuť na charakter protiprávneho konania kontrolovaného subjektu, ako aj na rozsah následkov jeho *konania*, potom správny orgán musí zdôvodniť nielen v čom bol porušený zákon, ale musí zdôvodniť aj výšku uloženej pokuty. Zákon totiž umožňuje správnomu orgánu uložiť pokutu v pomerne širokom rozsahu a výška uloženej pokuty závisí síce od subjektívneho hľadiska správneho orgánu, ale s prihliadnutím na charakter porušenia právneho predpisu, jeho následky, prípadne výšku spôsobenej škody /nielen materiálnej, ale aj morálnej/. Tieto skutočnosti musí správny orgán vo svojom rozhodnutí uviesť.

V posudzovanej veci žalovaný správny orgán rozsah uloženej sankcie náležite odôvodnil v intenciách ustanovenia § 24 ods. 1 a odstránil nedostatky prvostupňového rozhodnutia, ktoré je v rozpore s citovanými ustanoveniami. Žalovaný sa Vysporiadal pritom logicky a vecne správne so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania žalobcu. Avšak súd v tomto prípade musel prihliadnuť na dôvodnosť vnesenej námietky žalobcu o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, nakoľko žalovaný ani prvostupňový orgán nerešpektovali zásadu obsiahnutú v § 3 ods. 4 správneho poriadku, podľa ktorej správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodvodnené rozdiely. A to z dôvodu, že spolu s touto žalobou prejednával a rozhodoval senát Krajského súdu v Bratislave žalobu žalobcu vedenú pod sp. zn. 2 S 118/05, ktorou sa domáhal žalobca preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/0052/06/2004 **Zo** dňa 06.04.2005. V tomto prípade bola žalobcovi uložená pokuta 50.000,- Sk (pôvodne prvostupňovým orgánom uložená vo výške 100.000,- Sk) a v odvolacom správnom konaní bola znížená o 50.000,- Sk z tých istých dôvodov, ako v tomto konaní pretože nevyhovujúci vzhľad motorového benzínu 91 UNI bol spôsobený aditívnom, ktoré do uvedeného benzínu pridal výrobca. V správnom konaní č. P/0052/06/2004 bola žalobcovi uložená pokuta za porušenie povinností ustanovených v § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko po kontrole vykonanej dňa 23.09.2003 v prevádzkarni žalobcu v Ceríne bolo zistené, že žalobca predával dva druhy pohonných hmôt - benzín 91 HNI a motorovú naftu v kvalite, ktorá nie je v súlade s požiadavkami ustanovenými osobitnými predpismi.

Súd skonštatoval, že v prípade vedenom pod sp. zn. 2 S 1 t 8/05 bola uložená žalobcovi pokuta 50.000,- Sk za porušenie povinnosti § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa za dva druhy pohonných hmôt, ktoré neboli v súlade s požiadavkami ustanovenými osobitnými predpismi, potom je logicky výška pokuty za každú pohonnú hmotu 25.000,- Sk.

Výšku uloženej pokuty v konaní 2 S 118/05 zohľadnil súd aj v tomto konaní práve s poukazom na § 3 ods. 4 správneho poriadku. V tomto prípade bola uložená žalobcovi pokuta za porušenie povinnosti v prípade troch odobratých vzoriek pohonných hmôt: BA 91 UM benzín a 2x motorová naftu, teda výška pokuty bola znížená tak, že za porušenie povinnosti bola žalobcovi uložená pokuta 3x 25.000,- Sk - 75.000,- Sk. Súd teda zmenil napadnuté rozhodnutie v časti výšky uloženej pokuty. Čo sa týka ďalšieho žalobného dôvodu a to, že na prípad bol aplikovaný nesprávny právny predpis — súd v tomto smere konštatuje, že tento dôvod žalobca neuviedol vo svojom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu a preto naň súd nemôže v rámci predmetnej žaloby prihliadnuť. Súd zároveň konštatuje, že aj keď odvolací správny orgán preskúmava napadnuté prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu, nemôže predvídať všetky možné dôvody, ktorých použitie zo strany žalobcu, resp. účastníka konania, prichádza do úvahy.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zmenil v súlade s citovaným ustanovením § 250j ods. 5 O.s.p.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že vzhľadom na skutočnosť že žalobca mal len čiastočný úspech vo veci, nebola mu priznaná náhrada trov konania, pretože s výnimkou posúdenia primeranosti výšky uloženej peňažnej pokuty bolo rozhodnutie žalovaného správne.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, písomne vo dvoch rovnopisoch. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Mgr. Viliam Pohančeniák
predseda senátu

ROZSUDOK**V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: JURKI-HAVTON, s. r. o. so sídlom v Bratislava; Prístavná Č. 2, zastúpeného **JUDr. Martou Michalkovou, advokátkou v Bratislave, Župné námestie Č. 3**, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská Č. 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: P/8761/12003 zo dňa 6. apríla 2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave Čk. 2S 119/2005-26 zo dňa 7. Jána 2006, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. Júna 2006 Č. k. 25119/2005-26 potvrdzuje

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 5 OSP zmenu rozhodnutie žalovaného č. P/876/1/2003 zo dňa 6. apríla 2005, ktorým žalovaný zmenil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa — inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. P/876/1/2003 zo dňa 19. apríla 2004, na základe ktorých bola žalobcovi za porušenie ustanovenia § 3 ods. 1, písm. b/zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) uložená pokuta vo výške 230 000 Sk podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za to, že kontrolou vykonanou inšpektormi SOI dňa 23.9.2003 v prevádzkarni žalobou — čerpacej stanici PHM JURKI, Pezinská ulica, Malacky, bolo zistené, že vzorka BA 91 UNI Č. 3841 nevyhovuje STN EN228 z dôvodov znečistenia, vzorka motorovej nafty č. 3844 nevyhovuje STN EN590 v bode vzplanutia a v obsahu značkovej látky a vzorka motorovej nafty č. 3845 nevyhovuje STN EN590 v bode vzplanutia. Krajský súd rozhodnutie žalovaného zmenil v časti výšky uloženia pokuty tak, že žalobca je povinný zaplatiť peňažnú pokutu vo výške 75 000 Sk. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovenia § 59 ods. 1 a 2 zákona Č. 71/1967 o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok”), § 3 ods. 1, písm. b/ a § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. V odôvodnení sa stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 3 ods. 1, písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Pri stanovení výšky pokuty krajský súd skonštatoval, že správny orgán rozsah uloženej sankcie síce náležite odôvodnil v intenciách ustanovenia § 24 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa a odstránil nedostatky prvostupňového správneho rozhodnutia, vysporiadal sa logicky a vecne správne so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania žalobcu, avšak krajský súd musel prihliadnuť na dôvodnosť námietky žalobcu o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, nakoľko žalovaný ani prvostupňový správny orgán nerešpektovali zásadu obsiahnutú v ustanovení § 3 ods. 4 Správneho poriadku, podľa druhej vety ktorého správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Krajský súd prihliadnuc na konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2S 118/2005, v ktorom bola žalobcovi uložená

pokuta vo výške 50 000 Sk za porušenie povinnosti podľa § 3 ods. 1, písm. *bi* zákona o ochrane spotrebiteľa za dva druhy pohonných hmôt, ktoré neboli v súlade s požiadavkami ustanovenými osobitnými predpismi, čo logicky predstavuje za každú pohonnú hmotu 25 000 Sk. Takto potom za porušenie povinnosti v troch prípadoch odobratých vzoriek pohonných hmôt bola krajským súdom znížená výška pokuty tak, že za porušenie povinnosti bola žalobcovi uložená pokuta 3x 25 000 Sk, t. j. 75 000 Sk. Čo sa týka ďalšieho žalobného dôvodu — aplikácie nesprávneho právneho predpisu, na tento súd v rámci žaloby nemohol prihliadnuť, nakoľko nebol žalobcom použitý v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu; súd skonštatoval, že aj keď odvolací správny orgán preskúmava napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, nemôže predvídať všetky možné dôvody, použitie ktorých zo strany účastníka konania prichádza do úvahy. Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 OSP vychádzajúc z toho, že i keď mal žalobca v konaní čiastočný úspech, okrem výšky uloženej pokuty bolo rozhodnutie žalovaného správne.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa jeho zmeny a zrušenia rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a vrátenia veci na ďalšie konanie. Zotrval na svojich námietkach, že žalovaný pri svojom rozhodovaní porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 59 ods. 1 Správneho poriadku, že prvostupňový správny orgán nepostupoval v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku, že výrok prvostupňového správneho rozhodnutia o uložení pokuty nie je odôvodnený v súlade so zákonom a s nedostatkami tohto rozhodnutia sa nevypriadal ani žalovaný, i keď výšku pokuty znížil, nevypriadal sa však s nesprávne stanovenou právnou kvalifikáciou protiprávneho konania zo strany žalobcu predajom nevyhovujúcej vzorky benzínu BA 91UNI a dvoch vzoriek motorovej nafty. Trval na tom, že správne orgány aplikovali nesprávny právny predpis, pričom poukazoval na zákon č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý podľa jeho názoru je ex specialis vo vzťahu k zákonu o ochrane spotrebiteľa, a preto postih za predaj benzínu a motorovej nafty, ktoré nezodpovedajú technickým normám, t. j. za nezhodné určené výrobky možno uložiť len podľa zákona č. 264/1999 Z. z. v znení neskorších predpisov. Opätovne vytykal, že sa žalovaný vo svojom rozhodnutí nezaoberal vykonaním analýzy vzorky motorovej nafty laboratóriom BEL!NOVAMANN International, s. r. o. Bratislava a tiež namietal neurčitosť výroku rozhodnutia, z ktorého nie je možné jednoznačne určiť, kto je adresátom uloženej povinnosti. Krajskému súdu vytykal, že zmenil rozhodnutie žalovaného iba ohľadom výšky pokuty, avšak nevypriadal sa dostatočne s ostatnými námietkami v znesenými v žalobe a pokiaľ ide o aplikáciu nesprávneho právneho predpisu, v tomto smere sa žalobca so záverom krajského súdu nestotožňuje namietajúc, že použitie nesprávneho právneho predpisu poukazoval už v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu. Uviedol, že sa nestotožňuje ani s názorom krajského súdu, že žalovaný zmenou rozhodnutia správneho orgánu odstránil jeho nedostatky. Tiež vytykal krajskému súdu, že nechal bez povšimnutia námietku, že ukladať pokuty môže v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov výlučne Slovenská obchodná inšpekcia, nie inšpektoráty.

Na odvolacom pojednávaní namietol aj uloženie pokuty za tri porušenia, nakoľko podľa jeho názoru, odvolací správny orgán znížil výšku pokuty uloženej prvostupňovým správnym orgánom, keď zistil, že benzín UM už bol dodaný dodávateľom ako nekvalitný, a motorová nafta označená ako červená obsahovala menšie množstvo farbiva, čo má význam z hľadiska daňového, nie z hľadiska spotrebiteľa. Preto bol ochotný uznať pokutu vo výške 25 000 Sk za jedno porušenie.

Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní, ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu, nemôžu obstáť, rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade so zákonom na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu veci v súlade s právnymi predpismi. Žiadal preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 510 ods. 2 OSP) preskúmal vec podľa § 250ja ods. 3 OSP s poukazom na § 250ja ods. 5 OSP, doplnil dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu správneho orgánu č. P/876/01/2003 ako aj s obsahom súdneho spisu a obsahom pripojených listinných dôkazov a s obsahom spisu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž0KS 29/2006 a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

V zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP). Podľa § 250i ods. 2 OSP ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250j ods. 5 OSP vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 128/2002 Z. z.“), orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len “ministerstvo”). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len “ústredný inšpektorát”) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len “inšpektorát), a to:

a) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, b) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, c) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj, d) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitra pre Nitriansky kraj, e) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie SO sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, f) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, g) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, h) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Košiciach pre Košický kraj. Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 128/2002 Z. z. inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 128/2002 Z. z. kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.

Podľa § 3 ods. 1, písm. b/ zákona O ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom od 1.1.2000) predávajúci je povinný predávať výrobky a poskytovať služby v kvalite ustanovenej osobitnými predpismi alebo v bežnej kvalite; ak kvalita nie je predpísaná alebo ustanovená osobitným predpisom, môže predávajúci predávať výrobky v inej ako bežnej kvalite, len ak spotrebiteľa upozorní na všetky rozdiely v kvalite. Bežnou kvalitou sa rozumie kvalita, ktorá nie je ustanovená osobitnými predpismi a výrobok alebo služba nevykazuje zjavné vady, na ktoré je predávajúci povinný spotrebiteľa upozorniť.

Týmto osobitnými predpismi v rozhodnom období boli § 3 zákona č. 142/1991 Zb. o česko-slovenských technických normách v znení zákona č. 632/1992 Zb. a zákona č. 143/1995 Z. z., zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z. a výnos Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 20. mája 1996 č. 981/1996-100, ktorým sa vydáva prvá časť a prvá, druhá a tretia hlava druhej časti Potravinového kódexu Slovenskej republiky.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk.

Podľa § 24 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa pokuty uložené podľa odsekov 1 až 4 sú príjmom štátneho rozpočtu alebo rozpočtu obce podľa toho, ktorý orgán pokutu uložil.

Z pripojeného administratívneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 23.9.2003 vykonali inšpektori SOI v prevádzke žalobcu Čerpacia stanica PHM Jurki, Pezinská ulica, Malacky kontrolu a pre účely posúdenia kvality odobrali na laboratórny rozbor 5 vzoriek PHM, pričom ich analýzou bolo zistené, že 3 z týchto vzoriek nevyhoveli normám a to vzorka BA 91 UNI č. 3841 STN EN225 z dôvodov znečistenia, vzorka motorovej nafty č. 3844 nevyhovuje STN EN590 v bode vzplanutia a v obsahu značkovej látky a vzorka motorovej nafty č. 3845 nevyhovuje STN EN590 v bode vzplanutia. Na základe toho prvostupňový správny orgán - inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj vydal dňa 16.2.2004 pod č. k. P/876/01/2003 oznámenie o začatí správneho konania V zmysle § 18 ods. 2 Správneho poriadku a § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom žalobca bol poučený o možnosti vyjadriť sa k zisteným nedostatkom, ktorú aj využil.

Konanie žalobcu posúdi prvostupňový *správny orgán ako* porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa - § 3 ods. 1, písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa a uložil V správnom konaní žalobcovi rozhodnutím zo dňa 19. apríla 2004 pokutu vo výške 280 000 Sk, ktorú sumu je žalobca povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet Štátnej pokladnice. Žalovaný správny orgán ako správny orgán druhého stupňa rozhodnutím zo dňa 6. apríla 2005 Č. k. P/876/01/2003 rozhodnutie prvostupňového orgánu na základe odvolania žalobcu zmenu čo do výšky uloženej sankcie, výšku ktorej znížil na 230 000 Sk, ktorú sumu je žalobca povinný zaplatiť do 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet Štátnej pokladnice. Žalovaný správny orgán neakceptoval námietky žalobcu uvedené v jeho odvolaní týkajúce sa procesných a skutkových pochybení a zmenenú výšku pokuty odôvodnil okrem závažnosti porušenia aj preventívnym účinkom pokuty.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a zisteného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ ide o právnu subjektivitu a kompetencie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, tieto sú v súlade s ustanovením § 18 ods. 2, písm. d/ Občianskeho zákonníka v súvislosti s § 3 § 5 § 9 zákona č. 128/2002 Z. z. i ustálenou judikatúrou. Pokiaľ ide o právomoc žalovaného sankcionovať nedodržanie povinností predávajúceho vyplývajúce mu zo zákona o ochrane spotrebiteľa, táto je daná podľa citovaného zákonného ustanovenia § 3 ods. 2 a 3 zákona č. 128/2002 Z. z., preto námietky žalobcu, že v danom prípade konal žalovaný neoprávnene, je neprijateľná.

Obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že žalobca mal možnosť v správnom konaní sa vyjadriť a navrhnúť dôkazy v zmysle § 33 Správneho poriadku, ktorú možnosť i náležite využil a taktiež bolo preukázané, že žalovaný správny orgán v odvolacom správnom konaní postupoval v súlade s ustanovením § 59 Správneho poriadku. Námietka žalobcu ohľadom porušenia procesných predpisov preto nemôže obstať.

Rovnako neopodstatnená bola i námietka aplikácie nesprávneho právneho predpisu správnymi orgánmi i súdom prvého stupňa. Žalovaný ako orgán kontroly vnútorného trhu vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti zisťuje okrem iného aj to, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite (§ 2 písm. a) zák. Č. 128/2002 Z. z.). Toto ustanovenie dáva žalovanému právomoc preverovať podmienky predaja akéhokoľvek výrobku (okrem výnimiek ustanovených v § 1 ods. 2 zák. Č. 128/2002 Z. z.) uvedeného na vnútorný trh a určeného na predaj konečnému spotrebiteľovi, pretože jeho hlavnou úlohou je ochrana spotrebiteľa. Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu, v preskúmvanej veci predmetom kontroly nebolo zistenie, či vzorky benzínu a nafty predávanej žalobcom sú v zhode so slovenskými technickými normami a predmetom sankcie nebol postih za predaj benzínu a motorovej nafty, ktoré nezodpovedajú technickým normám, t. j. za nezhodné určené výrobky a teda uloženie pokuty podľa § 32 zákona č. 264/1999 Z. z., ale kontrola bola zameraná na plnenie povinností podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a sankcia bola uložená za ich porušenie. Preto za nedodržanie zákonných povinností uvedených v § 3 ods. 1, písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa s poukazom na § 2 písm. a/zák. č. 128/2002 Z. z. môže správny orgán, ktorého právomoc je daná zákonom o ochrane spotrebiteľa uložiť pokutu podľa § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Vzhľadom na stanovisko Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo SR zo dňa 4.8.2004 a vyjadrenie skúšobného laboratória BEL/NOVAMANN International, s. r. o. Bratislava zo dňa 11.11.2005, ktoré je súčasťou spisu, nebolo možné zohľadniť ani námietku žalobcu ohľadom použitia neplatnej normy, pretože predmetná vzorka motorovej nafty bola s vysokou pravdepodobnosťou, hraničiacou s istotou, vyrobená pred 1.9.2003, takže na výrobky vyrobené v danom čase sa vzťahujú akostné aj analytické normy platné v čase výroby výrobku.

Napokon nebolo možné uznať ani námietky žalobcu vznesené na odvolacom pojednávaní, nakoľko z rozhodnutia žalovaného, ktorým zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu vo výške pokuty, nevyplýva, že by dôvodom zníženia pokuty bolo, že žalovaný nezodpovedá za porušenie normy pri benzíne UNI 91 a u vzorky tzv. červenej nafty okrem zníženého množstva farbiva, nevyhovoval ani bod vzplanutia.

Podľa názoru odvolacieho súdu, i keď možno krajskému súdu vytknúť, že nie všetky námietky žalobcu v odôvodnení svojho rozsudku podrobne vyhodnotil, správne právne vec posúdil a tieto nedostatky nemajú vplyv na vecnú správnosť jeho rozhodnutia.

Odvolací súd sa v zásade stotožnil s názorom súdu prvého stupňa pokiaľ ide o výšku sankcie, pričom poukazuje na to, že uloženie vysokej sankcie v správnom konaní vyžaduje, aby správny orgán svoje rozhodnutie podrobne zdôvodnil s uvedením konkrétnych skutočností, ktoré odôvodňujú uloženie sankcie v určitej výške. Všeobecné konštatovanie protiprávnosti konania a rozsahu jeho následkov bez bližšej špecifikácie nie je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočným pre uloženie pokuty vo výške 250 000 Sk. Nemožno pritom opomenúť, že ukládanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Najmä preventívny význam sankcie stráca na účinnosti uplynutím neprimeranej lehoty od vzniku porušenia k samotnému uloženiu sankcie.

Na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy skutočnosť, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia majetku a zdravia spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto ako aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, odvolací súd dospel k záveru, že pokuta vo výške 25 000

Sk za každé zistené porušenie, t. j. spolu za tri porušenia 75 000 Sk, ako ustálil vo svojom rozhodnutí krajský súd, je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že námietky žalobcu vznesené v odvolaní nie sú opodstatnené. Preto stotožniac sa s právnym posúdením veci krajským súdom uvedeným i v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré pokiaľ ide o uloženie pokuty a jej výšku zároveň poukazuje, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 219 OSP a poukazom na § 250ja ods. 3 veta druhá OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha a ani mu v odvolacom konaní trovy nevznikli. Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 24. apríla 2007

JUDr. Jana Baricová, v.r. predsedníčka senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenička a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: **JURKI — HAYTON**, s.r.o., Prístavná 2, Bratislava, zastúpený: JUDr. Marta Michalková, advokátka, Župné nám. 3, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, So sídlom v Bratislave, Prievozská 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/0052/06/2004 zo dňa 06. 04. 2005, rozhodol

takto:

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.
Žalobcovi sa nepriznáva právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím číslo P/0052/06/2004 zo dňa 06.04.2005 rozhodol tak, že zmenil odvolaním napadnuté prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj číslo P/0052/06/2004 zo dňa 13.05.2004 tak, že žalobcovi za porušenie povinností ustanovených v § 3 ods. 1 písm. b/ Zákona Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) uložil peňažnú pokutu vo výške 50 000,- Sk podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa s tým, že žalobca je povinný zaplatiť predmetnú pokutu do 15 dní odo dňa doručenia napadnutého rozhodnutia na v rozhodnutí uvedený účet.

V odôvodnení tohto rozhodnutia žalovaný uviedol, že preskúmaním veci v odvolacom konaní bolo zistené, že správny orgán postihol žalobcu za porušenie § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa pokutou vo výške 100 000,- Sk. Počas preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaným bolo zistené, že nevyhovujúci vzhľad motorového benzínu 91 Uni je spôsobený aditívom, ktoré do uvedeného benzínu pridal výrobca. Aj keď táto skutočnosť neznamená, že predmetný výrobok príslušnej norme vyhovuje, relevantným spôsobom znižuje závažnosť charakteru protiprávneho konania žalobcu. Závažnosť charakteru protiprávneho konania a rozsah zodpovednosti žalobcu v prípade ďalších nedostatkov zostáva nedotknutá. Z tohto dôvodu považuje žalovaný pokutu vo výške 100 000,- Sk za neodôvodnenie vysokú a pomeranou sankciou je pokuta vo výške 50000,- Sk. Inšpektormi SOI bol dňa 23.09.2003 na čerpacej stanici spoločnosti žalobcu v Čeríne vykonaný odber vzoriek z predávaných pohonných hmôt a to:

- 1) motorová nafta — označenie vzorky OV:0612/802INAFTÁ!a, 06/2/802/NAFTAfK; evidenčné číslo — FC: 3430;
- 2) benzín 91 DNI - označenie vzorky OV:06/2/802iUN1 91/A, 06/2/802/DNI 91/K; BC: 4328;
- 3) benzín 95 Natural — označenie vzorky OV; 06/2/802/NATURAL 95/A, 06/2/802/NATURAL 95/K; EČ: 4329.

Vzorky boli odobraté do čistých sklenených nádob, boji zapečatené, označené kódom, dátumom odberu, pečiatkou Inšpektorátu SOI, podpisom zodpovednej osoby za prevádzku

a podpismi inšpektorov SOI. Na požiadanie boli urobené súčasne kontra vzorky, ktoré boli zapečatené, označené zhodným kódom, dátumom odberu, pečiatkou Inšpektorátu SOI, podpisom zodpovednej osoby za prevádzku a podpismi inšpektorov SOI a ponechané v kontrolovanej jednotke.

Dňa 30.09.2003 boli uvedené vzorky s neporušenými plombami SOI dodané do skúšobného laboratória palív a mazív BEL/NO VOMANN International, s.r.o., Továrnská 14, Bratislava, kde boli dňa 13.11.2003 spracované. Dňa 20.11.2003 predmetné akreditované laboratórium vydalo Protokol o skúškach Č. 307/2003, v ktorom sa konštatuje, že vzorka Ba 91 DNI Č. 4328 nevyhovuje STN BN228 z dôvodu znečistenia a motorová nafta č. 4330 nevyhovuje STN EN590 v bode vzplanutia. Podľa požiadaviek STN EN228 mal byť vzhľad posudzovaného benzínu jasný a číry avšak nebol. Podľa požiadaviek STN BN590 má byť bod vzplanutia posudzovanej motorovej nafty minimálne nad 55 C, no analýzou bola pni odobranej vzorke zistená hodnota bodu vzplanutia 52 C.

Za zistené nedostatky zodpovedá žalobca ako predávajúci v zmysle § 2 ods. 1 písm. b/ zákona v plnom rozsahu.

K námietkam žalobcu smerujúcim k výške uloženej pokuty sa žalovaný vyjadril tak, že ich považuje za bezpredmetné, nakoľko uložená pokuta po jej znížení vo výške 50 000,- Sk bola uložená odôvodnene a v primeranej výške, keďže bolo presne a spoľahlivo zistené, že motorová nafta, ktorú predával spotrebiteľom, nespĺňala kvalitatívne požiadavky stanovené príslušnou technickou normou. Závažnosť charakteru protiprávneho konania mimoriadne zvyšuje povaha zisteného nedostatku, keďže vykonanými analýzami bolo zistené, že bod vzplanutia kontrolovanej motorovej nafty bol 52 °C hoci príslušnou normou STN EN590 je požadovaná hodnota minimálne nad 55 C.

Na základe uvedeného žiadal žalovaný súd, aby žalobu zamietol. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal *preskúmania* zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktoré žiadal vrátane prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu zrušiť a vec vráti na ďalšie konanie. Ako dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia správneho orgánu uviedol, že žalovaný porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok). Ďalej uviedol, že prvostupňový správny orgán nepostupoval v súlade s § 33 ods. 3 správneho poriadku, keď neuviedol v oznámení o *začatí* správneho konania výšku pokuty, ktorú mieni žalobcovi v rozhodnutí uložiť, ani žalobcu nepoučil o tom, v akej výške mu môže uložiť pokutu a ani neuviedol, aké hľadiská sú relevantné pre určenie výšky pokuty. Týmto postupom nedal prvostupňový orgán príležitosť žalobcovi vyjadriť sa ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia, k podkladom a výške pokuty.

Žalobca ďalej uviedol, že prvostupňový správny orgán nepostupoval v súlade s § 24 ods. 1 a § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia nie je dostatočne odôvodnený výrok prvostupňového rozhodnutia, keďže sa dostatočne nevysporiadal so slovným spojením: protiprávne konanie a rozsah jeho následkov. V odôvodnení rozhodnutia absentuje kvalifikácia charakteru protiprávneho konania, aj závažnosti zisteného nedostatku. S otázkou následkov protiprávneho konania sa prvostupňový orgán síce zaoberal, ale podľa názoru žalobcu nepresvedčivým spôsobom. Z tohto dôvodu považuje žalobca výrok prvostupňového rozhodnutia o určení výšky pokuty za nepreskúmateľný. Žalobca uviedol, že aj napriek tomu, že žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie znížením pokuty zo 100 000,- Sk na 50 000,- Sk, s odvolaním žalobcu ani s nedostatkami prvostupňového rozhodnutia sa vôbec kvalifikovane nevysporiadal. Žalobca poukázal, že správny orgán v prvom aj druhom stupni nesprávne na tento prípad aplikoval právny predpis, nakoľko výrobky, z ktorých boli urobené odbery, boli v čase odberu jednoznačne určené výrobky, ako to vyplýva z Opatrenia UNMS SR číslo 177/2003, prílohy číslo 1 k tomuto opatreniu poradové číslo 1 a 5. - upravuje zákon číslo 264/1999 Z.z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody v znení neskorších predpisov, ktorý je *lex specialis* voči zákonu o ochrane

spotrebiteľa. Ak by v prípade vzoriek motorového benzínu, či motorovej nafty odobratých na laboratórny rozbor nešlo v čase ich odberu o určené výrobky, na ktoré sa vzťahoval zákon číslo 264/999 Z.z. v znení neskorších predpisov, v takom prípade by boli EST EN228 a EST EN590, stanovujúce technické požiadavky pre uvedené výrobky len normami platnými, nie však záväznými. Z týchto dôvodov je podľa žalobcu právne irelevantné aplikovanie § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa na zistenie prvostupňového správneho orgánu a tiež žalovaného v súvislosti s nevyhovujúcimi vzorkami odobratých benzínu BA 91 Uni a motorovej nafty ako predaj výrobku nezodpovedajúcich predpísanej kvalite, čo jasne dokumentuje aj odkaz číslo 5 k 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa.

Žalobca tiež poukázal, že laboratórium BELNOVOMÁNN International, s.r.o., Bratislava, vykonalo analýzu predmetných vzoriek podľa noriem STN EN22719 a to na stanovenie bodu vzplanutia, ktorá platila do 31.08.2003 a teda v čase vykonania analýzy bola táto STN neplatná, nakoľko od 01.09.2003 ju nahradila norma STN EN ISO 2719-anglická verzia.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na prejednanie veci postupom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe § 249 ods. 2 O.s.p.) a na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom. Zo žaloby vyplýva, že žalobca v rámci nej ako dôvod vymedzil dve skutočnosti. Akú prvú uviedol, že žalovaný sa nezaoberal nesprávne stanovenou kvalifikáciou protiprávneho konania a aplikoval na vec nesprávny právny predpis, ako druhý žalobný dôvod namietal nedostatočne odôvodnenie výšky uloženej pokuty.

Týmito žalobnými dôvodmi bol stanovený rozsah preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia súdom.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutie orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva alebo právom chránené záujmy môžu byť dotknuté.

Z ustanovenia § 59 ods. 1 a ods. 2 zákona číslo 71/1967 Zb. v platnom znení o správnom konaní (ďalej len správny poriadok) vyplýva, že odvolací orgán má rozsiahle oprávnenie a to nielen čo do rozsahu prieskumnej činnosti, ale aj vo vzťahu k spôsobu rozhodnutia o odvolaní. Odvolací orgán pni svojom rozhodovaní nie je viazaný návrhmi odvolateľa. Naopak, zákon mu ukladá povinnosti zrušiť, resp. zmeniť každé nezákonné rozhodnutie a to aj mimo rámca dôvodov odvolania. Pni zmene rozhodnutia môže dokonca preskúmané rozhodnutie zmeniť aj v neprospech odvolateľa (t.j. neuplatňuje sa zákaz *reformatio in peius*) a môže rozhodnúť aj nad rámec návrhov odvolateľa (*reformatio in melius*). V tomto prípade žalovaný ako odvolací orgán dospel k záveru, že výška pokuty uložená žalobcovi za zistený správny delikt nebola primeraná charakteru protiprávneho konania a rozsahu jeho možných následkov, čo podrobne rozviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Vysporiadal sa pritom logicky a vecne správne so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania žalobcu a tým aj primeranosti uloženej sankcie. Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobcovi za porušenie povinností vyplývajúcich z ustanovenia § 3 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa bola uložená pokuta 50 000,- Sk.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný predávať výrobky a poskytovať služby v predpísanej alebo schválenej kvalite, ak je záväzne ustanovená alebo ak to vyplýva z osobitného predpisu, alebo v kvalite, akú uvádza. V správnom konaní bolo preukázané porušenie citovaných zákonných povinností. Pokuta vo výške 50 000,- Sk bola žalobcovi uložená v súlade s § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom podľa tohto ustanovenia za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia príslušné orgány predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi pokutu až do výšky 500 000,- Sk. Sankciou je stíhané každé porušenie povinnosti vyplývajúce zo zákona na ochranu spotrebiteľa, ktoré je

zistené na strane predávajúceho, výrobcu, dovozcu alebo dodávateľa. ide o princíp objektívnej zodpovednosti týchto osôb a príslušný správny orgán (SOI) nemá povinnosť zisťovať zavinenie, resp. mieru zavinenia na strane sankcionovanej osoby. V preskúmvanej veci nebol žalobca postihovaný za priestupok alebo za iný správny delikt. Na konanie o správnom delikte sa nevzťahuje režim priestupkového práva. Správny orgán v konaní postupuje podľa zákona o správnom konaní.

Podľa § 24 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa pni určení výšky pokuty sa prihliada na charakter protiprávneho konania a na rozsah jeho následkov.

Ak zákon o ochrane spotrebiteľa ukladá správne mu orgánu pni uloženie pokuty, prihliadnuť na charakter protiprávneho konania kontrolovaného subjektu, ako aj na rozsah následkov jeho konania, potom správny orgán musí zdôvodniť nielen v čom bol porušený zákon, ale musí zdôvodniť aj výšku uloženie pokuty. Zákon totiž umožňuje správne mu

orgánu uložiť pokutu v pomerne širokom rozsahu a výška uloženej pokuty závisí síce od subjektívneho hľadiska správneho orgánu, ale s prihliadnutím na charakter porušenia právneho predpisu, jeho následky, prípadne výšku spôsobenej škody nielen materiálnej ale aj morálnej. Tieto skutočnosti musí správny orgán vo svojom rozhodnutí uviesť.

V posudzovanej veci žalovaný správny orgán rozsah uloženej sankcie náležite odôvodnil v intenciách ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a odstránil nedostatky prvostupňového rozhodnutia, ktoré je v rozpore s citovanými ustanoveniami. Žalovaný sa vysporiadal logicky a vecne správne so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania žalobcu a tým aj primeranosti uloženej sankcie.

Podľa § 245 ods. 2 o.s.p., pni rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe povolenej voľnej úvahy (správne uváženie) preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. Žalovaný ustálením skutkového stavu neprekročil medze správneho uváženia. Naopak, jeho záver zodpovedá zásadám logického myslenia a má podklad vo vykonanom dokazovaní. Čo sa týka ďalšieho žalobného dôvodu a to, že na prípad bol aplikovaný nesprávny predpis, súd v tomto smere konštatuje, že tento dôvod žalobca neuviedol vo svojom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanom v správnom konaní. Súd nemôže nahrádzať činnosť odvolacieho správneho orgánu a preto na tento dôvod nemohol v rámci predmetnej žaloby prihliadnuť. Súd zároveň konštatuje, že aj keď odvolací správny orgán preskúmava napadnuté prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu, nemôže predvídať všetky možné dôvody, ktorých použitie zo strany účastníka konania prichádza do úvahy. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia súd nezistil žiadne skutočnosti svedčiace o ukrátení práv žalobcu tým, že bolo vydané napadnuté rozhodnutie, ktoré je v súlade So zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahuje predpísané náležitosti (§ 46 správneho poriadku).

K námietke žalobcu, že sa žalovaný vo svojom rozhodnutí nezaoberal predloženými výsledkami analýzy vzoriek, ktoré predložil žalobca na posúdenie akreditovanému laboratóriu SLOVNAFT VURUP, a.s., súd uvádza, že z predmetných protokolov o skúškach Č. D 42 1784 zo dňa 08.03.2004 a č. D 42 1787 zo dňa 09.03.2004 vyplýva, že nemožno konštatovať, že ide o posúdenie vzoriek, ktoré boli odobraté a označené ako kontra vzorky dňa 23.09.2003, nakoľko zo záhlavia predmetných protokolov vyplýva že označenie vzoriek než to, ako sa uvádza v administratívnom spise žalovaného, to znamená, že tieto vzorky aj kontra vzorky boli zapečatené, označené zhodným kódom, ktorý je uvedený na začiatku odôvodnenia tohto rozsudku dátumom odberu, pečiatkou inšpektorátu SOI, podpisom zodpovednej osoby a podpisom inšpektorov SOI. Z protokolov vyhotovených spoločnosťou SLOVNAFT VURUP, as., akreditovaného skúšobného laboratória vyplýva, že ide o vzorky, ktorých odber vykonal zákazník, teda žalobca Ing. Martin Jurkovič, JURKI — HAYTON, s.r.o., Bratislava a to dňa 23.09.2003 stým, že v

prvom prípade ide o vzorku označenú názvom BA UNI 91 CS PHM JURKI CERN z 23.09.2003 a v druhom prípade ide o označenie vzorky MN, Čs PHM JURKI CERN z 23.09.2003. V protokoloch sa nekonštatuje, že by boli vzorky zapečatené, označené zhodným kódom ako vzorky, ktoré odobrili inšpektori SOI, označené pečiatkou inšpektorátu SOI podpisom zodpovednej osoby za prevádzku a podpismi inšpektorov SOI. Vzhľadom na tento závažný fakt je súd názoru, že analýza vykonaných vzoriek SOI je neobjektívna a neobstojí, nakoľko podľa listu žalobcu, ktorý bol adresovaný Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj dňa 11.03.2004, konateľ žalobcu uvádzal, že ide o vlastný odber vzoriek PHM, ktorý si dal žalobca analyzovať. Z tohto vyplýva otázka, z akého dôvodu nedal analyzovať žalobca vzorky odobraté SOI. Vzhľadom na vlastné odbery vznikajú pochybnosti o predložených vzorkách, ktoré si žalobca dal analyzovať a z tohto dôvodu súd nemohol na záver obsiahnutý v predložených protokoloch o skúškach prihliadať.

K námietke žalobcu, že pri posudzovaní vzorky motorovej *nafty* akreditované skúšobné laboratórium vykonalo analýzu odobratých vzoriek v zmysle STN EN 590, ktorá bola účinná do 3 1.08.2003 t.j., že v čase vykonanej analýzy už platná nebola, sa nachádza v administratívnom spise stanovisko Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo zo dňa 04.08.2004, v ktorom sa konštatuje, že od 01.09.2003 je jedinou platnou normou na stanovenie bodu vzplanutia pri motorovej naftě norma STN EN ISO 2719, avšak podstata stanovenia a prístroj na stanovenie bodu vzplanutia sú v normách STN EN 22719 a STN EN ISO 2719 rovnaké. V oboch normách teda aj v norme STN EN 22719, ktorá bola použitá pri analýze odobratých vzoriek ako aj v norme STN EN ISO 2719 sa hovorí, že v sporných prípadoch sa musí považovať za rozhodcovskú skúšku minimálne určovanie bodu vzplanutia pri použití plameňového zdroja zapálenia. S poukazom na uvedené stanovisko vyhodnotil súd uvedenú námietku žalobcu ako neopodstatnenú. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že postup žalovaného ako aj napadnuté rozhodnutia sú v súlade so zákonom a preto žalobu v súlade s ustanovením § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol ako nedôvodnú.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi nebolo priznané právo na náhradu trov konania z dôvodu, že nebol v konaní úspešný.

Poučenie :Proti tomuto rozsudku možno podal odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave, písomne vo dvoch rovnopisoch. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dna 31. mája 2006

Mgr. Viliam Pohančeniík
predseda senátu

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Jany Henčekovej, v právnej veci žalobkyne: **JURKI-HAYTON, s.r.o.** so sídlom v Bratislave, Prístavná Č. 2, *zastúpenej JUDr. Janou Michalkovou, advokátkou v Bratislave, Župné námestie Č. 3*, proti žalovanému: **Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská Č. 32**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/0052/06/2004 zo dňa 6. apríla 2005, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave Č.k. 2 S 118/2005-24 zo dňa 31. mája 2006,

takto rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. mája 2006, Č. k. 2 S 118/2005-24 **potvrďuje.**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 6. apríla 2005, Č. : P/0052/06/2004. Uvedeným rozhodnutím žalovaný správny orgán zmenil odvolaním napadnuté prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj číslo P/0052/06/2004 zo dňa 13. mája 2005 tak, že žalobkyňu za porušenie povinností ustanovených v § 3 ods. 1 písm. b) zákona Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) uložil peňažnú pokutu vo výške 50 000 Sk podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa s tým, že žalobkyňa je povinná predmetnú pokutu zaplatiť do 15 dni odo dňa doručenia napadnutého rozhodnutia na v rozhodnutí uvedený účet.

Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že krajský súd sa v prejednávanej veci zaoberal dôvodmi uvedenými v žalobe, ktorými bol stanovený rozsah jeho preskúmanej činnosti. Jednak tvrdením žalobkyne, že žalovaný sa nezaoberal nesprávne stanovenou kvalifikáciou protiprávneho konania a aplikoval na vec nesprávny právny predpis ako i tým, že žalovaný správny orgán v prípade výšky uloženej pokuty svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil.

Krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovenia § 59 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), § 3 ods. 1 písm. b) a § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. V posudzovanej veci podľa názoru krajského súdu správny orgán rozsah uloženej sankcie náležite odôvodnil v intenciách § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a odstránil nedostatky prvostupňového rozhodnutia, ktoré je v rozpore s citovaným ustanovením. Žalovaný sa vysporiadal logicky a vecne správne so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania žalobkyne a tým aj primeranosti uloženej sankcie.

Po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia ako aj postupu správneho orgánu v rozsahu, v akom bolo žalobou napadnuté, krajský súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, pretože napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala žalobkyňa odvolanie prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil, žalobe vyhovel a zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zo dňa 6. apríla 2005, Č. P/0052/06/2004 ako aj rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie pre Banskobystrický kraj Č. P/0052/06/2004 zo dňa 13. mája 2004 a vec vrátil na ďalšie konanie.

Zotrvala na svojich námietkach, že žalovaný pri svojom rozhodovaní porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 59 ods. 1 Správneho poriadku, že prvostupňový správny orgán nepostupoval v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku, že výrok prvostupňového správneho rozhodnutia o uložení pokuty nie je odôvodnený v súlade so zákonom a s nedostatkami tohto rozhodnutia sa nevysporiadal ani žalovaný, i keď výšku pokuty znížil, nevysporiadal sa však s nesprávne stanovenou právnou kvalifikáciou protiprávneho konania zo strany žalobkyne predajom nevyhovujúcej vzorky benzínu BA 91UNI a motorovej nafty. Trvala na tom, že správne orgány aplikovali nesprávny právny predpis, pričom poukazovala na zákon Č. 264/1999 Z.z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý podľa jej názoru je lex specialis vo vzťahu k zákonu o ochrane spotrebiteľa, a preto postih za predaj benzínu a motorovej nafty, ktoré nezodpovedajú technickým normám, t.j. za nezhodné určené výrobky možno uložiť len podľa zákona č. 264/ 1999 Z.z. v znení neskorších predpisov. Opätovne vytykala, že sa žalovaný vo svojom rozhodnutí nezaoberal vykonaním analýzy vzorky motorovej nafty laboratóriom BEL/NOVAMANN International, s.r.o. Bratislava a tiež namietala neurčitosť výroku rozhodnutia, z ktorého nie je možné jednoznačne určiť, kto je adresátom uloženej povinnosti. Krajskému súdu vytykala, že sa nevysporiadal dostatočne s ostatnými námietkami v znesených v žalobe a pokiaľ ide o aplikáciu nesprávneho právneho predpisu, v tomto smere sa žalobkyňa so záverom krajského súdu nestotožňuje namietajúc, že na použitie nesprávneho právneho predpisu poukazovala už v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu. Uviedla, že sa nestotožňuje ani s názorom krajského súdu, že žalovaný zmenou rozhodnutia správneho orgánu odstránil jeho nedostatky. Tiež vytykala krajskému súdu, že nechal bez povšimnutia námietku, že ukladať pokuty môže v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov výlučne Slovenská obchodná inšpekcia, nie inšpektoráty.

Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade so zákonom na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu veci v súlade s právnymi predpismi. Žiadal preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 OSP na pojednávaní podľa § 214 ods. 1 OSP a rozhodol podľa § 219 OSP tak, že napadnutý rozsudok potvrdil, pretože dospel k záveru, že je vecne správny.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosti rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

V zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP). Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu správny orgán prvého stupňa postihol žalobkyňu pokutou vo výške 100 000 Sk za porušenie § 3 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa. Na čerpacom stanici žalobkyne v Čeríne bol vykonaný odber vzoriek z predávaných pohonných hmôt, pričom boli odobraté celkom tri vzorky a to 1) motorová nafta — označenie vzorky OV:06/2/802/ NAFTA/a, 06/2/802/NAFTA/K, evidenčné číslo — EČ 3430, 2) benzín 91 UNI — označenie vzorky OV:06/2/802/UNI 91/A,06/2/802/UNI 91/K, EČ: 4328, 3) benzín 95 Natural — označenie vzorky OV:06/ 2/802/NATURAL 95/A, 06/2/802/NATURAL 95/K, EČ:4329. V Protokole o skúškach Č.

307/2003, ktoré vydalo akreditované laboratórium BEL/ NOVOMANN International, s.r.o., sa konštatuje, že vzorky predávaných hmôt, ktoré boli odobraté inšpektormi SOI dňa 23. septembra 2003 na čerpacej stanici spoločnosti žalobkyne v Čeríne a to vzorka Ba 91 UNI č. 4328 nevyhovuje STN EN228 z dôvodu znečistenia a motorová nafta č. 4330 nevyhovuje STN EN590 v bode vzplanutia. Žalovaný správny orgán počas preskúmania napadnutého rozhodnutia zistil, že nevyhovujúci vzhľad motorového benzínu 91 UNI je spôsobený aditívom, ktorý do uvedeného benzínu pridal výrobca. Podľa názoru žalovaného aj keď táto skutočnosť neznamená, že predmetný výrobok príslušnej norme vyhovuje, relevantným spôsobom znižuje závažnosť charakteru protiprávneho konania žalobkyne. Závažnosť charakteru protiprávneho konania a rozsah zodpovednosti žalobkyne v prípade ďalších nedostatkov zostáva nedotknutá. Pokuta o výške 50 000 Sk bola uložená odôvodnene a v primeranej výške, keďže bolo presne a spoľahlivo zistené, že motorová nafta, ktorú žalobkyňa predávala spotrebiteľom, nespĺňala kvalitatívne požiadavky stanovené príslušnou technickou normou. Závažnosť charakteru protiprávneho konania mimoriadne zvyšuje povaha zisteného nedostatku, keďže vykonanými analýzami bolo zistené, že bod vzplanutia kontrolovanej motorovej nafty bol 52°C, hoci príslušnou normou STN EN590 je požadovaná hodnota minimálne nad 55°C. Na základe toho prvostupňový správny orgán - Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj vydal dňa 16. marca 2004 pod Č. p. 715 oznámenie o začatí správneho konania v zmysle 18 ods. 2 Správneho poriadku a 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom žalobkyňa bola poučená o možnosti vyjadriť sa k zisteným nedostatkom, ktorú aj využila.

V zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP). Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu správny orgán prvého stupňa postihol žalobkyňu pokutou vo výške 100 000 Sk za porušenie §m3 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa. Na čerpacej stanici žalobkyne v Čeríne bol vykonaný odber vzoriek z predávaných pohonných hmôt, pričom boli odobraté celkom tri vzorky a to 1) motorová nafta — označenie *vzorky* OV:06/2/802/ NAFTA/a, 06/2/802/NAFTA/K, evidenčné číslo — EČ 3430, 2) benzín 91 UNI — označenie vzorky OV:06/2/802/UNI 91/A,06/2/802/UNI 91/K, EC: 4328, 3) benzín 95 Natural — označenie vzorky OV:06/ 2/802/NATURAL 95/A, 06/2/802/NATURAL 95/K, EČ:4329. V Protokole o skúškach Č. 307/2003, ktoré vydalo akreditované laboratórium BEL/ NOVOMANN International, s.r.o., sa konštatuje, že vzorky predávaných hmôt, ktoré boli odobraté inšpektormi SOI dňa 23. septembra 2003 na čerpacej stanici spoločnosti žalobkyne v Čeríne a to vzorka Ba 91 UNI č. 4328 nevyhovuje STN EN228 z dôvodu znečistenia a motorová nafta č. 4330 nevyhovuje STN EN590 v bode vzplanutia. Žalovaný správny orgán počas preskúmania napadnutého rozhodnutia zistil, že nevyhovujúci vzhľad motorového benzínu 91 UNI je spôsobený aditívom, ktorý do uvedeného benzínu pridal výrobca. Podľa názoru žalovaného aj keď táto skutočnosť neznamená, že predmetný výrobok príslušnej norme vyhovuje, relevantným spôsobom znižuje závažnosť charakteru protiprávneho konania žalobkyne. Závažnosť charakteru protiprávneho konania a rozsah zodpovednosti žalobkyne v prípade ďalších nedostatkov zostáva nedotknutá. Pokuta o výške 50 000 Sk bola uložená odôvodnene a v primeranej výške, keďže bolo presne a spoľahlivo zistené, že motorová nafta, ktorú žalobkyňa predávala spotrebiteľom, nespĺňala kvalitatívne požiadavky stanovené príslušnou technickou normou. Závažnosť charakteru protiprávneho konania mimoriadne zvyšuje povaha zisteného nedostatku, keďže vykonanými analýzami bolo zistené, že bod vzplanutia kontrolovanej motorovej nafty bol 52°C, hoci príslušnou normou STN EN590 je požadovaná hodnota minimálne nad 55°C. Na základe toho prvostupňový správny orgán - Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj vydal dňa 16. marca 2004 pod Č. p. 715 oznámenie o začatí správneho konania v zmysle § 18 ods. 2 Správneho poriadku a § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom žalobkyňa bola poučená o možnosti vyjadriť sa k zisteným nedostatkom, ktorú aj využila.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 128/2002

Z.z'), orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len "ústredný inšpektorát") a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len "inšpektorát"), a to;

- a) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- b) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- f) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- g) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 128/2002 Z. z. inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 128/2002 Z. z. kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite. Podľa § 3 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom od 01.01.2000) predávajúci je povinný predávať výrobky a poskytovať služby v kvalite ustanovenej osobitnými predpismi alebo v bežnej kvalite; ak kvalita nie je predpísaná alebo ustanovená osobitným predpisom, môže predávajúci predávať výrobky v inej ako bežnej kvalite, len ak spotrebiteľ upozorní na všetky rozdiely v kvalite. Bežnou kvalitou sa rozumie kvalita, ktorá nie je ustanovená osobitnými predpismi a výrobok alebo služba nevykazuje zjavné vady, na ktoré je predávajúci povinný spotrebiteľa upozorniť. Týmto osobitnými predpismi v rozhodnom období boli § 3 zákona Č. 142/199 1 Zb. o česko-slovenských technických normách v znení zákona Č. 632/1992 Zb. a zákona č. 143/1995 Z.z., zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z.z. a výnos Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 20. mája 1996 Č. 981/1996-100, ktorým sa vydáva prvá časť a prvá, druhá a tretia hlava druhej časti Potravinového kódexu Slovenskej republiky.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk. Podľa § 24 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa pokuty uložené podľa odsekov 1 až 4 sú príjmom štátneho rozpočtu alebo rozpočtu obce podľa toho, ktorý orgán pokutu uložil. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a zisteného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ ide o právnu subjektivitu a kompetencie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu tieto sú v súlade s ustanovením § 18 ods. 2 písm. d) Občianskeho zákonníka v súvislosti s § 3 i § 9 zákona č. 128/2002 Z. z. i ustálenou judikatúrou. Pokiaľ ide o právomoc žalovaného sankcionovať nedodržanie povinností predávajúceho vyplývajúce mu zo zákona o ochrane spotrebiteľa táto je daná podľa citovaného zákonného ustanovenia § 3 ods. 2 a 3 zákona č. 128/2002 Z.z. Z obsahu administratívneho spisu bolo preukázané, že žalobkyňa mala možnosť v správnom konaní sa vyjadriť a navrhnúť dôkazy v zmysle § 33 Správneho poriadku, ktorú možnosť i náležite využila a taktiež bolo preukázané, že žalovaný správny orgán v odvolacom správnom konaní postupoval v súlade s ustanovením § 59 Správneho poriadku. Námietačka žalobkyne ohľadom porušenia procesných predpisov preto nemôže obstať. Rovnako neopodstatnená bola i námietačka aplikácie nesprávneho právneho predpisu správnymi orgánmi i súdom prvého stupňa.

Žalovaný ako orgán kontroly vnútorného trhu vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti zisťuje okrem iného aj to, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite (§ 2 písm. a/ zákona Č. 128/2002 Z.z. Toto ustanovenie dáva žalovanému právomoc preverovať podmienky predaja akéhokoľvek výrobku (okrem výnimiek ustanovených v § 1 ods. 2 zákona Č. 128/2002 Z.z.) uvedeného na vnútorný trh a určeného na predaj konečnému spotrebiteľovi, pretože jeho hlavnou úlohou je ochrana spotrebiteľa. Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu, v preskúmvanej veci predmetom kontroly nebolo zistenie, či vzorky benzínu a nafty predávanej žalobkyňou sú v zhode so slovenskými technickými normami a predmetom sankcie nebol postih za predaj benzínu a motorovej nafty, ktoré nezodpovedajú technickým normám, t.j. za nezhodné určené výrobky a teda uloženie pokuty podľa § 32 zákona č. 264/ 1999 Z., ale kontrola bola zameraná na plnenie povinností podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a sankcia bola uložená za ich porušenie. Preto za nedodržanie zákonných povinností uvedených v § 3 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa s poukazom na § 2 písm. a) zákona č. 128/2002 Z.z. môže správny orgán, ktorého právomoc je daná zákonom o ochrane spotrebiteľa uložiť pokutu podľa § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na stanovisko Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo SR zo dňa 4. augusta 2004 a vyjadrenie skúšobného laboratória BEL/ NOVAMANN International, s . r. o. Bratislava, ktoré sú súčasťou spisu, nebolo možné zohľadniť ani námietku žalobkyne ohľadom použitia neplatnej normy, pretože predmetná vzorka motorovej nafty bola s vysokou pravdepodobnosťou, hraničiacou s istotou, vyrobená pred 01.09.2003, takže na výrobky vyrobené v danom čase sa vzťahujú akostné aj analytické normy platné v čase výroby výrobku.

Napokon nebolo možné uznať ani námietky žalobkyne, že v danom prípade predmetom uloženia pokuty je len 1 nevyhovujúca odobratá vzorka PHM, nakoľko z rozhodnutia žalovaného, ktorým zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu vo výške pokuty, nevyplýva, že by dôvodom zníženia pokuty bolo, že žalobkyňa nezodpovedá za porušenie normy pri benzíne UNI 91. Predmetom uloženia pokuty bolo posúdenie dvoch odobratých vzoriek a to benzín UNI 91 a motorová nafta. Pri benzíne UNI 91 správny orgán len konštatoval, že skutočnosť, že nevyhovujúci vzhľad motorového benzínu UNI 91 je spôsobený aditívom, ktorý do uvedeného benzínu pridal výrobca len relevantným spôsobom znižuje závažnosť charakteru protiprávneho konania žalobkyne.

Podľa názoru odvolacieho súdu, i keď možno krajskému súdu vytknúť, že nie všetky námietky žalobkyne v odôvodnení svojho rozsudku podrobne vyhodnotil, správne právne vec posúdil a tieto nedostatky nemajú vplyv na vecnú správnosť jeho rozhodnutia.

Odvolací súd sa v zásade stotožnil s názorom súdu prvého stupňa pokiaľ ide o výšku sankcie. Nemožno pritom opomenúť, že ukládanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Najmä preventívny význam sankcie stráca na účinnosti uplynutím neprimeranej lehoty od vzniku porušenia k samotnému uloženiu sankcie.

Na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy skutočnosť, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia majetku a zdravia spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto ako aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, odvolací súd dospel k záveru, že pokuta vo výške 25 000 Sk za každé zistené porušenie, t.j. spolu za dve porušenia 50 000 Sk, ako ustálil vo svojom rozhodnutí krajský súd, je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že námietky žalobkyne vznesené v odvolaní nie sú opodstatnené. Preto stotožniac sa s právnym posúdením veci krajským súdom uvedeným i v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré pokiaľ ide o uloženie pokuty a jej výšku zároveň poukazuje, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobkyňa v odvolacom konaní úspech nemala a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha a ani mu v odvolacom konaní trovy nevznikli. Poučenie : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 20. júna 20

Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľuboslavy Mruškovičovej a sudkyň Mgr. Magdalény Zelinskej a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu MIVA S.I.-O. Svit, Hlavná Č. 851/51, ICO: 36 462 853, zastúpeného Miroslavom Vavraskom, konateľom spoločnosti, zastúpeného JUDr. Tatianou Pribylincovou, advokátkou so sídlom v Poprade, Okružná 789/16, proti žalovanému Ústrednému inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozska Č. 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 20. decembra 2004, Č. P/0099/07/04 na základe žaloby takto r o z h o d o l:

Žalobu zamietla

Náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a

Odôvodnenie

Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 20. 12. 2004 žalovaný, ako príslušný odvolací správny orgán, rozhodol vo veci odvolania žalobcu proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prešove pre Prešovský kraj zo dna 10. 5. 2004, Č. P/0099/07/04, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona) uložená žalobcovi peňažná pokuta vo výške 50 000,- Sk pre porušenie § 3 ods. 1 písm. b/ zákona tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia uviedol, že inšpektormi SOI bol pri kontrole vykonanej dňa 22. 7. 2003 v prevádzke Čerpacej stanice Avanti, Hlavná 851/51, Svit, v prítomnosti zodpovedného zamestnanca, vykonaný odber vzoriek odpredávaných pohonných hmôt - štyroch druhov, a to: motorová nafta, označenie vzorky OV: 07/1/707/N/A, 07/1/707/N/X; evidenčné číslo - EČ: 3277; benzín 91 normál OV: 07/1/707/91/A, 07/1/707/91/K; EC: 3276; benzín 95 eurosuper OV: 07/1/707/95/A, 07/1/707/95/X; FC: 3145, benzín 98 superplus OV: 07/1/707/98/A, 07/1/707/98/K, FC: 3144. Vzorky boli odobraté predpísaným spôsobom do čistých, suchých sklenených fliaš. Dňa 28. 7. 2003 boli tieto vzorky s neporušenými plombami dodané do skúšobného laboratória palív a mazív I3EL/NOVAMANN International, s.r.o., Továrnska 14, Bratislava, kde boli dňa 18. 8. 2003 spracované. Dňa 7. 9. 2003 toto akreditované skúšobné laboratórium vydalo Protokol o skúškach Č. 168/2003, v ktorom sa konštatuje, že vzorka benzínu č. 3276 má nadnormatívnu teplotu v konci destilačnej skúšky. V zmysle § 3 ods. 1 písm. b/ zákona predávajúci je povinný predávať výrobky a poskytovať služby v kvalite ustanovenej osobitnými predpismi alebo v bežnej kvalite; ak kvalita nie je predpísaná alebo ustanovená osobitným predpisom, môže predávajúci predávať výrobky v inej ako bežnej kvalite, len ak spotrebiteľa upozorní na všetky rozdiely v kvalite

Podľa požiadavky STN EN 228 je požiadavka na parameter koniec destilácie v maximálne 210 (Tabuľka Č. 4 citovanej normy), no v konkrétnom prípade bola nameraná 218°C. Za zistené nedostatky ako predávajúci v zmysle § 2 ods. 1 písm. b/ zákona zodpovedá v plnej miere žalobca.

Ďalej žalovaný v odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia poukázal na námietky žalobcu proti prvostupňovému správneému orgánu, v ktorých dôvodil tým, že obchodná spoločnosť vykonáva podnikateľskú činnosť - prevádzkovanie čerpacej stanice na základe komisionárskej zmluvy o vedení a prevádzke CS PL zo dňa 30. 12. 1999, uzavretej 5 vlastníkom nehnuteľnosti - čerpacej stanice PL AVANTI, spoločnosťou ACORD, spol. s r.o. Na základe predmetnej zmluvy sa žalobca zaviazal

vykonávať vo svojom mene pre komitenta, spoločnosť ACORD, spol. s r.o. a na jeho účet, obchodné záležitosti vrátane vykonávania činností, ktoré súvisia s obchodnými záležitosťami komitenta. V tejto súvislosti žalobca namietal, že účastníkom konania nemá byť žalobca, ale obchodná spoločnosť ACORD, spol. s r.o. (AVANTI Slovakia s.r.o.), pretože žalobca len vykonáva v zmysle uvedenej zmluvy obchodné záležitosti na účet spoločnosti ACORD spol. s r.o. a jednou z týchto záležitostí je aj vedenie čerpacej stanice AVANI, Hlavná 851/51, Svit. Uvedené vyplýva aj z pokladničných dokladov vydávaných kupujúcim pri nákupe pohonných hmôt. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalobca namietal, že nie je v danej veci pasívne legitimovaný. Ďalej dôvodil tým, že spoločnosť ACORD, spol. s r.o. je výhradným vlastníkom čerpacej stanice, vrátane technologických a prevádzkových zariadení na čerpanie pohonných hmôt a tiež pohonných hmôt, ktoré je možné na tejto čerpacej stanici zakúpiť. Žalobca teda nemá žiaden priamy, ani nepriamy prístup k týmto pohonným hmotám a s týmito disponuje výlučne vlastník a ten zodpovedá aj za kvalitu predávaných pohonných hmôt, ktorú žalobca nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť.

Z uvedených dôvodov má žalobca za to, že v prípade zistenia akýchkoľvek nedostatkov týkajúcich sa kvality predávaných pohonných hmôt za tieto nesie zodpovednosť vlastník, t.j. spoločnosť ACORD, spol. s r.o. (AVANTI Slovakia s.r.o.).

Reagujúc na tieto námietky žalovaný v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia poukázal na ustanovenie § 3 ods. 1 písm. b) zákona, podľa ktorého je predávajúci povinný predávať výrobky v zodpovedajúcej kvalite.

Podľa Komisionárskej zmluvy Č. 548 o vedení a prevádzke ČS PL sa komisionár na základe tejto zmluvy a za podmienok v nej uvedených zaväzuje, že bude vykonávať svojím menom pre komitenta a na účet komitenta obchodné záležitosti komitenta, vrátane vykonávania činností, ktoré súvisia s obchodnými záležitosťami komitenta, alebo vyplývajú z povahy plnenia podľa tejto zmluvy (článok II, bod 1. zmluvy). Zmluvné strany vymedzujú plnenie ako vedenie, prevádzkovanie a spracovanie CS PL, predaj tovarov PL, dodávaných komitentom, tretím osobám (Článok II, bod 2 písm. a) zmluvy). V zmysle uvedených skutočností je teda zrejmé, že predaj pohonných hmôt vykonával žalobca vo vlastnom mene.

Podľa ustanovenia § 2. ods. 1 písm. h) zákona predávajúcim je podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky a poskytuje služby.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. (ďalej len Obchodný zákonník) podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku.

Podľa § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka, podnikateľom je osoba zapísaná v obchodnom registri. Vzhľadom na uvedené žalobca je pasívne legitimovaný v tomto konaní, je účastníkom správneho konania a z týchto dôvodov je námietka žalobcu nedôvodná.

Skutočnosť, že na doklade o kúpe výrobku bol označený iný subjekt, resp. že vlastníkom predávaných pohonných hmôt je má spoločnosť, je z hľadiska citovaného ustanovenia § 2 ods. 1 písm. b) zákona irelevantná. Bez právneho významu je aj námietka žalobcu, že nemôže ovplyvniť kvalitu predávaných produktov, t.j. pohonných hmôt. Pri stanovení zodpovednosti totižto zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje predávajúcemu zbaviť sa tejto zodpovednosti, pretože ide o objektívnu zodpovednosť. V závere preskúmaného rozhodnutia žalovaný odôvodnil výšku uloženej pokuty, pri ukladaní ktorej správny orgán prihliadal na charakter protiprávneho konania a na rozsah jeho následkov.

Pokuta vo výške 50 000,- Sk bola správnym orgánom uložená dôvodne a v primeranej výške, keďže predávaný benzín 91 norma! nespĺňal kvalitatívne požiadavky stanovené príslušnou technickou normou.

Tento nedostatok nemožno považovať za zanedbateľný alebo menej závažný, a to vzhľadom na hodnotu a množstvo predávaného výrobku, ako aj vzhľadom na nezastupiteľný význam motorového benzínu pre spotrebiteľa.

Charakter protiprávneho konania v danom prípade formuje aj závažnosť zisteného nedostatku, keďže nameraný parameter sa od hodnoty požadovanej príslušnou normou líšil o 8°C, čo nemožno hodnotiť ako malú odchýlku.

Pokuta bola uložená v adekvátnej výške pri možnom rozsahu do 500 000,- Sk v spodnej hranici sadzby a odvolací správny orgán nezistil dôvod na jej zníženie, či zrušenie a od uloženej pokuty očakáva nielen represívny ale aj preventívny účinok.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu. Namietal, že účastníkom konania nemal byť žalobca, ale spoločnosť ACORD, spol. s r. o. (AVANTI Slovakia, s.r.o), ktorá je vlastníkom čerpacej stanice aj pohonných hmôt, a teda zodpovedá aj za ich kvalitu, ktorú žalobca *nemôže* nijakým spôsobom zistiť, ani ovplyvniť. Predávajúcim, t.j. podnikateľom, ktorý predáva spotrebiteľovi výrobky, je teda v zmysle § 2 ods. 1 písm. b/ zákona spoločnosť ACORD, spol. s r.o., čo vyplýva aj z dokladu z registračnej pokladne, ako dokladu o kúpe pohonných hmôt, na ktorom je uvedené označenie čerpacej stanice a vlastníka ako priameho predajcu pohonných hmôt, ktorý z tržby za predané pohonné hmoty (zdaniteľné plnenie) odvádza daň z pridanej hodnoty. Spotrebiteľia pohonných hmôt za zakúpený tovar ten odovzdávajú hotovosť k rukám zamestnancov žalobcu, no tieto peňažné prostriedky sa stávajú priamo majetkom spoločnosti ACORD, spol. s r.o., nakoľko zakúpili ich tovar. V tejto súvislosti žalobca poukázal na Komisionársku zmluvu o vedení a prevádzke CS PL zo dňa 30. 12. 1999, uzavretú s vlastníkom nehnuteľnosti spoločnosťou ACORD, spol. s r.o. a žalobcom. Na základe tejto zmluvy sa žalobca zaviazal vykonávať svoj im menom pre komitenta spoločnosť ACORD, spol. s r.o. a na jeho účet obchodné záležitosti, vrátane vykonávania činností, ktoré súvisia s obchodnými záležitosťami komitenta. Žalobca v žalobe namietal aj objektívnosť a správnosť odbornej analýzy vykonanej akreditovaným pracoviskom, keďže z protokolu o skúškach č. 168/2003 zo dňa 7. 9. 2003, ako aj z analyznej listu zo dňa 7. 9. 2003 vyplýva, že pracovisko pristúpilo k analýze až po uplynutí takmer 30-tich dní od dátumu odberu, Tento časový odstup nezaručuje stálosť parametrov a hodnovernosť výsledkov analýzy, k čomu môže nemalou mierou prispieť aj spôsob skladovania v danom medziobdobí. Z uvedených dôvodov žalobca žiadal preskúmané rozhodnutie žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 6. 6. 2005 navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Opätovne poukázal na ustanovenie § 2 ods. 1 písm. b/ zákona v spojení s § 2 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka. V súvislosti s námietkou žalobcu, že pod vplyvom času, ktorý uplynul od odberu vzoriek do vykonania skúšok nastala degradácia vzorky benzínu, žalovaný uviedol, že samotným plynutím času ku degenerácii vzorky dôjsť nemohlo, najmä nie v priebehu 27 dní. Aby totižto k tomu došlo, muselo by sa so vzorkami nakladať nesprávne, t.j. v rozpore s technickou normou, čo znamená, že by museli byť nesprávne odobraté alebo skladované tak, aby na ne mohli výrazným spôsobom pôsobiť vyššie popísané veličiny. Žalobca však nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by preukazovali takéto nakladanie. Naopak vzorky bol odobraté správne, v súlade s technickou normou boli aj označené, plombované, uzavreté s uzávermi tesnenými tesniacimi vložkami. Skladované boli v samostatnej tmavej miestnosti s prirodzenou aj nútenou cirkuláciou vzduchu pri teplote 20 +/- 5°C, odkiaľ boli postupne premiestňované do laboratória, kde sa spracovávali pri dodržiavaní všetkých súvisiacich akreditačných kritérií, činností a predpisov. Tým boli vylúčené akékoľvek negatívne účinky poveternostných vplyvov a prístup vonkajších znečisťujúcich kontaminantov, ktoré by mohli vyvolať chemické zmeny, resp. znehodnotenie vzoriek, naviac ak ide o materiály s požiadavkou na relatívne dlhé záručné lehoty. Púhe plynutie času nemohlo spôsobiť, ani nespôsobilo, že odobraté vzorky boli degradované, čiže nekvalitné. Naviac treba zdôrazniť,

že z odobratých vzoriek štyroch druhov ponúkaných pohonných hmôt, požiadavkám ustanoveným osobitnými predpismi nevyhovovala len jedna z odobratých vzoriek.

Krajský súd podľa § 250 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Preskúmaným rozhodnutím uložil príslušný správny orgán žalobcovi pokutu podľa zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákona) za porušenie povinnosti predávať výrobky v kvalite ustanovenej osobitnými predpismi (§ 3 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 24 ods. 1 zákona). Spornou v tomto konaní bola otázka, či účastníkom konania mal byť žalobca, alebo spoločnosť ACORD spol. s r.o. (AVANTI Slovakia s.r.o.), ako vlastníč čerpacej stanice aj pohonných hmôt, kde bola vykonaná kontrola (Čerpacia stanica AVANTI, Hlavná 851/51, Svit). Žalobca namietal, že ... „výhradným vlastníkom čerpacej stanice, technologických a prevádzkových zariadení na čerpanie pohonných hmôt, ktoré sa na tejto čerpacej stanici nachádzajú, ako aj obchodného tovaru, teda aj pohonných hmôt, ktoré je možné na tejto čerpacej stanici zakúpiť a tieto dodáva - dováža a plní ich do nádrží, je spoločnosť ACORD, spol. s r.o. (AVANTI Slovakia, s.r.o.) prostredníctvom svojich zamestnancov, resp. iných osôb. Žalobca nemá žiadny prístup k pohonným hmotám, s týmito disponuje výlučne spoločnosť ACORD, zodpovedá za ich kvalitu, a teda účastníkom konania a predávajúcim v zmysle § 2 ods. 1 písm. b/ zákona mala byť spoločnosť ACORD, spol. s r.o. Dôvodil tým, že podnikateľskú činnosť - prevádzkovanie čerpacej stanice vykonáva na základe komisionárskej zmluvy o vedení ti prevádzke Čs PL zo dňa 30. 12. 1999, podľa ktorej sa zaviazal vykonávať svojim menom pre komitenta, spoločnosť ACORD, spol. s r.o.,

Podľa § 24 ods. 1 zákona za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 500 000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 1 000 000,- Sk.

Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení, ako aj článkov KZ, s námietkami žalobcu nemožno súhlasiť.

Je nesporné, že žalobca je právnickou osobou, zapísanou v obchodnom registri, a teda v zmysle § 2 ods. 2 písm. a/ Obchodného zákonníka podnikateľom, ktorý s odkazom na § 2 ods. 1 písm. b/ zákona predáva spotrebiteľovi výrobky - pohonné hmoty.

Podľa § 3 ods. 1 písm. b/ zákona bol preto povinný predávať výrobky - pohonné hmoty v požadovanej kvalite, bez ohľadu na to, či bol ich vlastníkom a či mohol alebo nemohol ovplyvniť ich kvalitu. Správne a v súlade So zákonom postupoval správny orgán, ak pre porušenie týchto ustanovení uložil žalobcovi pokutu podľa § 24 ods. 1 zákona.

Zodpovednosť žalobcu za predávaný tovar, a teda aj za jeho kvalitu, vyplýva aj z komisionárskej zmluvy a jej C I. III, bod 23.

Nedôvodná je aj námietka uplatnená až v žalobe, ktorou žalobca spochybňuje hodnovernosť výsledkov analýzy akreditovaného pracoviska.

Ako to vyplýva z obsahu administratívneho spisu, vzorky boli dňa 22. 7. 2003 odobraté inšpektormi SOI zo štyroch druhov pohonných látok, v prítomnosti zodpovedného zamestnanca predpísaným spôsobom, do čistých, suchých, sklenených fliaš.

Dňa 28. 7. 2003 boli tieto vzorky s neporušenými plombami dodané skúšobnému laboratóriu palív a mazív BEL/NOVAMANN International s.r.o. Bratislava, kde boli dňa 18. 8. 2003 spracované.

Zo štyroch vzoriek v rovnaký čas odobratých, rovnakým spôsobom zabezpečených, rovnakým spôsobom dopravených a v rovnaký čas spracovaných bola nevyhovujúca len jedna vzorka (vzorka Č. 1 07/1/707/91/A, ev. Č. 3276).

Ak by časový odstup od odobratia vzoriek do ich spracovania mal vplyv na odbornú analýzu, boli by nevyhovujúce všetky odobraté vzorky.

Okrem toho pri odbere vzoriek, ani pri oboznámení s výsledkami odbornej analýzy dňa 24. 2. 2004, ani v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali hodnovernosť výsledkov odbornej analýzy, a preto aj túto námietku súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Keďže rozhodnutie a postup prvostupňového správneho orgánu aj žalovaného sú v súlade so zákonom, krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobca nebol v konaní úspešný, žalovaný nemá zo zákona právo na náhradu trov konania, preto súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V Prešove 9. februára 2007

JUDr. Ľuboslava Mruškovičová
predsedníčka senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a sudcov JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Ľubomíra Šramka v právnej veci žalobcu: **JURKI-HAYTON, s. r. O.**, so sídlom v Bratislave, Prístavná 2 zastúpeného JUDr. Martou Micháľkovou, advokátkou, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 3 proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, poštový priečinok 29, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného C.: P/631/2/2003 zo 06.04.2005 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Žalovaný správny orgán rozhodnutím označeným v záhlaví tohto rozsudku o odvolaní žalobcu rozhodol tak, že zmenu odvolaním žalobcu napadnuté prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu SOI, so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/631/2/2003 zo 07.05.2004 tak, že žalobcovi za porušenie povinností ustanovených v § 3 ods. 1 písm. b/ zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona) uložil peňažnú pokutu vo výške 200.000,- Sk podľa § 24 ods. 1 zákona tým, že pokutu je povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa doručenia uvedeného rozhodnutia na v rozhodnutí uvedený účet.

V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že preskúmaním veci v odvolacom konaní bolo zistené, že správny orgán prvého stupňa postihol žalobcu za porušenie § 3 ods. 1 písm. b/ zákona pokutou vo výške 250.000,- Sk. Počas preskúmania napadnutého rozhodnutia bolo odvolacím správnym orgánom zistené, že nevyhovujúci vzhľad motorového benzínu 91 HNI je spôsobený aditívom, ktoré do uvedeného benzínu pridal výrobca. Aj keď táto skutočnosť neznamená, že predmetný výrobok príslušnej norme vyhovuje, relevantným spôsobom znižuje závažnosť charakteru protiprávneho konania žalobcu, pričom závažnosť charakteru protiprávneho konania a rozsah zodpovednosti žalobcu v prípade ďalších nedostatkov zostal nedotknutý. Z tohto dôvodu pokuta vo výške 250.000,- Sk, ktorá bola uložená žalobcovi prvostupňovým orgánom podľa názoru žalovaného bola neodôvodnene vysoká a za primeranú sankciu považoval pokutu vo výške 200.000,- Sk. Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté vo veci hore uvedeným spôsobom.

Žalovaný zdôraznil, že povinnosťou žalobcu bolo predávať výrobky v kvalite ustanovenej osobitnými predpismi, čo porušil. inšpektormi SOI boli pri kontrole dňa 26.09.2003 na laboratórny rozbor odobraté vzorky štyroch druhov z predávaných pohonných motorových látok, a to: motorová nafta; benzín 91 UNI; benzín SUPER 95 NATURAL, benzín 95 DNI. Vzorky motorovej nafty boli odobraté do tmavých suchých sklenených fliaš lievikom šedej farby; vzorky benzínov boli odobraté do suchých bielych sklenených fliaš lievikom žltej farby. Fláše so vzorkami boli zapečatené priesvitnou lepiacou páskou, ktorá siahala cez uzáver a papierovou etiketou, na ktorej je uvedený dátum odberu, množstvo, číslo vzorky, druh vzorky, podpisy pracovníkov SOI a zodpovedného zamestnanca v kontrolovanej prevádzke. Zamestnanec z kontrolovanej prevádzky využil možnosť odberu vlastných vzoriek, ktoré boli vykonané rovnakým spôsobom a súběžne s odbermi vzoriek vykonaných inšpektormi SOI. Dňa 30.09.2003 boli uvedené vzorky s neporušenými plombami SOI dodané do skúšobného laboratória palív a mazív

BELJNOVOMANN International, s. r. o., Továrenská 14, Bratislava, kde boli dňa 26.11.2003 spracované. Dňa 30.11.2003 toto akreditované skúšobné laboratórium vydalo protokol o skúškach Č. 42 1/2003, v ktorom sa konštatuje, že vzorka BA 91 DNI Č. 4679 nevyhovuje STN EN 228 z dôvodu znečistenia a v destilačnej skúške; benzín BA 95 UNI Č. 4680 nevyhovuje STN EN 228 v destilačnej skúške. Podľa požiadaviek STN EN 228 mal byť vzhľad posudzovaného benzínu jasný a číry (tabuľka Č. 1 cit. normy), no v prípade vzorky č. 4679 nebol. Podľa požiadaviek STN EN 228 je požiadavka na parameter- koniec destilácie- v ° C maximálne 210 (tabuľka Č. 4 cit. normy), no v konkrétnom prípade u vzorky č. 4679 bola nameraná hodnota 225 C a v prípade vzorky Č. 4680 hodnota 247 ° C. Za zistené nedostatky ako predávajúci v zmysle § 2 ods. 1 písm. b/ v plnom rozsahu zodpovedá žalobca, ktorý v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistený nedostatok. Žalovaný zdôraznil, že spôsob označenia odobratých vzoriek v inšpekčnom zázname a v protokole o skúškach vylučuje zámenu odobratých vzoriek a identita vzoriek je pomocou číselných kódov a druhov odobratých motorových hmôt na Protokole o skúškach jednoznačná. Čo sa týka námietky, že kódy označenia odobratých vzoriek sú žalobcovi nejasné, pretože mu neboli zaslané, k tomu žalovaný uviedol, že spomínané kódy spolu s označením druhu odobratých pohonných hmôt sú zachytené aj v inšpekčnom zázname z vykonanej kontroly a jeho kópia bola žalobcovi ponechaná po kontrole k dispozícii. K odovzdaniu protokolov o skúškach vzoriek žalovaný uviedol, že tieto boli odovzdané v prevádzkarni žalobcu v deň ukončenia kontroly, t. j. dňa 17.02.2004 zodpovednému zamestnancovi žalobcu. Lehota na vyjadrenie sa k analýzám a Činnosti skúšobného laboratória, uvedená na protokoloch o skúškach nie je lehotou poskytovanou správnym orgánom, resp. lehotou na vykonanie úkonu v správnom konaní, ktoré v momente odovzdania protokolov ešte nebolo začaté. Uvedené upozornenie bolo adresované objednávateľovi analýz a tým bol v danom prípade vlastník vzoriek, t. j. Slovenská obchodná inšpekcia. Čo sa týka spochybnenia relevantnosti predložených protokolov o skúškach vykonaných laboratóriom Slovnaft VURUP, a. s., ktoré predložil žalobca správne orgánu prvého stupňa, k tomu žalovaný uviedol, že po ich preskúmaní sa odvolací správny orgán stotožnil s názorom prvostupňového správneho orgánu v tom smere, že z obsahu protokolov o skúškach Č. D42 1700, D42 1698 totiž nie je možné identifikovať a verifikovať, či sa jedná o vzorky odobraté pri kontrole dňa 26.09.2003. V uvedených protokoloch totiž nie je uvedený ani dátum odberu skúmaných vzoriek a vzhľadom na to sú skutočnosti uvedené v citovaných protokoloch nepreskúmateľné. Okrem toho tiež uviedol, že SKTC 143, Slovnaft VURUP, a. s. dňom 31.12.2003 ako autorizovaná osoba zanikla. Žalobca predložil výsledky skúšok, ktoré boli vykonané dňa 24.02.2004, t. j. po 31.12.2003 a vzhľadom na túto skutočnosť považoval jeho námietku o neakreditovanom postupe skúšobných laboratórií BEL/NOVOMANN International, s. r. o. za účelovú a bezpredmetnú. K možnosti zámény vzoriek na strane SOI uviedol, že práve označovanie vzoriek číselným kódom takúto zámenu vylučuje a v danom prípade boli podkladom výsledky analýz tých vzoriek pohonných hmôt, ktoré boli odobraté v CS JURKI Cífer pri kontrole dňa 26.09.2003. K námietke žalobcu týkajúcej sa oddeleného hodnotenia jednotlivých vykonaných kontrol žalovaný uviedol, že SOI ako štátny kontrolno-inšpekčný orgán je zo zákona povinná sankcionovať každé zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa. Ak boli teda nedostatky zistené v rôznych prevádzkarniach v spoločnosti žalobcu, jedná sa o viac protiprávných skutkov, ktoré musia byť individuálne- každý samostatným rozhodnutím sankcionované. Čo sa týka návrhu žalobcu na preskúmanie vzoriek odobratých SOI nezávislým laboratóriom, žalovaný uviedol, že laboratória spoločnosti BEL/NOVOMANN International, s. r. o. sú nezávislými laboratóriami a SOI nie je s uvedenou spoločnosťou žiadnym spôsobom prepojená a uvedená spoločnosť nie je SOI pri svojej činnosti žiadnym spôsobom ovplyvňovaná. Ohľadne výšky uloženej pokuty žalovaný uviedol, že pokuta v zmenenej výške 200.000,- Sk bola žalobcovi uložená odôvodnene, keďže bolo presne a spoľahlivo zistené, že benzín 91 UNI a benzín 95 UNI, ktorý žalobca predáva spotrebiteľom nespĺňali kvalitatívne požiadavky stanovené príslušnou technickou normou. Uvedené nedostatky nemožno považovať za zanedbateľné alebo menej závažné, a to vzhľadom na hodnotu a množstvo predmetného výrobku a vzhľadom na nezastupiteľný význam benzínu pre spotrebiteľa. Charakter protiprávneho konania v danom prípade formoval rozsah odchýlky v prípade hodnoty parametra teploty konca destilácie, pričom odchýlky v rozsahu 15° C a 37° C nemožno považovať za minimálne alebo nepatrné. Okrem potencionálnych následkov ako sú reálne nebezpečenstvo ohrozenia majetku spotrebiteľov, možnosť ohrozenia životného

prostredia v dôsledku spaľovania nekvalitných pohonných hmôt bolo následkom zisteného konania poškodené právo spotrebiteľa chránené dotknutým zákonným ustanovením, a to právo na kúpu kvalitných výrobkov. Spotrebiteľ bol teda vystavený predaju výrobku, ktorý vzhľadom na jeho kvalitatívne vlastnosti nemožno hodnotiť ako kvalitný a čo samo o sebe aj bez zohľadnenia vyššie uvedených skutočností znamená závažné narušenie jeho spotrebiteľských práv a narušenie rovnováhy vzťahu spotrebiteľ- predávajúci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný zastával názor, že pokuta bola uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a pričom správny orgán od uloženej pokuty očakáva nie len represívny ale aj preventívny účinok. Záverom uviedol, že podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci.

Podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktoré žiadal vráťane prvostupňového rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Ako dôvod žaloby uviedol nepreskúmateľnosť žalobou napadnutého rozhodnutia a zároveň skutočnosť, že žalovaný nepostupoval v súlade So zákonom. Zdôraznil, že žalovaný pri vydávaní svojho rozhodnutia porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 59 ods. 1 správneho poriadku, v zmysle ktorého je žalovaný ako odvolací orgán povinný preskúmať napadnuté prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu a prihliadnúť aj na tie nedostatky, na ktoré nepoukázal v odvolaní účastník konania-žalobca. Túto povinnosť si žalovaný podľa názoru žalobcu nesplnil. Žalobca uviedol, že v oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán neuviedol výšku pokuty akú mieni žalobcovi v rozhodnutí uložiť, ani žalobcu nepoučil o tom, v akej výške mu môže uložiť pokutu a ani neuviedol, aké hľadiska sú relevantné pre určenie výšky pokuty. Týmto postupom nedal prvostupňový orgán žalobcovi príležitosť vyjadriť sa ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia k jeho podkladom a k výške pokuty. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že žalovaný napriek tomu, že zmenil prvostupňové rozhodnutie znížením pokuty na 200.000,- Sk, sa dôsledne nevysporiadal s odvolaním žalobcu, ako ani s nedostatkami prvostupňového rozhodnutia. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal nesprávne stanovenou právnou kvalifikáciou protiprávneho konania zo strany žalobcu zisteným predajom nevyhovujúcej vzorky benzínu BA 91 UNI a nevyhovujúcej vzorky benzínu BA 95 HNI. V tejto súvislosti žalobca poukázal na skutočnosť, že v danom prípade na svoje zistenie o protiprávnom konaní zo strany žalobcu bol prvostupňovým správnym orgánom a následne aj žalovaným aplikovaný nesprávny právny predpis. Výrobky „motorový benzín“ boli v čase odberu jednoznačne určené výrobky, ako to vyplýva z Opatrenia UMMS SR Č. 177/2003 Z. z. (Príloha Č. 1 k opatreniu Č. 177/2003 Z. z., por. Č. 1 a 5). Právne vzťahy týkajúce sa určených výrobkov (podmienky ich uvádzania na trh, spôsob posudzovania ich zhody s technickými požiadavkami určenými príslušnými technickými normami), upravuje zákon Č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody v znení neskorších predpisov, ktorý je „lex specialis“ voči zákonu o ochrane spotrebiteľa. Žalobca zdôraznil, že v zmysle § 1 písm. a/ zák. č. 264/1999 Z. z. v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje spôsob ustanovovania technických požiadaviek na výrobky, ktoré by mohli ohroziť zdravie, bezpečnosť alebo majetok osôb alebo životné prostredie, teda atribúty na ochrane ktorých postavili odôvodnenie výšky uloženej pokuty) prvostupňový správny orgán a následne aj žalovaný. Ďalej uviedol, že technické požiadavky na výrobky stanovujú technické normy, a v tomto prípade STN EN 228. Inak povedané norma STN EN je záväzná len pre prípady, že v nej stanovené technické požiadavky sa týkajú len určených výrobkov, pre ktoré platí režim zákona č. 264/1999 Z. z. v platnom znení. Ak by v prípade motorových benzínov odobratých ako vzorky na laboratórny rozbor nešlo v čase ich odberu o určené výrobky, na ktoré sa vzťahoval zákon č. 264/1999 Z. z. v znení neskorších predpisov, v takom prípade by bola STN EN 228 stanovujúca technické požiadavky pre uvedené výrobky len normou platnou, nie však záväznou. (obidve vzorky by nemuseli povinne splňať technické požiadavky tejto normy). Z týchto dôvodov je právne irelevantné aplikovanie § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa na zistenie prvostupňového správneho orgánu a tiež žalovaného v súvislosti s nevyhovujúcimi vzorkami odobratých benzínov, ako predaj výrobkov nezodpovedajúcich predpísanej kvalite, čo jednoznačne dokumentuje aj odkaz č. 5/ v § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Ak teda záver žalovaného spočíva v tom, že bol zistený predaj benzínov, ktoré nezodpovedali STN EN 228, išlo evidentne o nezhodné určené výrobky a prípadný postih je možné uložiť ten podľa zákona č. 264/1999 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Žalobca ďalej v rámci žaloby namietal nedostatočné odôvodnenie výšky uloženej pokuty. V tomto smere zdôraznil, že žalovaný neodstránil nedostatok prvostupňového rozhodnutia a použil v podstate rovnaké odôvodnenie výšky pokuty ako prvostupňový správny orgán, ktoré však nemá oporu v žiadnom relevantnom podklade, ktorý by mal prvostupňový správny orgán, resp. žalovaný k dispozícii, resp. žiaden takýto relevantný podklad k dispozícii ani jeden správny orgán nemá. Vzhľadom na uvedené nedostatky odôvodnenie výšky pokuty žalovaného nemožno považovať za presvedčivé. Žalobca zdôraznil, že zákon o ochrane spotrebiteľa umožňuje správne orgánu uložiť pokutu v pomerne širokom rozsahu (až do výšky 500.000,- Sk) a výška uloženej pokuty závisí síce od subjektívneho hľadiska správneho orgánu, ale ten pri stanovení jej výšky musí prihliadať na závažnosť konania, jeho okolnosti a trvanie a tieto skutočnosti je povinný správny orgán v odôvodnení rozhodnutia náležite objasniť. Uvedenú požiadavku podľa názoru žalobcu nesplnil nie len prvostupňový správny orgán, ale ani žalovaný, z dôvodu ktorého sú žalobou napadnuté rozhodnutia nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Záverom žalobca poukázal na nerešpektovanie zásady stanovenej v § 3 ods. 4 správneho poriadku žalovaným, nakoľko je povinnosťou správnych orgánov dbať o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva alebo právom chránené záujmy môžu byť dotknuté.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na prejednanie predmetnej veci postupom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktorému predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O. s. p.) a na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom.

Zo žaloby vyplýva, že žalobca v rámci nej ako dôvody vymedzil dve skutočnosti. Ako prvú uviedol, že žalovaný sa nezaoberal nesprávne stanovenou kvalifikáciou protiprávneho konania a aplikoval na vec nesprávny právny predpis. Ako druhý žalobný dôvod namietal, nedostatočné odôvodnenie výšky uloženej pokuty.

Týmito žalobnými dôvodmi bol stanovený rozsah preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia súdom.

Z dikcie ustanovenia § 59 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 711/1967 Zb. o správnom konaní je zrejmé, že odvolací orgán má rozsiahle oprávnenia nielen čo do rozsahu prieskumnej činnosti, ale aj vo vzťahu k spôsobu rozhodnutia o odvolaní. Odvolací orgán pri svojom rozhodovaní nie je viazaný návrhmi odvolateľa. Naopak zákon mu ukladá povinnosť zrušiť, resp. zmeniť každé nezákonné rozhodnutie, a to aj mimo rámca dôvodov odvolania. Pri zmene rozhodnutia v dôsledku toho môže do konca preskúmané rozhodnutie zmeniť aj v neprospech odvolateľa (t. j. neuplatňuje sa zákaz *reformatio in peius*), ba dokonca môže rozhodnúť aj nad rámec návrhov odvolateľa (*reformatio in melius*). V posudzovanom prípade odvolací orgán (žalovaný) dospel k záveru, že výška pokuty uložená žalobcovi za zistený správny delikt nebola primeraná charakteru protiprávneho konania a rozsahu jeho možných následkov, čo podrobne rozviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Vysporiadal sa pritom logicky a vecne správne so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania žalobcu a tým aj primeranosti uloženej sankcie. Z nahliadnutého spisu žalovaného správneho orgánu vyplýva, že žalobcovi za porušenie povinností vyplývajúcich z ust. § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa bola uložená pokuta v sume 200.000,- Sk.

Podľa ust. § 3 ods. 1 písm. bi zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný predávať výrobky a poskytovať služby v predpísanej alebo schválenej kvalite, ak je záväzne ustanovená alebo ak to vyplýva z osobitného predpisu, alebo v kvalite akú uvádza.

V správnom konaní bolo preukázané porušenie citovaných zákonných povinností. Pokuta v sume 200.000,- Sk bola žalobcovi uložená podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa tohto ustanovenia za porušenie povinností ustanovenej týmto zákonom uložia príslušné orgány predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi pokutu až do výšky 500.000,- Sk.

Sankciou je stíhané každé porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona na ochranu spotrebiteľa, ktoré je zistené na strane predávajúceho, výrobcu, dovozcu alebo dodávateľa. Ide o princíp objektívnej zodpovednosti týchto osôb a príslušný správny orgán (SOI) nemá povinnosť zisťovať zavinenie, resp. mieni zavinenia na strane sankcionovanej osoby. V preskúmvanej veci nebol žalobca postihovaný za priestupok, ale za iný správny delikt. Na konanie o správnom delikte sa nevzťahuje režim priestupkového práva. Správny orgán v konaní postupuje podľa zákona o správnom konaní. Podľa ust. § 24 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa pri určení výšky pokuty sa prihliada na charakter protiprávneho konania a na rozsah jeho následkov.

Ak zákon o ochrane spotrebiteľa ukladá správnomu orgánu pri uložení pokuty, prihliadnuť na charakter protiprávneho konania kontrolovaného subjektu, ako aj na rozsah následkov jeho konania, potom správny orgán musí zdôvodniť nielen v čom bol porušený zákon, ale musí zdôvodniť aj výšku uloženej pokuty. Zákon totiž umožňuje správnomu orgánu uložiť pokutu v pomere širokom rozsahu a výška uloženej pokuty závisí síce od subjektívneho hľadiska správneho orgánu, ale s prihliadnutím na charakter porušenia právneho predpisu jeho následky, prípadne výšku spôsobenej škody nielen materiálnej, ale aj morálnej. Tieto skutočnosti musí správny orgán vo svojom rozhodnutí uviesť. V posudzovanej veci žalovaný správny orgán rozsah uloženej sankcie náležite odôvodnil v intenciách ustanovenia § 24 ods. 1 a odstránil nedostatky prvostupňového rozhodnutia, ktoré je v rozpore s citovanými ustanoveniami. Žalovaný sa vysporiadal pritom logicky a vecne správne so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania žalobcu, a tým aj primeranosti uloženej sankcie.

Podľa ust. § 245 ods. 2 O. s. p., pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Žalovaný ustálením skutkového stavu neprekročil medze správneho uváženia. Naopak jeho záver zodpovedá zásadám logického myslenia a má podklad vo vykonanom dokazovaní. Čo sa týka ďalšieho žalobného dôvodu, a to že na prípad bol aplikovaný nesprávny právny predpis, súd v tomto smere konštatuje, že tento dôvod žalobca neuviedol vo svojom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu. Súd nemôže nahrádzať činnosť odvolacieho správneho orgánu, a preto na tento dôvod nemohol v rámci predmetnej žaloby prihliadnuť. Súd zároveň konštatuje, že aj keď odvolací správny orgán preskúmava napadnuté prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu, nemôže predvídať všetky možné dôvody, ktorých použitie zo strany žalobcu, resp. účastníka konania, prichádza do úvahy.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia súd nezistil žiadne skutočnosti svedčiace o ukrátení práv žalobcu tým, že bolo vydané napadnuté rozhodnutie, ktoré je v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahuje predpísané náležitosti (§ 46 správneho poriadku).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že postup žalovaného v danom prípade ako aj napadnuté rozhodnutie sú v súlade so zákonom. Preto žalobu podľa ust. § 250j ods. 1 O. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný právo na náhradu trov konania nepriznal.

V Bratislave, dňa 03. novembra 2005

JUDr. Alena Adamcová

predsedníčka senátu

ROZSUDOK**V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Jany Henčekovej v právnej veci žalobcu; **JURKI-HAYTON**, s. r. o., Prístavná 2, Bratislava, zastúpeného advokátkou JUDr. Martou Michalkovou, Župné námestie 3, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej **obchodnej** inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 6. apríla 2005, číslo P/631/2/2003, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 3. novembra 2005, Č. k. 1 S 115/05-30, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 3. novembra 2005, Č. k. 1 S 115/05-30 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 6. apríla 2005, číslo P/631/2/2003 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Trnave pre Trnavský kraj zo dňa 21. mája 2004 číslo P/631/2/2003 **z m e ň u j e** vo výroku o výške uloženej pokuty tak, že žalobcovi podľa 24 odsek 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov **u k l a d á p o k u t u** vo výške 50 000 Sk.

Vo výroku o vine pre porušenie povinnosti predávať výrobky v kvalite ustanovenej osobitnými predpismi § 3 ods. 1 písm. b/ zákona Č. 634/ 1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj zo dňa 21. mája 2004 číslo P/631/2/2003 **potvrďuje**

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi čiastočnú náhradu trov konania v sume 24 186 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právnej zástupkyne JUDr. Marty Michalkovej číslo 584 765 743/7500, vedený v ČSOB a. s., pobočka Bratislava.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. P./631/2/2003 zo dňa 7. mája 2004, ktorým žalovaný zmenil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa — Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/631/2/2003 zo dňa 7. mája 2004, na základe ktorého bola žalobcovi za porušenie ustanovenia 3 ods. 1, písm. b) zákona č. 634/ 1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) uložená pokuta vo výške 250 000 Sk podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za to, že kontrolou vykonanou inšpektormi SOI dňa 26.09.2003 v prevádzkarni žalobcu — čerpacej stanici PHM JURKI HAYTON, Trnavská 31, Cífer bolo zistené, že z odobratých vzoriek motorovej nafty, benzínov 91 UNI, Super 95 NATURAL a 95 UNI nevyhoveli benzín BA 91 UNI, vzorka EČ 4679 STN EN 228 v destilačnej skúške a prítomného znečistenia a benzín BA 95 UNI vzorka EČ 4680 STN EN 228 v destilačnej skúške tak, že žalobcovi za porušenie uvedených povinností uložil peňažnú pokutu 200 000 Sk. Krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovenia § 59 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok), § 3 ods. 1, písm. b) a § 24

ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. V odôvodnení sa stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 3 ods. 1, písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa. Pri stanovení výšky pokuty krajský súd skonštatoval, že správny orgán rozsah uloženej sankcie náležite odôvodnil v intenciách ustanovenia § 24 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa a odstránil nedostatky prvostupňového správneho rozhodnutia, vysporiadal sa logicky a vecne správne so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania žalobcu. Pokiaľ ide o ďalší dôvod žaloby - aplikácia nesprávneho právneho predpisu, na tento súd v rámci žaloby nemohol prihliadnuť, nakoľko nebol žalobcom použitý v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu; súd skonštatoval, že aj keď odvolací správny orgán *preskúmava* napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, nemôže predvídať všetky možné dôvody, použitie ktorých zo strany účastníka konania prichádza do úvahy.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa jeho zmeny a zrušenia rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a vrátenia. veci na ďalšie konanie. Zotrvával na svojich námietkach, že žalovaný pri svojom rozhodovaní porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 59 ods. 1 Správneho poriadku, že prvostupňový správny orgán nepostupoval v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku, že výrok prvostupňového správneho rozhodnutia o uložení pokuty nie je odôvodnený v súlade so zákonom a s nedostatkami tohto rozhodnutia sa nevysporiadal ani žalovaný, i keď výšku pokuty znížil, nevysporiadal sa však s nesprávne stanovenou právnou kvalifikáciou protiprávneho konania zo strany žalobcu predajom nevyhovujúcej vzorky benzínu BA 9 1UNI a BA 95 UNI. Trval na tom, že správne orgány aplikovali nesprávny právny predpis, pričom poukazoval na zákon Č. 264/1999 Z.z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý podľa jeho názoru je *lex specialis* vo vzťahu k zákonu o ochrane spotrebiteľa, a preto postih za predaj benzínov, ktoré nezodpovedajú technickým normám, t.j. za nezhodné určené výrobky možno uložiť len podľa zákona č. 264/1999 Z. z. v znení neskorších predpisov. Krajskému súdu vytýkal, že sa nevysporiadal dostatočne so všetkými námietkami vznesenými v žalobe a pokiaľ ide o aplikáciu nesprávneho právneho predpisu, v tomto smere sa žalobca so záverom krajského súdu nestotožnil namietajúc, že na použitie nesprávneho právneho predpisu poukazoval už v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu.

Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní, ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu, nemôžu obstať, rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade so zákonom na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu veci v súlade s právnymi predpismi. Žiadal preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec pre jednal podľa §§ 212 a 214 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné čiastočne vyhovieť. Rozhodol na odvolacom pojednávaní dňa 18. apríla 2007 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil. V správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP). V zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods.2 OSP ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o nej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250j ods. 5 OSP vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o nej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon Č. 128/2002 Z.z.), orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len 'ministerstvo'). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave (ďalej len "ústredný inšpektorát") a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len "inšpektorát"), a to:

- a) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
 - b) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
 - c) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
 - d) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj,
 - e) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
 - 1) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
 - g) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
 - h) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.
- Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 128/2002 Z. z. inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 128/2002 Z. z. kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.

Podľa § 3 ods.1, písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom od 01.01.2000) predávajúci je povinný predávať výrobky a poskytovať služby v kvalite ustanovenej osobitnými predpismi alebo v bežnej kvalite; ak kvalita nie je predpísaná alebo ustanovená osobitným predpisom, môže predávajúci predávať výrobky v nej ako bežnej kvalite, len ak spotrebiteľ upozorní na všetky rozdiely v kvalite. Bežnou kvalitou sa rozumie kvalita, ktorá nie je ustanovená osobitnými predpismi a výrobok alebo služba nevykazuje zjavné vady, na ktoré je predávajúci povinný spotrebiteľ upozorniť. Týmto osobitnými predpismi v rozhodnom období boli § 3 zákona Č. 142/1991 Zb. o česko-slovenských technických normách v znení zákona č. 632/1992 Zb. a zákona č. 143/1995 Z.z., zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z.z. a výnos Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 20. mája 1996 Č. 981/1996-100, ktorým sa vydáva prvá časť a prvá, druhá a tretia hlava druhej časti Potravinového kódexu Slovenskej republiky.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk (pred 31. augustom 2004 to bolo 500 000 Sk). Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk (pred 31. augustom 2004 to bolo 2 000 000 Sk). Podľa § 24 ods.7 pokuty zákona o ochrane spotrebiteľa uložené podľa odsekov 1 až 4 sú príjmom štátneho rozpočtu alebo rozpočtu obce podľa toho, ktorý orgán pokutu uložil.

Z pripojeného administratívneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 26.09.2003 vykonali inšpektori SOI v prevádzkovej jednotke žalobcu Čerpacia stanica JURKI HAYTON, Trnavská 31, Cífer kontrolu a pre účely posúdenia kvality odobrali na laboratórny rozbor 4 vzorky PHM, pričom ich analýzou bolo zistené, že 2 z týchto vzoriek nevyhoveli normám a to norka benzínu BA 91 UNI, vzorka EČ 4679 STN EN 228 v destilačnej skúške a prítomného znečistenia a vzorka benzínu BA 95 UM vzorka EČ 4680 STN EN 228 v destilačnej skúške. Na základe toho prvostupňový správny orgán - Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Trnave pre Trnavský kraj vydal dňa 15.03.2004 pod č. k. P/6312/2003 oznámenie o začatí správneho konania v zmysle § 18 ods. 2 Správneho poriadku a § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom žalobca bol poučený o možnosti vyjadriť sa k zisteným nedostatkom, ktorú aj využil.

Konanie žalobcu posúdil prvostupňový správny orgán ako porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa - § 3 ods. 1, písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa a uložil v správnom konaní žalobcovi rozhodnutím zo dňa 7. mája 2004 pokutu vo výške 250 000 Sk, ktorú sumu je žalobca povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet Štátnej pokladnice. Žalovaný správny orgán ako správny orgán druhého stupňa rozhodnutím zo dňa 6. apríla 2005, č. k. P/631/2/2003 rozhodnutie prvostupňového orgánu na základe odvolania žalobcu zmenil čo do výšky uloženej sankcie, výšku ktorej znížil na 200 000 Sk, ktorú sumu je žalobca povinný zaplatiť do 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet Štátnej pokladnice. Žalovaný správny orgán neakceptoval námietky žalobcu uvedené v jeho odvolaní týkajúce sa procesných a skutkových pochybení a zmenenú výšku pokuty odôvodnil okrem závažnosti porušenia aj preventívnym účinkom pokuty. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a zisteného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ ide o právnu subjektivitu a kompetencie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu tieto sú v súlade s ustanovením § 18 ods. 2, písm. d) Občianskeho zákonníka v súvislosti s § 3 i § 9 zákona č. 128/2002 Z. z. i ustálenou judikatúrou. Pokiaľ ide o právomoc žalovaného sankcionovať nedodržanie povinnosti predávajúceho vyplývajúce mu zo zákona o ochrane spotrebiteľa táto je daná podľa citovaného zákonného ustanovenia § 3 ods. 2 a 3 zákona č. 128/2002 Z. z., preto k námietke žalobcu, že v danom prípade konal žalovaný neoprávnene, nebolo možné prihliadnuť. Z obsahu administratívneho spisu bolo preukázané, že žalobca mal možnosť v správnom konaní sa vyjadriť a navrhnúť dôkazy v zmysle § 33 Správneho poriadku, ktorú možnosť i náležite využil a taktiež bolo preukázané, že žalovaný správny orgán v odvolacom správnom postupoval v súlade s ustanovením § 59 Správneho poriadku. Námietka žalobcu ohľadom porušenia procesných predpisov preto nemôže obstať.

Rovnako neopodstatnená bola i námietka aplikácie nesprávneho právneho predpisu správnymi orgánmi i súdom prvého stupňa. Žalovaný ako orgán kontroly vnútorného trhu vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti zisťuje okrem iného aj to, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite (§ 2 písm. a) zákona č. 128/2002 Z.z.). Toto ustanovenie dáva žalovanému právomoc preverovať podmienky predaja akéhokoľvek výrobku (okrem výnimiek ustanovených v § 1 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z.) uvedeného na vnútorný trh a určeného na predaj konečnému spotrebiteľovi, pretože jeho hlavnou úlohou je ochrana spotrebiteľa. Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu, v preskúmvanej veci predmetom kontroly nebolo zistenie, či vzorky benzínu a nafty predávanej žalobcom sú v zhode so slovenskými technickými normami a predmetom sankcie nebol postih za predaj benzínu a motorovej nafty, ktoré nezodpovedajú technickým normám, t. j. za nezhodné určené výrobky a teda uloženie pokuty podľa § 32 zákona č. 264/ 1999 Z., ale kontrola bola zameraná na plnenie povinností podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a sankcia bola uložená za ich porušenie. Preto za nedodržanie zákonných povinností uvedených v 3 ods. 1, písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa s poukazom na § 2 písm. a) zákona č. 128/2002 Z. z. môže správny orgán, ktorého právomoc je daná zákonom o ochrane spotrebiteľa uložiť pokutu podľa § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa názoru odvolacieho súdu, i keď možno krajskému súdu vytknúť, že nie všetky námietky žalobcu v odôvodnení svojho rozsudku podrobne vyhodnotil, správne právne vec posúdil a tieto nedostatky nemajú vplyv na vecnú správnosť jeho rozhodnutia (§ 212 ods. 3 OSP). Odvolací súd sa v zásade stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že uloženie sankcie bolo dôvodné, pričom poukazuje na to, že uloženie vysokej sankcie v správnom konaní vyžaduje, aby správny orgán svoje rozhodnutie podrobne zdôvodnil s uvedením konkrétnych skutočností, ktoré odôvodňujú uloženie sankcie v určitej výške. Všeobecné konštatovanie protiprávnosti konania a rozsahu jeho následkov bez bližšej špecifikácie nie je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočným pre uloženie pokuty vo výške 250 000 Sk, resp. 200 000 Sk. Nemožno pritom opomenúť, že ukládanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Najmä preventívny význam sankcie stráca na účinnosti uplynutím neprimeranej lehoty od vzniku porušenia k samotnému uloženiu sankcie. Princíp plnej jurisdikcie, zavedený do správneho súdnictva v súlade s článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý bol uverejnený v Zbierke zákonov pod číslom 209/ 1992 Zb.) umožňuje súdu v zmysle § 250i ods. 2 v spojení s § 250j ods. 5 OSP zmeniť rozhodnutie orgánu verejnej správy a priamo ukladať i sankcie, ktoré neboli pôvodne uložené rozhodnutím správneho orgánu, z čoho vyplýva, že súd tiež môže zmierňovať už uložené sankcie až na úroveň upustenia od potrestania. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v systéme správneho súdnictva, využijúc pri rozhodovaní zákonnú zásadu plnej jurisdikcie, zakotvenú v § 250j ods. 5 v spojení s § 250i ods. 2 OSP rozhodol podľa § 220 v spojení s § 246c, prvá veta OSP tak, že zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, sám v danej veci rozhodol, uložil žalobcovi pokutu vo výške 50 000 Sk a vo výroku o vine rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. Uvedenú sumu pokuty, uloženú na dolnej hranici zákonného rozpätia, ktoré bolo O až 500 000 Sk, považoval odvolací súd za dostačujúcu tak pre jej represívny ako aj preventívny účinok.

O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1, § 250k ods. 1 a § 250j ods. 5, posledná veta OSP tak, že žalobcovi, ktorý mal sčasti úspech, priznal čiastočnú náhradu trov konania. Trovy konania vyčíslila právna zástupkyňa žalobcu sumou 48 373 Sk (za šesť úkonov právnej služby 6 x 6650 Sk, jeden úkon právnej služby 1 x 3325 Sk, režijný paušál 3 x 150 Sk, 1 x 164 Sk a 3 x 178 Sk a súdny poplatok za žalobu a odvolanie spolu v sume 4000 Sk - § 14 ods. 1 písm. c/ a d/, ods. 3 vyhl. č 650J2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení vyhl. Č. 649 Í2005 Z. z.). Polovica z uvedených uplatnených a vyčíslených trov konania je suma 24 186 Sk, ktorá bola žalobcovi priznaná ako čiastočná náhrada trov súdneho preskúmvacieho konania.

V Bratislave dňa 18. apríla
Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLO VENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Mihalčinovej členov senátu JUDr. Jozefa Kuruca a JUDr. Tamary Sklenárovej, v právnej veci žalobcu **BIO — plus, s.r.o., Spišská Nová Ves, so sídlom Spišský Hrušov Č. 195**, zastúpený JUDr. Dášou Bajanovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom v Spišskej Novej Vsi, ul. Gorazdova č. 26, proti žalovanému **Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Bratislava, ul. Prievozská Č. 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného to dňa 12.1.2005 Č. P/0090/08,104**, rozhodol

takto:

Žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Včas podanou žalobou žalobkyňa žiadala zrušiť rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Bratislave zo dňa 12.1.2005 č. P,10090,108,104 a vrátiť jej vec na ďalšie konanie. Uplatnila si náhradu trov konania.

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj (prvostupňový správny orgán) rozhodnutím z 22.4.2004 č. P,10090,108,104 podľa § 24 ods. i zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov uložil BIO — plus, s. r. o. (žalobcovi) pre nedodržanie povinnosti predávať výrobky v kvalite ustanovenej osobitnými predpismi alebo v bežnej kvalite, čím porušil 3 ods. i písm. b Zákona o ochrane spotrebiteľov uložil pokutu vo výške 150 .000,- Sk, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pri kontrole vykonanej dňa 22.7.2003 v prevádzkarni žalobcu bol vykonaný odber vzoriek z predávaných pohonných hmôt. Na základe laboratórnych analýz bolo zistené, že žalobca špecifikované pohonné hmoty predával v kvalite, ktorá nie je v súlade s požiadavkami ustanovenými osobitnými predpismi. Išlo o benzín BA 91 a BA 91 UNI, ktoré nevyhoveli norme STN EN 228 v parametri destilačná skúška a u analyzovanej vzorky benzínu BA 91 UNI bol navyše zistený aj obsah neprípustného sedimentu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca v ktorom uviedol, že pi predaji výrobkov sa snažil dodržiavať všetky zákony a nepredával by výrobky, ktoré by nezodpovedali predpísanej kvalite. Nemôže sa stotožniť s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorý preniesol výrobné vady na neho a opísal príčiny, ktoré vedu podľa neho k nevyhovujúcim výsledkom skúšok, a preto výšku pokuty aj pokladá za neprimerane vysokú.

Žalovaný rozhodnutím zo dňa 12.1.2005 Č. : P/0090/08/04 podľa s59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej Správny poriadok) napadnuté rozhodnutie vo výrokovvej Časti zmenu tak, že za porušenie povinností ustanovených v § 3 ods.1i písm. b zák. Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov sa BIO — plus, s. r. o. podľa § 24 ods. .z zákona ukladá peňažná pokuta vo výške 100.000,- Sk, ktorú je povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že čo sa týka jednotlivých príčin nevyhovujúcich parametrov analyzovaných vzoriek benzínu a stanovenia zodpovednosti sú irelevantné. Kontrolou bolo zistené, že žalobca predával výrobky, ktoré nezodpovedali príslušnej technickej norme a to konkrétne u benzínu UNI 91 vzorka Č. 3160 a benzínu 91 vzorka Č. 3159 nevyhovovala STNEN 228 v destilačnej skúške a vzorka Č. 3160 navyše obsahovala neprípustný sediment a tieto výrobky práve žalobca predával spotrebiteľovi, Čím objektívne

porušil Zákon o ochrane spotrebiteľa. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje predávajúcemu v prípade porušenia ust. § 3 ods. 1 písm. b zákona aby sa vyvinil s poukazom na to, že o zníženej kvalite predávaných výrobkov nevedel, alebo nemohol vedieť. Ohľadne výšky uloženej pokuty poukázal na ust. § 24 ods.1/ Zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého pokutu možno uložiť až do výšky 500.000,- Sk. Podľa ods. 6 tohto ustanovenia pri určení výšky pokuty sa prihliada na charakter protiprávneho konania či na rozsah jeho následkov. Výšku pokuty znížil na **100.000,- Sk** z dôvodu, že bolo presne či spoľahlivo zistené, že benzín **91** a benzín **91 UNI**, ktoré predával žalobca, nespĺňali kvalitatívne požiadavky stanovené príslušnou normou. Charakter protiprávneho konania a jeho závažnosť spočíva v tom, že nameraný parameter sa od hodnoty požadovanej príslušnou normou líšil v jednom prípade o **70°C** a v druhom až o **29°C**, nemožno hodnotiť ako malú odchýlku a nezanedbateľnou skutočnosťou je aj to, že z piatich odobraných vzoriek príslušnej norme nevyhoveli dve vzorky. Tieto nedostatky nemožno považovať za zanedbateľne alebo menej závažné vzhľadom na hodnotu a množstvo predmetných výrobkov a vzhľadom na nezastupiteľný význam motorového benzínu pre spotrebiteľa. Uložením pokuty v spodnej hranici sadzby očakáva nielen represívny, ale aj preventívny účinok.

Žalobca v žalobe žiadal zrušiť rozhodnutie žalovaného z dôvodu, že nezistil spoľahlivo skutkový stav veci či to v súlade splatnými právnymi predpismi. Ide o takú vadu v konaní, kde v rozpore splatnými normami bola posúdená vlnnosť výrobkov, ktoré predával žalobca. Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie a nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania § 32 ods. 1 Správneho poriadku. Ide o takú vadu v rámci dokazovania, ktorá mala a má vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia. Ďalej uviedol, že správny orgán dokazovaním, ktoré vykonal nebol spoľahlivo zistený skutkový stav veci, či preto aj v rozpore splatnými právnymi normami bola posúdená vlnnosť výrobkov, ktoré predával. Porušená norma STN EN 228, na ktorú sa odvoláva akreditované skúšobné laboratórium pozná len tri druhy bezolovnatých benzínov, NORMAL, SUPER 95 a SUPER Plus 98, pričom inšpektormi SOI odobraté vzorky boli pod označením BA 91 a BA 91 UNI. Preto nie je možné, aby bol benzín BA 91 dávaný do súladu s ST EN 228, keď národná príloha ho neobsahuje. Odber vzoriek mal byť vykonaný podľa EN ISO 3170 alebo EN ISO-3171, ale v rozhodnutí nie je uvedené ani ako boli vzorky odobraté a podľa čoho. Má za to, že nebol dodržaný ani presný technologický postup, ktorý je potrebný na to, aby jednotlivé vzorky aj laboratórne posúdenie boli vykonané v súlade splatnými právnymi predpismi. V súvislosti s týmito skutočnosťami poukázal na záver znaleckého posudku, ktorý si dal sám vyhotoviť zo dňa 2 9.12.2004 Č. o2,2004 znalcom Doc. Ing. W. Waradzinom, PhD. Ďalej uviedol, že STN EN 228 z roku 2000 deklaruje 14 základných požiadaviek a napriek tomu, že európska norma nedovoľuje porovnávať benzín 91 s normálom, predmetná skúšobná vzorka vyhovuje všetkým kritériám, lebo teplota konca destilácie 215°C je vzhľadom na neistotu merania v zhode s nameranou teplotou konca destilácie 217°C pre vzorku odobratého benzínu BA 91. Na bežnú kontrolu určenia tendencie tvorby usadením nie sú doteraz známe a vyvinuté skúšobné metódy. Z pripojeného znaleckého posudku vyplýva, že kontrolované vzorky i keby boli porovnávané s požiadavkami hodnôt uvádzaných v STIVEN 228 z roku 2000 v tabuľke 4, tieto by holi vyhovujúce pretože vyhovujú všetkým základným požiadavkám. Skúšobné laboratórium, ktoré vykonalo laboratórne skúšky neuvádza hodnotu destilačného zvyšku pri normou predpísanej maximálnej teplote konca destilácie, preto nie je možné argumentovať parametrami, ktoré uvádza v rozhodnutí.

Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť s tým, aby trovy znášal žalobca. Uviedol, že argumentáciu žalobcu v žalobe považuje za neopodstatnenú a zavádzajúcu. Nesúhlasí s jeho názorom, že rozhodnutie vychádzalo z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Pri kontrole SOI 22.7.2003 inšpektori spísali inšpekčný záznam, v ktorom skutkový stav bol zaznamenaný spôsobom, ktorý zodpovedal stavu na mieste samom. Pomenovanie odobratých vzoriek zodpovedalo označeniu odobratého benzínu na predmetnej čerpacej stanici. V súvislosti so vzorkou označenou ako BA 91 sa jednalo o bezolovnatý automobilový benzín, druh NORIVIAL 91, na ktorý je v zmysle tabuľky Č. 4 STN EN 228 požiadavka na parameter — koniec destilácie v °C maximálne 210°C, pričom u vzorky BA 91 táto hodnota bola nameraná 217°C, preto bolo konštatované, že táto vzorka nevyhovela v destilačnej skúške. Skúšobné laboratórium písomne potvrdilo, že vzorky boli odobraté spôsobom vyhovujúcim STN EN ISO

3170, pričom aj skladovanie vzoriek a ich ochrana pred poškodením bola zabezpečená spôsobom vylučujúcim negatívne pôsobenie poveternostných vplyvov a prístup vonkajších znečisťujúcich kontaminantov, ktoré by mohli vyvolať chemické zmeny, resp. znehodnotenie vzoriek. Napokon žalobca ani neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by preukazovala, že došlo k nesprávnemu odberu, či skladovaniu vzoriek. V závere poukázali na to, že skúšobné laboratórium *Bel/NOVANN International*, s. r. čí., je akreditovanou osobou, ktorá pred udelením akreditácie, ako aj počas svojej činnosti musí spĺňať akreditačné pravidlá, a preto jej neprináleží hodnotiť postup laboratória. Súd v konaní podľa § 247 a nasl. O. s. p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovanej, oboznámil sa s administratívnym spisom žalovanej, ako aj prvostupňového správneho orgánu, vyjadrením žalovanej, vyjadrením žalobcu a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Zákon č. 634./1992 v znení neskorších zmien o ochrane spotrebiteľa (ďalej len o ochrane spotrebiteľa) sa okrem iného vzťahuje aj na predaj výrobkov a poskytovanie služieb v prípadoch, keď k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky. Podľa § 3 ods. 1 písm. b Zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný predávať výrobky a poskytovať služby v kvalite ustanovenej osobitnými predpismi alebo v bežnej kvalite. V správnom konaní bolo preukázané porušenie ust. § 3 ods. 1, písm. b Zákona o ochrane spotrebiteľov žalobcom. Inšpektormi Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Košiciach pre Košický kraj pri kontrole dňa **22.7.2003** v prevádzkarni žalobcu odobrali 5 druhov vzoriek predávaných motorových látok a to motorová nafta označenie vzorky — (OV: o8/1/1o31N/A, o8,/1,11o3,/N,/K; evidenčné číslo — EČ: **3161**), benzín UNI 91 (OV: 08,/i »03/91 UNI/A, o8,/1/1o3/91UNI/K; EČ: **3160**), benzín 95 (OV: 08/1/103/95/A, **08/1/103/95/K**, EČ: **3157**), benzín 98 (OV: 08/1/103/98/A, o8,/i,/1o3,/98,1K, EG: **3158**) a benzín 91 (OV: o8/11lo3191/A; o8/1/1o3/91/K; FC: **3159**). Tieto odobraté vzorky boli spracované skúšobným laboratóriom palív a mazív *Be/INOVAMANN International*, s. r. o., Bratislava (ide o akreditované skúšobné laboratórium), ktoré v protokole o skúškach zo dňa **7.9.2003** konštatuje, že benzín UNI 91 Č. **3160** a benzín 91 Č. **3159** nevyhovuje STN EN 228 v destilačnej skúške a vzorka Č. **3160** navyše obsahuje neprípustný sediment. Podľa požiadaviek STN EN 228 je požiadavka na parametre — koniec destilácie v stupňoch Celzia maximálne **210°C** (tab. č. 4 normy) nameraná hodnota u vzorky č. **3159** bola **217°C** a u vzorky č. **3160** až **239°C**. Na zistené nedostatky spotrebiteľovi, teda kupujúcemu zodpovedá predávajúci a v danom prípade t.j. žalobca.

Za porušenie povinnosti ustanovenej Zákomom o ochrane spotrebiteľov, teda aj za porušenie povinnosti uvedenej v § 3 ods. 1 písm. b Zákona o ochrane spotrebiteľa v súlade s ust. § 24 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu pokutu až do výšky **500 000,- Sk**.

Sankciou je stíhané každé porušenie povinnosti vyplývajúcej zo Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré je zistené na sírane predávajúceho. Ide o princíp objektívnej zodpovednosti a preto príslušný správny orgán nemá povinnosť zisťovať zavinenie, resp. mieru zavinenia na sírane sankcionovanej osoby. Pri určení výšky pokuty sa prihliada na charakter protiprávneho konania a na rozsah jeho následkov (§ 24 ods. 6 Zákona o ochrane spotrebiteľov). Žalobcovi teda v správnom konaní bola uložená pokuta za porušenie povinnosti, ktorá pre neho ako pre predávajúceho vyplýva z ust. § 3 ods. 1 písm. b Zákona o ochrane spotrebiteľov.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu na základe žaloby ide o kontrolu zákonnosti správneho rozhodnutia a nejde teda o rozhodovanie vo veci, preto musí byť pre posúdenie veci rozhodujúci skutkový stav a samozrejme aj právny stav v čase rozhodovania správneho orgánu druhého stupňa. Ak o akejkoľvek správnej sankcii rozhodol správny orgán, môže súd pri preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu vykonať z vlastnej pôsobnosti dokazovanie, lebo nie je viazaný len skutkovým stavom z ktorého vychádzal vo svojom rozhodnutí správny orgán (§ 250i O. s. p.). Súd je toho názoru, že správne orgány vykonaným dokazovaním náležite zistili skutkový stav, ktorým jednoznačne bolo preukázané, že žalobca ako predajca pohonných hmôt na základe vykonanej kontroly dňa **22.7.2003** SOI zistil, že v dvoch prípadoch z piatich vzoriek predával pohonné motorové látky, ktoré nevyhovovali STN EN 228v destilačnej skúške, a to konkrétne vzorky č. **3160** a **3159**.

Podľa názoru súdu odobraté vzorky pohonných Zátok či ich skúšky vykonalo akreditované skúšobné laboratórium či ako vyplýva z protokolu o skúškach Č. 172/2003 analyzované vzorky posudzovalo podľa STN EN 228 a u vzoriek Č. 3159 automobilový benzín BA 91, skúška bola vykonaná akreditovanou metódou a tejto norme nevyhovuje destilačnej skúške, keďže normálny koniec destilácie max. 210°C bol nameraný až 217°C a u vzorky č. 3160 automobilový benzín BA 91 UNI koniec destilácie bol nameraný až 239°C. Ohľadne označenia vzoriek odobratých v prevádzke žalobcu, súd poukazuje na potvrdenie o odbere vzoriek, kde v kolónke druh tovaru je automobilový benzín označený ako BA 91, BA 91 UNI, BA 98, t.j. tak, pod akým označením žalobca automobilový benzín predával. Znalecký posudok z 29.12.2004, ktorý si dal vypracovať sám žalobca správnym orgánom nebol predložený, udáva a preto správne orgány ho nemohli hodnotiť

V znaleckom posudku sa uvádza, že stanovenie teploty začiatku a konca destilácie je veľmi často problematické. Z toho dôvodu STN EN 228 predpisuje stanoviť odpadové množstvo do 70°C, °C či 150°C. Predpisuje aj destilačný zvyšok, ktorý môže byť maximálne 2% objemu. Pri teplote konca destilácie max. 210°C, ale destilačný zvyšok pri požadovanej teplote nebol stanovený. Pri skutočne meranom konci destilácie pri udávanom predestilovanom množstve 99% objemu nasvedčuje tomu, že destilačný zvyšok by vyhovoval aj s rezervou pre obidve skúšobné vzorky BA 91 aj BA 91 UNI. Ak by tomu tak nebolo, potom vyššia teplota konca destilácie 217°C resp. 239°C by sa prejavila vo väčšom destilačnom zvyšku, ktorý by musel byť nad 2% objemu. Zároveň uvádza, že v národnej prílohe STN EN 228 nie je explicitne uvedená teplota konca destilácie benzínu BA 91 UNI len pre benzíny ako také, pritom už podľa prílohy k znaleckému posudku v tabuľke je udávaná teplota konca destilácie pre obchodný názov LÍNI benzín 91 do 215°C, Čo je vo vzájomnej disproporcii. Teda už sám výrobca SLOVNAFT a. s. nebol v súlade s platnou normou STN EN 228, 2000.

Súd je toho názoru, že znalec v znaleckom posudku predovšetkým poukazuje na nedostatky platnej legislatívy v rokoch 2000 — 2004 a konštatuje, že sám výrobca benzínu udáva teplotu konca destilácie v rozpore s platnou normou STN EN 228, teda že výrobca už mohol dodať motorové pohonné látky nie v požadovanej kvalite.

V danom prípade pokuta podľa § 24 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa bola uložená žalobcovi ako predajcovi, ktorý je povinný predávať výrobky v kvalite ustanovenej osobitným predpisom, pričom jeho zodpovednosť je objektívna. Nie je možné podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa uložiť sankciu za to, že dodal dodávateľ nekvalitný výrobok, lebo za predaj výrobku v požadovanej kvalite spotrebiteľovi podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa zodpovedá predajca a nie výrobca. Porušenie povinnosti žalobcu ako predajcu, ktorá pre ticho vyplýva z § 3 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa bola dostatočne preukázaná a preto súd vo veci nedoplnil dokazovanie znakom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom a preto podľa § 250j ods. 1 O. s. p. žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. i O. s. p. a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania, lebo v konaní nebol úspešný.

V Košiciach, dňa 21. marca 2006

JUDr. Valéria Mihalčinová

predsedníčka sonátu

ROZSUDOK**V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členiek senátu JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a JUDr. Jany Henčekovej v právnej veci žalobcu: BIO — plus, s. r. o, Spišská Nová Ves, Spišský Hrušov č. 195, zastúpeného JUDr. Dášou Bajanovou, advokátkou v Spišskej Novej Vsi, Gorazdova č. 26, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozska Č. 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. P/0090/08/04 zo dňa 12.1.2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach Č. k. 6S/14/2005-51 zo dňa 21.3.2006, takto

R o z h o d o l

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach Č. k. 6S/14/2005-51 zo dňa 21.3.2006 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 písm. a) **OSP** zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie rozhodnutia Č. P/0090/08/04 zo dňa 12.1.2005, ktorým žalovaný zmenil rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len SOI) So sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. P/0090/08/04 zo dňa 22.4.2004 o uložení pokuty vo výške 150.000,— Sk pre porušenie § 3 ods. 1, písm. b/ zákona č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len Zákon O ochrane spotrebiteľa) tak, že znížil uloženú pokutu zo sumy 150.000,— Sk na sumu 100.000,— Sk.

Krajský súd dospel k záveru, že správne orgány vykonaným dokazovaním náležite zistili skutkový stav, ktorým bolo jednoznačne preukázané, že žalobca ako predajca pohonných hmôt predával také pohonné motorové látky, ktoré nevyhovovali norme STN EN 228 v destilačnej skúške a to konkrétne vzorky č. 3160 a 3159. Prvostupňový súd konštatoval, že za predaj výrobku spotrebiteľovi v požadovanej kvalite podľa zákona zodpovedá predajca a nie výrobca, pričom ide o zodpovednosť objektívnu. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenu rozsudok súdu prvého stupňa tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vráti mu vec na ďalšie konanie. Uviedol, že prvostupňový súd sa nezaoberal otázkou, či bola porušená norma STN EN 228. Poukázal na to, že počas konania bolo preukázané, že v národnej prílohe k tejto norme nie je upravený druh benzínu, ktorého kvalita bola posudzovaná žalovaným, teda nemohlo dôjsť k porušeniu príslušnej normy, keď národná príloha k tejto norme takýto druh benzínu nepozná a ani taký názov neobsahuje. Dodal, že v prvostupňovom konaní poukázal aj na skutočnosť, že žalovaný pri vykonaní odberu vzoriek a následnom vyhodnotení vzoriek nepostupoval v súlade s príslušnou STN EN 228, pretože je jednoznačne preukázané, že národné požiadavky v prílohe tejto normy musia byť podrobne popísané, alebo uvedené ako odkaz v národnej prílohe tejto normy.

Ďalej poukázal na znalecký posudok Č. 0212004 zo dňa 29.12.2004, z ktorého jednoznačne vyplýva, že i napriek nemožnosti porovnávať benzín BA 91 UNI a benzín BA 91 s benzínom NORMAL, vyhovujú namerané výsledky všetkým základným požiadavkám hodnôt, ktoré sú v norme STN EN 228 uvádzané.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Zo spisu prvostupňového súdu ako aj z administratívneho spisu žalovaného odvolací súd zistil, že na základe výsledkov laboratórnych analýz piatich vzoriek predávaných pohonných hmôt odobratých počas kontroly vykonanej inšpektormi SOI dňa 22.7.2003 v prevádzkarni Čerpacia stanica BIO PLUS s. r. o., Trangusova 32, Krompachy, bolo zistené, že benzín BA 91 a benzín BA 91 UNI neboli predávané v požadovanej kvalite (vzorky nevyhoveli destilačnej skúške a navyše vzorka benzínu BA 91 UNI obsahovala neprípustný sediment), čím došlo zo strany žalobcu k porušeniu ustanovenia § 3 ods. 1, písm. b/zákona.

Z tohto dôvodu prvostupňový správny orgán — inšpektorát SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj - rozhodnutím č. P/0090/08/04 zo dňa 22.4.2004 uložil žalobcovi za porušenie § 3 ods. 1, písm. b/zákona pokutu vo výške 150.000,— Sk.

Žalovaný na odvolanie žalobcu rozhodnutím č. P/0090/08/04 zo dňa 12.1.2005 uložení pokutu znížil na 100.000,— Sk a to z dôvodu, že nevyhovujúci vzhľad motorového benzínu BA 91 UNI je spôsobený aditívnom, ktoré do uvedeného benzínu pridáva výrobca a preto aj keď táto skutočnosť neznamená, že predmetný výrobok príslušnej norme vyhovuje, relevantným spôsobom ovplyvňuje rozsah zodpovedností žalobcu za zistené nedostatky, minimalizuje jeho zodpovednosť a znižuje závažnosť jeho protiprávneho konania. Žalovaný uviedol, že v prípade ostatných nedostatkov zostáva závažnosť charakteru protiprávneho konania a rozsah jeho zodpovednosti nedotknutá.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že tento nezistil spoľahlivo skutkový stav veci. Namietal skutočnosť, že pri inšpekcii boli odobraté vzorky benzínu s označením BA 91 a BA 91 UNI, no podľa platnej STN EN 228 z roku 2000, bol známy len benzín NORMAL

a SUPER, pričom podľa národnej prílohy k tejto norme bol uvádzaný benzín NORMAL, SUPER Plus 98 a UNI, preto nie je možné, aby žalovaný dával benzín BA 91 do súladu s STN EN 228 z roku 2000, keď národná príloha ho neobsahuje.

Ďalej uviedol, že odber vzoriek musí byť vykonaný podľa EN ISO 3170 alebo EN ISO-3171 a/ alebo v zhode s požiadavkami národných noriem alebo predpisov na odber vzoriek bezolovnatých benzínov. Národné požiadavky musia byť podrobne opísané, alebo uvedené ako odkaz v národnej prílohe tejto normy.

V STN EN 228 z roku 2000 to uvedené nie je, rovnako tak ani z rozhodnutia nevyplýva, ako boli vzorky odobraté a podľa čoho. Namietal preto nedodržanie presného technologického postupu. Poukázal na závery znaleckého posudku Č. 02/2004 zo dňa 29.12.2004, ktorý vypracoval doc. Ing. W. Waradzin, PhD.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo veciach kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá. Podľa ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva SR. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva SR (ďalej len „ministerstvo“). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát“) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát“), a to:

a) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
b) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
c) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
d) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Nitre pre Nitriansky kraj,
e) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
f) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
g) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
h) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Košiciach pre košický kraj.
Podľa ods. 4 inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa § 2 písm. a) kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite. Podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný: a) predávať výrobky v správnej hmotnosti, miere alebo množstve a umožniť spotrebiteľovi prekontrolovať si správnosť týchto údajov,

b) predávať výrobky a poskytovať služby v kvalite ustanovenej osobitnými predpismi alebo v bežnej kvalite; ak kvalita nie je predpísaná alebo ustanovená osobitným predpisom, môže predávajúci predávať výrobky v nej ako bežnej kvalite, len ak spotrebiteľa upozorní na všetky rozdiely v kvalite. Bežnou kvalitou sa rozumie kvalita, ktorá nie je ustanovená osobitnými predpismi a výrobok alebo služba nevykazuje zjavné vady, na ktoré je predávajúci povinný spotrebiteľa upozorniť,

c) predávať výrobky a poskytovať služby za ceny dohodnuté v súlade s cenovými predpismi,

d) správne účtovať ceny pri predaji výrobkov alebo pri poskytovaní služieb. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení platnom ku dňu 22.7.2003 za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 500.000,— Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 1.000.000,— Sk.

Podľa § 32 ods. 1, 2, 3 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie. Správne orgány oboch stupňov v danej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, vo veci zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodil správny právny názor a preto súd prvého stupňa správne rozhodol, pokiaľ podľa § 250j ods. 1 Osp. žalobu zamietol.

Z predloženého administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Košiciach pre košický kraj zo dňa 22.4.2004 Č. P 0090/08/04 uložil žalobcovi pokutu vo výške 150.000,- Sk za porušenie § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa, z dôvodu, že inšpektormi SOI kontrolou vykonanou v prevádzke Čerpacia stanica PHM BIO PLUS, s.r.o. Krompachy, ktorú prevádzkuje spoločnosť žalobou, dňa 22.7.2003 bolo zistené, že analyzovaná vzorka benzínu 91 UNI (Č. 3160) nevyhovela z dôvodu obsahu neprípustného sedimentu a analyzované vzorky benzínu BA 91 (Č. 3159), BA 91 UN! (Č. 3160) nevyhovovali STN EN výškou nadnormatívnej teploty v konci destilačnej skúšky. Laboratórny rozbor vzoriek piatich druhov odobratých vzoriek PHM vykonalo akreditované skúšobné laboratórium BELI NOVAMANN Internacionál s.r.o. Továrnská 14, Bratislava,

ktoré zistenia uviedlo v protokole o skúškach Č. 172/2003. Na základe odvolania žalobcu žalovaný rozhodnutím zo dňa 12. januára 2005, Č. P 0090/08/04 zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o uložení pokuty vo výške 150.000,- Sk za porušenie § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa tak, že žalobcovi za uvedené porušenie uložil peňažnú pokutu vo výške 100.000,- Sk.

Žalovaný v dôvodoch svojho rozhodnutia konštatoval, že vykonanou kontrolou bolo porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa presne a spoľahlivo zistené. Námiety žalobcu hodnotil ako bezpredmetné. Poukázal na to, že počas preskúmania napadnutého rozhodnutia bolo zistené, že nevyhovujúci vzhľad motorového benzínu 91 UNI je spôsobený aditívnom, ktorý do uvedeného benzínu pridal výrobca. Aj keď táto skutočnosť neznamená, že predmetný výrobok príslušnej norme vyhovuje, podľa žalovaného relevantným spôsobom ovplyvňuje rozsah zodpovednosti žalobou za zistené nedostatky a minimalizuje zodpovednosť žalobcu v tomto bode a znižuje závažnosť protiprávneho konania žalobcu.

Závažnosť charakteru protiprávneho konania a rozsah zodpovednosti žalobcu v prípade ostatných nedostatkov však zostáva nedotknutá, preto pokutu vo výške 150.000,- Sk ako neodôvodnene vysokú znížil na 100.000,- Sk, pokutu ktorú považoval vzhľadom presne a spoľahlivo zistenie, že benzín 91 a benzín 91 UNI, ktoré žalobca predával, nespĺňali kvalitatívne požiadavky stanovené príslušnou technickou normou.

Poukázal na to, že uvedené nedostatky nemožno považovať za zanedbateľné alebo menej závažné a to vzhľadom na hodnotu a množstvo predávaných výrobkov a vzhľadom na nezastupiteľný význam motorovej nafty a benzínu pre spotrebiteľa. Z potvrdenia o odbere vzoriek zo dňa 22.7.2003 vyplýva, že inšpektori SOI vykonali v prevádzke žalobcu odber vzoriek piatich druhov z predávaných pohonných motorových látok, a to: motorová nafta (označenie vzorky — OV:08/1/103/N/A, 08/1/103/N/K, evidenčné číslo —EČ:3161), benzín UNI 91 (OV: 08/11103/91UNI/A, 08/1/103 /91/UNI/K EČ:3160), benzínu 95 (OV: 08/1/103/95/A, 08/1/103/95K, EČ:3157), benzín 98 (OV: 08/1/103/98/A, 08/1/103/98/K, EČ:3158) a benzín 91 (Ov: 08/1/103/91/A, 08/1/103/91/K, EC:31 59). Dňa 28.7.2003 boli uvedené vzorky s neporušenými plombami SOI dodané do skúšobného laboratória palív a mazív BEL/NOVAMANN International, s.r.o., Továrnska 14, Bratislava, kde boli dňa 3.9.2003 spracované. Dňa 7.9.2003 toto akreditované skúšobné laboratórium vydalo Protokol o skúškach Č. 172/2003, v ktorom sa konštatuje, že benzín UNI 91 Č. 3160 a benzín 91 Č. 3159, na ktorý je v zmysle tabuľky č.4 STN EN 228 požiadavka na parameter — koniec destilácie v C, maximálne 210 C, pričom u vzorky BA nevyhovuje STN EN 228 v destilačnej skúške a vzorka Č. 3160 navyše obsahuje neprípustný sediment.

Podľa požiadaviek STN EN 228 je požiadavka na parameter — koniec destilácie v C maximálne 210 (tabuľka Č. 4 citovanej normy), no v konkrétnom prípade bola nameraná hodnota 217 C u vzorky č. 3159 a 239 C u vzorky č. 3160.

Účelom zákona o ochrane spotrebiteľa je ustanoviť niektoré podmienky podnikania významné pre ochranu spotrebiteľa, úlohy verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa a oprávnenia spotrebiteľov, združení spotrebiteľov alebo iných právnických osôb založených na ochranu spotrebiteľa. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb v prípadoch, keď k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky (§ 1 ods. 1, 3 zákona o ochrane spotrebiteľa).

Žalobca v odvolaní proti rozsudku krajského súdu namietal, že z jeho strany nemohlo dôjsť k porušeniu normy, ktorá neobsahuje druh posudzovaného benzínu. Podľa žalobcu v národnej prílohe v uvedenej norme nie je upravený druh benzínu, ktorého kvalita bola posudzovaná žalovaným. Táto námietka žalobcu podľa odvolacieho súdu neobstojí, pretože v súvislosti so vzorkou označenou ako BA 91 sa jednalo o bezolovnatý automobilový benzín druh Normál 91, na ktorý je v zmysle tabuľky Č. 4

STN EN 228 požiadavka na parameter — koniec destilácie v C maximálne 210 C, pričom u vzorky BA 91 bola nameraná hodnota 217 C.

Odvolačný súd sa taktiež nemohol stotožniť s tvrdeniami žalobcu uvádzanými v správnom konaní ako aj v žalobe a v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, že nebol dodržaný presný technologický postup, ktorý je potrebný na to, aby jednotlivé vzorky a ich laboratórne posúdenie boli vykonané v súlade s platnými právnymi predpismi.

Tieto námietky vzhľadom na obsah pripojeného administratívneho spisu nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, a teda ani správnosť napadnutého rozsudku, pretože z obsahu spisu vyplýva, že skúšobné laboratórium, ktoré vykonalo predmetné analýzy je akreditovanou osobou, ktorá pred udelením akreditácie, ako aj počas svojej činnosti musí spĺňať akreditačné pravidlá, t.j. požiadavky aj na odborné znalosti a prax odborných zamestnancov tohto skúšobného laboratória.

Naviac, žalovaný listom zo dňa 20.7.2004 požiadal skúšobné laboratórium o podanie vyjadrenia okrem iného aj k otázke týkajúcej sa spôsobu odberu a skladovania vzoriek, pričom z odpovede laboratória vyplýva, že vzorky boli odobrané spôsobom vyhovujúcim STN EN ISO 3170, pričom aj skladovanie vzoriek a ich ochrana pred poškodením boli zabezpečené spôsobom vylučujúcim negatívne pôsobenie poveternostných vplyvov a prístup vonkajších znečisťujúcich kontaminátov, ktoré by mohli vyvolať chemické zmeny, resp. znehodnotenie vzoriek.

Keďže žalobca neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by spochybňovala takýto postup skúšobného laboratória pri odbere, skladovaní resp. technologickom postupe pri samotnej analýze, predmetnú námietku žalobcu považoval odvolací súd za irelevantnú.

K námietke žalobcu ohľadne označenia vzoriek odobratých v prevádzke žalobcu odvolací súd poukazuje na potvrdenie o odbore vzoriek, kde v kolónke druh tovaru je uvedené: automobilový benzín označený BA 91, BA91 UNI , BA 98, t. j. tak, pod akým označením žalobca automobilový benzín predával s vedomím, že spĺňa parametre normy.

Ostatnými námietkami žalobcu (a to, namietanou nesprávnosťou postupu žalovaného s poukazom na závery znaleckého posudku č. 02/2004 zo dňa 29.12.2004, ktorý predložil žalobca v konaní pred súdom prvého stupňa) sa dostatočným spôsobom zaoberal už súd prvého stupňa a svoje zistenia a ich právne vyhodnotenia náležite odôvodnil.

So závermi krajského súdu, v ktorých tento konštatuje, (vzhľadom na to, že znalecký posudok poukazuje predovšetkým na nedostatky platnej legislatívy v rokoch 2000 - 2004, pričom konštatuje, že sám výrobca udáva teplotu konca destilácie v rozpore s platnou normou STN EN 228, teda, že výrobca už mohol dodať motorové pohonné látky nie v požadovanej kvalite), že nie je **možné podľa zákona** o ochrane spotrebiteľa uložiť sankciu za to, že dodávateľ dodal predávajúcemu **nekvalitný výrobok, lebo za predaj výrobku v požadovanej kvalite spotrebiteľovi podľa zákona o ochrane spotrebiteľa zodpovedá predajca a nie výrobca, sa odvolací súd stotožňuje.**

Správne orgány oboch stupňov ako aj súd prvého stupňa nespochybňoval tvrdenia žalobcu, že pohonné hmoty mu boli dodané dodávateľom v kvalite nezodpovedajúcej technickým normám, avšak aj podľa názoru odvolacieho súdu z ustanovenia § 3 ods. 1 písm. b/zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva pre žalobcu objektívna zodpovednosť, v zmysle ktorej ako predávajúci zodpovedá spotrebiteľovi za to, že tovar, ktorý mu predáva má kvalitu ustanovenú osobitným predpisom. Týmto však nie je dotknuté právo žalobou uplatniť si vzniknuté nároky z právneho vzťahu medzi ním a jeho dodávateľom na súde v inom konaní.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, pokiaľ krajský súd žalobu zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného, ktorým zmenši rozhodnutie inšpektorátu SOI v Košiciach pre Košický kraj, rozhodol vo veci správne, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa 246c OSP v spojení s § 219 potvrdil, keďže, súd prvého stupňa rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, lebo nebol v konaní úspešný a žalovanému preto, že si ich neuplatnil.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 19. júna 2007

JUDr. Igor Belko, v. r.

predseda senátu